

॥ ಓಂ ತತ್ಸತ್ ॥

ಕುಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಇದು
ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಮತ್ತು

ಮರೆಯಾದ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರು

ಲೇಖಕ ಹಾಗೂ ಸಂಗ್ರಾಹಕ

ಡಾ|| ಯಂ.ಯಸ್. ಅಚ್ಯುತ ಶರ್ಮಾ

(ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಾಜಿ ಧರ್ಮದರ್ಶಿ)

ಕಂಕನಾಡಿ, ಮಂಗಳೂರು - 2.

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಸತ್ಯಶೋಧ ಪ್ರಕಾಶನ

ಮಂಗಳೂರು - 2. ದ.ಕ.

॥ ಓಂ ತತ್ಸತ್ ॥

ಕುಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಇದು
ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಮತ್ತು

ಮರೆಯಾದ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರು

ಲೇಖಕ ಹಾಗೂ ಸಂಗ್ರಾಹಕ
ಡಾ|| ಯಂ.ಯಸ್. ಅಚ್ಯುತ ಶರ್ಮಾ
(ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಾಜಿ ಧರ್ಮದರ್ಶಿ)
ಕಂಕನಾಡಿ, ಮಂಗಳೂರು - 2.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1970

ಶಾ.ಶ. 1892

ಪ್ರಕಾಶಕರು
ಸತ್ಯಶೋಧ ಪ್ರಕಾಶನ
ಮಂಗಳೂರು - 2. ದ.ಕ.

(ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ)

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಾವಲಿ

ಅಸಂಗೋಹಂ ಅಸಂಗೋಹಂ ಅಸಂಗೋಹಂ ಪುನಃ ಪುನಃ |

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪೋಹಂ ಅಹಮೇವಾಹಮವ್ಯಯಃ ||

ಅಂತರ್ಜ್ಯೋತಿಃ ಬಹಿರ್ಜ್ಯೋತಿಃ ಪ್ರತ್ಯಗ್ಜ್ಯೋತಿಃ ಪರಾತ್ತರಃ |

ಜ್ಯೋತಿರ್ಜ್ಯೋತಿಃ ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಃ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಃ ಶಿವೋಽಸ್ಮಹಂ ||

ಓಂಕಾರ ಬಿಂದು ಸಂಯುಕ್ತಂ ನಿತ್ಯಂಧ್ಯಾಯಂತಿಯೋಗಿನಃ ||

ಕಾಮದಂ ಮೋಕ್ಷದಂ ಚೈವ ಓಂಕಾರಾಯ ನಮೋ ನಮಃ ||

ಸದಾಶಿವ ಸಮಾರಂಭಾಂ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಮಧ್ಯಮಾಂ

ಅಸ್ಮದಾಚಾರ್ಯ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀಮದಭಿನವ ವಿದ್ಯಾತೀರ್ಥ

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿನಾಂ ಪರ್ಯಂತಾಂ, ವಂದೇ ಗುರು ಪರಂಪರಾಂ

ಓಂ, ನಮೋ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಭ್ಯಃ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ

ಕೃತ್ಯಭ್ಯೋ ವಂಶ ಋಷಿಭ್ಯೋ ನಮೋ ಮಹದ್ಭ್ಯಃ, ನಮೋ ಗುರುಭ್ಯಃ ||

ಸರ್ವೋಪಪ್ಲವರಹಿತಃ ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಘನಃ

ಪ್ರತ್ಯಗರ್ಥೋ ಬ್ರಹ್ಮೈವಾಹಮಸ್ಮಿ ||

ಉಡುಪಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನೈಜ ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಎಂಬ ಪ್ರಥಮ ಗುಚ್ಛವನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

(ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅಂದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ)

ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಮಾತು

ಆಗಿ ಹೋದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಒಂದು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಫುತ್ತೂ ಕಷ್ಟ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಇನ್ನೊಂದು ಕಷ್ಟದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಷ್ಟತಮ ಎಂದಿರುವಾಗ ಶ್ರೀ ಮ.ಸು. ಅಚ್ಯುತ ಶರ್ಮರು ಕಷ್ಟತಮವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತರಾಗಿರುವುದು ಅವರ ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಪರೀಕ್ಷೆ ಪ್ರಯೋಗ, ಚಿಕಿತ್ಸೆ - ಇವೇ ಅಹರ್ನಿಶಿಯ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿ ವೈದ್ಯವರೇಣ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮಾರವರು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮತ, ಧರ್ಮ ಇತಿಹಾಸ, ತತ್ವಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೇಶ ಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಶ್ರೀಯುತರ ಶ್ರೀಮಂತ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಶರ್ಮಾರವರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಏನನ್ನಾಗಲೀ ಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ ಇವುಗಳನ್ನೇ ಧೈಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸತ್ಯಪಥದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮಾರವರನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿಯುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ದೇವಾನುಬೇವತೆಗಳ ಕಥೆಗಳೋ, ರಾಜಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆಗಳೋ, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳೋ, ನಗರೋಪನಗರಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೋ, ವಿಷಯ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಹೇಳುವುದು ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ ಒಂದೇ, ನನ್ನದೂ ಅದೇ.

ಹಿರಣ್ಮಯೀನ ಪಾತ್ರೇಣ ಸತ್ಯಸ್ಯಾಪಿಹಿತಂ ಮುಖಂ

ತತ್ ತ್ವಂ ಪೂಷನ್ ಪಾವೃಣು ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಯ ದೃಷ್ಟಯೇ

ಮಂಗಳಗಂಗೆ

ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರ

ಮಂಗಳೂರು

ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಅನೇಕ ವರಪ್ರದ ನಿತ್ಯಾನ್ನದಾನ ವಿಮೋದಿ ಕುಕ್ಕಲಿಂಗ

ಬಿರುದಾಂತ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ

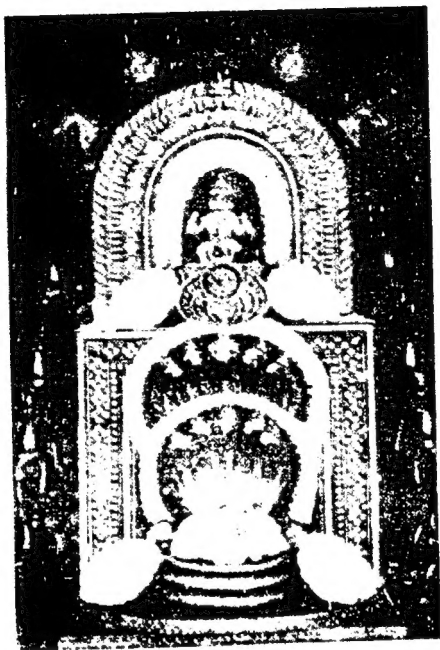
ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಗಣಪತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ 1953ನೇ ಇಸವಿ ಜುಲೈ ತಾ. 27ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ರಿಲೀಜಿಯಸ್ ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಮದ್ರಾಸ್, ಇವರ ಆರ್ಡರ್ ನಂಬ್ರ 380-27 of 1953 ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಕುಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆನು. ನನ್ನ ನೇಮಕವು ದೇವಳದ ಆಡಳಿತವನ್ನು 2 ಜನ ದ್ರಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಐದು ಜನ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೋರ್ಟ್ ಸ್ಕೀಂ O.S.No of 1930 ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ A.S.No. 394 of 1931ನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನೇಮಕದಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ನಾನು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅಡಿಬಾಯಿ ಭೀಮ ಭಟ್, ಎಡ್ವೊಕೇಟ್ ವುತ್ಸಾರು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ಳಾರೆ ನಾರಾಯಣ ಶೇಕ ಪಠೇಲ್ ಬೆಳ್ಳಾರೆ, ಶ್ರೀ ಕೆ.ವಿ. ಗೌಡ ಯಂ.ಎಲ್.ಎ. (ನಿವೃತ್ತ) ಎಡ್ವೊಕೇಟ್ ವುತ್ಸಾರು. ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ಕಡೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ ನಿವೃತ್ತ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಹಾಸನ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಡಳಿತ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಶ್ರೀ ಭೀಮ ಭಟ್ಟರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಶೇಕರು ಖಜಾಂಜಿಯಾಗಿಯೂ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ನಮ್ಮ ನೇಮಕದ ಸಮಯ ಬಾಗಲೋಡಿ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮನೋಜರರಾಗಿದ್ದರು.

ನಾನು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಶಿವಸಮ್ಮಂಧವಾದ ಶೈವಾಗಮಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮಂಧವಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣದ್ವಾದಶನಾಮಿಗಳಾದ ವೈಷ್ಣವ ಮಾಧ್ವರಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವ ಮತದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠವನ್ನೂ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಪರಿವಾರ ದೇವರಾದ ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಗಣಪತಿಯು ಇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಮಾಧ್ವ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಟ್ಟ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ

1. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ	1
2. ಲೇಖಕನ ಮೊದಲ ಮಾತು	1
3. ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪರಿಚಯ	1
4. ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆ	4
5. ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳು	9
7. ಈಗಿನ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಗುಡಿ	13
8. ಕುಕ್ಕಿ ಲಿಂಗ	15
9. ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠ	17
10. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠದ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು	51
11. ದರ್ವಣ ತೀರ್ಥ	70
12. ಆದಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ	71
13. ಅಗ್ರಹಾರ ಸೋಮನಾಥ ದೇವಸ್ಥಾನ	71
14. ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದೀ ಮತ್ತಿತೀರ್ಥ	73
15. ರುದ್ರಪಾದ, ಬಿಲಧ್ವಾರ	74
16. ಕಾಶಿ ಕಟ್ಟೆ	74
17. ಬಲ್ಲಾಳರಾಯನ ವಿಗ್ರಹ	75
18. ಹೊಸಳಗಮ್ಮ	76
19. ಹೆಬ್ಬಾರರು	76
20. ದೇವಳದ ಆರ್ಚಕ ಮೊರೋಜರು ಮತ್ತು ಅಸ್ಥಾನರು	80
21. ದೇವಳದ ಆಡಳಿತ	83
22. ಉಪ ಸಂಹಾರ	90
23. ಹಳೆ ದಾಕ್ಟೆಗಳು	92
24. ಮಣಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ	95
25. ಉಪುಂಗಡಿ ತಾಲೂಕು ಕಚೇರಿಯಿಂದ	97
26. ಎರಡು ಪತ್ರಗಳು	98
27. ತಾಂಬ್ರ ಶಾಸನ	99
28. ಸ್ವಾಂದಪೂರಣದ ಸನತ್ತುಮಾರ ಸಂಹಿತಾ	99

ಕುಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ದೇವರು

ದೇವರ ಗುಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಮತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೂ ದೇವಳದ ಒಳ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಯತಿಗಳಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿವಾದಗಳಿಂದ ದೇವಳದ ನಾಲ್ಕು ಪಾಳೆಗಳ ಪೈಕಿ ತೆಂಕು ಪಾಳೆಯು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಿಪೇರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಜೀರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ, ಅಲ್ಲದೆ ದೇವಳದ ಟ್ರೆಜರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಆಗ ರೂಪಾ 5000 ಕ್ಕೆಯ ಬಾಳುವ ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಚಿನ್ನದ ಕವಚವಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ವಿಗ್ರಹವು ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೇ ಇರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಈ ದೇವಳದ ಸತ್ಯಾಂಶವು ಬೇರೆಯೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅದರ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು.

ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ನಾನು ಈ ದೇವಳದ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವಿನಾದರೂ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ದಾಕ್ಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಳೆ ಶಾಸನಗಳು ಇವೆಯೋ ಎಂದು ಹುಡುಕಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆನು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಈ ದೇವಳದ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಆ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಬಾಗ್ಲೋಡಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯ, ಬಿ. ಭೋಜ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅನಂತರಾಮಯ್ಯನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ದೇವಳದಿಂದ ಹೊರಹೋಗಿರ ಬಹುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಆದರೂ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಕೆಲವು ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳೂ, ಕೆಲವು ಹಳೇ ಗ್ರಂಥಗಳೂ, ಹಳೇ ದಾಕ್ಲೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳ ಪ್ರತಿಗಳೂ ಲಭಿಸಿದುವು. ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಶಾಸನಗಳೂ. ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳೂ ಇತ್ಯಾದಿ ದಾಕ್ಲೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೂ, ಅಲ್ಲದೆ ದೇವಳದ ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಇತಿಹಾಸವು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

1955ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಟ್ರೆಜರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಚಿನ್ನದ ಕವಚಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿನಾಯಕ ವಿಗ್ರಹವು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಮೂಲಸ್ಥಾನದ ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಚಾರವು ತಿಳಿದುಬಂದುದರಿಂದ ಆ ವಿಗ್ರಹದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ವಿಚಾರ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತ ಕೌನ್ಸಿಲಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ತಂದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಆ ವಿಗ್ರಹದ ಸ್ಥಾನ ತಪ್ಪಿಸಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಆಡಳಿತ ಕೌನ್ಸಿಲಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕಮಿಟಿಯವರು ತಾ. 9-12-1955ನೇ ಮೀಟಿಂಗಿನ ನಿರ್ಣಯ ನಂ. 456-39(7)ರ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನನ್ನೇ ಅಧಿಕರಿಸಿದರು. ಆ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇರೆಗೆ ನಾನು ತಯಾರಿಸಿದ ತಾ. 28-10-1955ರ ರಿಪೋರ್ಟು ತಾ. 6-11-1956ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ನಂ. 605-45ರಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ತಾ. 28-4-1957ರ ಮೀಟಿಂಗಿನ ನಿರ್ಣಯ ನಂ. 750-8 (2)ರ ಪ್ರಕಾರ

ರಿಕಾರ್ಡು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ, ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಡಿಪ್ತಿ ಕಮೀಷನರಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದೇವಳದಿಂದ ಆಡಳಿತವಾಯಿತು. 1955ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕ್ಷೇತ್ರ ವರ್ಣನೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಧನೆಯ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶನೆಯವೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಆಗ ಪರಿಶೋಧನೆ ಪೂರ್ಣವಾಗದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ವಯ್ಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವೆಂಬ ವ್ಯಕ್ತಕ್ಕೆ ಭೂತಕಾಲವೇ ಬೀಜ, ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲವೇ ಫಲವು. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಭೂತಕಾಲವು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಭವಿಷ್ಯವು ಉತ್ತಮ ಪಳ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಥಳದ ಭೂತಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲದ ಅವಾಂತರಗಳನ್ನು ತೋಡದುಹಾಕಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಸುಗಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭೂತಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸವು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವರ ಮತ್ತು ಸ್ಮಾರ್ತರೊಳಗೆ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ವಿವರಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ವಿವರಣೆಗಳು ಮತ ವೈಷಮ್ಯದ ವಿರೋಧ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರೆದದ್ದಲ್ಲ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಬರೆದದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊದಲು ತುಳುನಾಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲೇಖನಗಳು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸ್ಮಾರ್ತ ವೈಷ್ಣವರೊಳಗಿನ ವಿವಾದದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತಿದ್ದೋ ವ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೋ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಳದ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಿಂದ ಈ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರ ವರ್ಣನೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ದೇವಳದ ಶಾಸನ ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಪ್ರಕಾರ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅನಾದಿ ಅರ್ಚಕ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದಾರರಾಗಿದ್ದ ಸ್ಮಾರ್ತರಾದ ಮೊರೋಜ ಮತ್ತು ಹೆಬ್ಬಾರರ ವಿಚಾರ, ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಹೆಬ್ಬಾರರಿಗೂ ನಡೆದ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ 1845ರಿಂದ ಈ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತವು ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೈಗೆ ಬಂದು ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ವೈಷ್ಣವ ದೇವಾಲಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇವಳವು ತಮ್ಮ ಶಿಲಶಿಲಾ ಹಕ್ಕಿನದೆಂದು ಮಾಡಲೋಸುಗ ಮುಂಚಿನ ಅರ್ಚಕ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೆಸರನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಕೆಲ ಕಟ್ಟಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕಾಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಆದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬನ ಸೊತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಪಾಲಾಗುವುದು.

ಆ ಪ್ರಕಾರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಮಾರ್ಪಾಡು ಆಗುವುದು ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮ. ಆದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನೇ ಬರೆಯಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅವರವರ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಕತೆಕಟ್ಟಿ ಬರೆಯುವುದು ಅಸಮಂಜಸ. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅನೇಕ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಲಗತ್ತಿಸಿ ಈ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯು ಬರದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದೇ 1963ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ಮತದ ಮಾಧ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರೇ ಆದ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಗುರುರಾಜ ಭಟ್, ಎಂ.ಎ., ಬಿಇಡಿ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ., ಕಲ್ಯಾಣಪುರ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ (ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್)ರವರು ತನ್ನ 'ತುಳುನಾಡು' ಎಂಬ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚರಿತ್ರೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾಧ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯದವನಾದರೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಈ ದೇವಾಲಯದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಬಹಳ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳದ ಸ್ಮಾರ್ತ ದ್ರಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅರ್ಚಕತನ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಎಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಕಲ್ಪಿತವಾದುದು ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಶಿಲಾ ಶಾಸನ, ಶಾಸನ, ಶಾಸನ, ಹಲ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಆಧಾರದಿಂದಲೇ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯ ದೋಷಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೆ ಓದುಗರು ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಹಂಸಕ್ಷೀರ ನ್ಯಾಯವರಿತು ಗ್ರಾಹ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಬೇಕಾದ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಹೆಳಗ್ಗಂಥಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದ ದಿ. ಡಾ|| ಯಂ.ವಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಅವರ ಸುಪುತ್ರ ಡಾ|| ಯಂ.ಸಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಗೂ, ದಿ. ನಟ್ಟೋಜಿ ಶಿವರಾಯರ ಪರವಾಗಿ ಅವರ ಸುಪುತ್ರ ಶ್ರೀ ನಟ್ಟೋಜಿ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಿಗೂ, ದಿ. ಐ.ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಯರಿಗೂ, ದಿ. ಪೊಳಲಿ ಶೀನಪ್ಪ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರಿಗೂ, ಶ್ರೀ ಕಡಬ ಕುಂಬಾಟ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಯರಿಗೂ, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹಳೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಸಹ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ಳಾರೆ ನಾರಾಯಣ ಶೇಖರ ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ಅಲ್ಲದೆ 'ತುಳುನಾಡು' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜ ಭಟ್ ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಂಕನಾಡಿ

ಡಾ|| ಮ.ಸು. ಅಚ್ಯುತ ಶರ್ಮಾ

ಮಂಗಳೂರು-2.

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಳದ ನಿವೃತ್ತ ಧರ್ಮದರ್ಶಿ

ಲೇಖಕನ ಮೊದಲ ಮಾತು

ಈ ಕುಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹತೋಬಾರ್ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಾತ್ರೆಯು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನವಂಬರ ವಾ ದಶಂಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥಿ ಪಂಚಮಿ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲಕಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳ ರಥೋತ್ಸವಗಳು ಷಷ್ಠಿ ದಿವಸ "ಚಂಪಾಷಷ್ಠಿ ಮಹಾ ರಥೋತ್ಸವವೂ" ಸಪ್ತಮಿ ದಿವಸ ಅವಭೃತ ಸ್ನಾನವೂ ಅಷ್ಟಮಿ ದಿವಸಗಳಲ್ಲೂ ಅನ್ನದಾನವೂ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಹೋಗುವುದು ದರ್ಶನೀಯವಾಗಿದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎದುರಿನ ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಯ ಇಬ್ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಉಳಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಭಕ್ತಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಹುಕಾರ್ ಶ್ರೀ ಕಾಡಯ್ಯನವರ ವಂಶದವರು ಭಕ್ತ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ದೇವರಿಗೆ ಜವಾಹರಿಗಾಗಿಯೂ ತುಂಬ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ನೋಡುವಾಗ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶೈವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಐದು ಜನ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳೊಳಗೆ (Trustees) ದೇವಳದ ಹಿತಚಿಂತಕನಾದ ಒಬ್ಬ ಸ್ಮಾರ್ತ ದ್ರಾವಿಡ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಜಜ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ (A Suitable member of the Dravida Brahmin of S.K. District and he Shall belong to the set specified who could at any time get into any part of the Temple in connection with the discharge of the duties without hinderance or obstruction on the score of their caste.) ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಈಗಿನ ಸರಕಾರವು ಕ್ರಮವರಿತು ನೇಮಿಸದೆ ದೇವಳದ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಪಂಚದ್ರಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಸೇರದ ದೈತಿಗಳಾದ ಮಾಧ್ವರನ್ನೇ ನೇಮಿಸುವುದರಿಂದ ಒಳಗಿನ ಶೈವಾಗಮ ಪೂಜಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರುಗಳು ಅಗತ್ಯ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ವ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಮತ್ತು

ಸ್ಥಾನ ಚ್ಯುತಿಹೊಂದಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕ ದೇವರು

ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ ||

ಧ್ಯಾಯೇತ್ಸಿಂಹಗತಂ ವಿನಾಯಕ ಮಮುಂ ದಿಗ್ಭಾಹು ಮಾದ್ಯಯಗೇ |

ತೃತಾಯಾಂತು ಮಯೂರ ವಾಹನ ಮಮುಂ ಷಡ್ಭಾಹುಕಂ ಸಿದ್ಧಿದಂ

ದ್ವಾಪಾರೇತು ಗಜಾನನಂ ಯುಗಭುಜಂ ರಕ್ತಾಂಗ ರಾಗೋಜ್ವಲಂ |

ತುರ್ಯೇತು ದ್ವಿಭುಜಂ ಸಿತಾಂಗ ರುಚಿರಂ ಸರ್ವಾರ್ಥದಂ ಸರ್ವದಾ ||

ಶಡಾನನಂ ಕುಂಕುಮ ರಕ್ತವರ್ಣಂ | ಮಹಾಮಂತ್ರಿಂ ದಿವ್ಯ ಮಯೂರ ವಾಹನಂ ||

ರುದ್ರಸ್ಯಸೂನುಂ ಸುರ ಸೈನ್ಯನಾಥಂ | ಗುಹಂ ಸದಾ ಶರಣ ಮಹಂ ಪ್ರಪದ್ಯೆ ||

ಈ ಕುಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶೈವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾದ ಕೊಲ್ಲೂರು, ಉಡುಪಿ, ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಂತೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಶೈವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಇದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಪಡು ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಈಗಿನ ಸುಳ್ಳೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅತಿ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ ಪರ್ವತದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನನ್ನು ನಾಗ ರೂಪದಿಂದ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಅಖಿಲ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನನ್ನು ಈಗ ನಾಗ ರೂಪದಿಂದ ಆರಾಧಿಸುವುದು ಇದು ಒಂದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ 5626 ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಉಳ್ಳ ಕುಮಾರ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ತಾಗಿ ಇರುವ ಪುಷ್ಪಗಿರಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಿರಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂಡು ಈಶಾನ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಇವೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಕ್ಷಾಂಶ ರೇಖಾಂಶಗಳು 12 ಡಿಗ್ರಿ- 41N ಮತ್ತು 75 ಡಿಗ್ರಿ L ಆಗಿದೆ. ಇದು ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಶೈವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. (Madras Gazetteir by Wililam Travellar) ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಮೈಸೂರು

ಶ್ರೀ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಎರಚಿತ 'ತತ್ವನಿಧಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಸಕ್ತದ ಲಲಿತಾಗಮ ಸಚಿಲದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಭರತಖಂಡಸ್ಥ ೧೦೮ ಶೈವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದು ವಿಷ್ಣು ಲಿಂಗಗಳ ಪೈಕಿ 'ಅಹಿಪೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ' ವಾಸುಕಿ ಲಿಂಗವು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಗರ್ಭಗೃಹದ ಒಳಗೆ ಲಿಂಗವೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ವಿಚಾರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓದಬಹುದು.

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಸಾಧಾರಣ ೨ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕುಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣವೆಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ವಿಜಯ ನಗರದ ಅರಸರ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಉಂಬಳಿ ವರಾಡಗಳಿಂದ ಬಹಳ ವೈಭವಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಜಯ ನಗರದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವು ಖಂಡ ಖಂಡವಾಗಿ ಪಾಳೆಗಾರರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಬಂಗರ ಒಡತನದಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಸರ್ವ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತೆಳೆವ ಸ್ಥೂರ ದ್ರಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ - ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಸಾಧಾರಣ ೧೮೧೭ರ ವರೆಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. (Vide, O.S. 27/1886, ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ದೇವಳದ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ, ವಗೈರೆ) ವಿಜಯನಗರವು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸಮಯ ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳು ಹಾಳಾಗದಂತೆಯೂ ದೇವಳದ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕ ಪೂಜಾವಗೈರೆ ಕರ್ಮಗಳು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆಯೂ ನಗರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಗಿನ ಮಹಾರಾಜರು ದೇವಾಲಯಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. (Vida the third dynasty of Vijaya Nagar by Venkatraman University Reader Madras) ಈ ಸ್ಥಾನಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರು.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಾಳೆಯಗಾರರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಚೌಟರೂ, ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಬಂಗರೂ ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬಂಗರ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಬೆಳ್ಳೆಂಗಡಿ, ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ, ಪುತ್ತೂರು ಮತ್ತು ನಂದಾವರಗಳೆಂಬ ಐದು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಬೀಡುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂಗರ ಪೈಕಿ ಬಲ್ಲಾಳರಾಯನೆಂಬವನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸೀಮೆಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಒಂದು ಬೀಡು ಕುಳಕುಂದದಲ್ಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಇಂಜಾಡಿ ಎಂಬಲ್ಲೂ ಇತ್ತು. ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಬೀಡುಗಳ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗಲೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಈಗಿನ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಇರುವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಈಗ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗ್ರಾಮವೆಂದು ಹೆಸರಿದ್ದರೂ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಇದಕ್ಕೆ 'ಕಪ್ಪಾ ಕುಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಈ ಗ್ರಾಮ ಸೇರಿ ೩೨ ಗ್ರಾಮಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸೀಮೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಆ ೩೨ ಗ್ರಾಮಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ : ೧. ಕಪ್ಪಾ ಕುಕ್ಕೆ ೨. ಸಂಕೇತ ಕುಕ್ಕೆ (ಇಂಜಾಡಿಯ ಬಲ್ಲಾಳ ರಾಯನ ಬೀಡು ಇರುವ ಸ್ಥಳ) ೩. ಕಪ್ಪಾಕುಡು ೪. ಕುಳಗುಂದ (ಈಗ ಜಾನುವಾರು ಸಂತೆ ಆಗುವ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಬಲ್ಲಾಳರಾಯನ ಬೀಡು ಇದ್ದ ಸ್ಥಳ) ೫. ಬಾಗೆಮಲೆ ೬. ಆಯಿನಕಿಡು ೭. ಬಿಳಿನೆಲೆ

8. ಕೊಂಬಾರು 9. ಸಿರಿಬಾಗಿಲು 10. ರೆಂಜಿಲಾಡಿ 11. ನೂಜಿಬಾಳ್ತಲ 12. ಕುಟ್ಟವಾಡಿ
 13. ವಿನೆಕಲ್ಲು 14. ಹುಹರ ಪಳತಡ್ಡ 15. ಕಳ್ಳಕಾರು 16. ನೇರಂಕಿ 17. ಪುತ್ತಿಗೆ 18. ಕೋಣಾಜೆ
 19. ದರ್ಭೆತಡ್ಡ 20. ನೆಕ್ಕಿಲಾಡಿ 21. ಬಂಟ್ರು 22. ಸಂಕೇತ ಕೇಪು 23. ಸಂಕೇತ ಮಟ್ಟಂಪಾಡಿ
 24. ಕುಟ್ಟುಂಜ 25. ಕಸ್ತೂರಿನಂಪಾಡಿ 26. ಸಂಕೇತ ಮಿನಂಪಾಡಿ 27. ಎಳೆಯೂರು
 28. ಕೋಡಿಂಬಳ 29. ಕಡಬ 30. ಸಂಕೇತ ಕಡಬ 31. ಮಲೆಪತ್ತೂರು 32. ಬಾಳಗೋಡು.
 ಈ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಗ್ರಾಮಗಳು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸೀಮೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆಕೊಂಡು ಬಲ್ಲಾಳ
 ರಾಯನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇತ್ತು. ಇವರು ಜೈನ ಮತಸ್ಥರು. ಈ ಬಲ್ಲಾಳರಾಯನ ಕಡೆಯವರಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ಮನೆಯು ಈಗಲೂ ರೆಂಜಿಲಾಡಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಮಗಳು ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ
 ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿವೆ. ಮುಂಚಿನ ಕಸ್ತೂರಿನಂಪಾಡಿ, ಸಂಕೇತಕುಕ್ಕೆ
 ಮತ್ತು ಕುಳಗುಂದವೆಂಬ ಈ ಮೂರು ಗ್ರಾಮಗಳೂ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಈಗ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗ್ರಾಮವೆಂದು
 ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತಲೂ ಈಗ ದರ್ಪಣ ತೀರ್ಥ, ವ ಕನ್ನಡಿ ಹೊಳೆಯೆಂದು
 ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಹೊಳೆ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಯಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ
 ದ್ವೀಪದಂತಿದೆ. ಈ ಕನ್ನಡಿ ಹೊಳೆಗೆ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಭೀಮನ ಹೊಳೆಯೆಂತಲೂ ಹೆಸರಿತ್ತಂತೆ.
 ಇದು ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಗೆ ಸಂಗಮವಾಗುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮತ್ಸ್ಯತೀರ್ಥವೆಂಬ ಹೆಸರಿದೆ.
 ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಶ್ರೀ ಚಂಪಾಷಷ್ಠಿ ಮಹೋತ್ಸವದ ಅವಧೃತ ಸ್ನಾನವು ಈ ಸಂಗಮ
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರಧಾರೆಯ ಈ ಸ್ಥಳದ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ನಿಬಿಡವಾಗಿ
 ಮೀನುಗಳು ತುಂಬಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ಸ್ಯತೀರ್ಥವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ
 ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ 2 ಮೈಲು ದೂರವಿದೆ. ಈ ಕನ್ನಡಿ ಹೊಳೆಯು ಕುಮಾರ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ
 ಹತ್ತಿ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಿರಿ ಮಠದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಒಂದು ಹಳದಿಂದ ಹರಿದು ಬರುತ್ತದೆ.
 ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಯು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದ ಬಿಸಿಲೇ ಘಾಟಿಯ ತೆಂಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದು
 ಕುಮಾರ ಪರ್ವತದಿಂದ ಹರಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕುಮಾರ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲೇ
 ತಾರಾಕಾಸುರನ ಸಂಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಶ್ರೀ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ದೇವಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪಟ್ಟವಾಯಿತೆಂದೂ
 ಆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ತೀರ್ಥವೇ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದುದರಿಂದ ಈ ನದಿಗೆ
 ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತೆಂದೂ ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ. ಈ ಕುಮಾರ ಪರ್ವತವು
 ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮೂಡು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಈ ಕುಮಾರ ಪರ್ವತದ ದೃಶ್ಯವು ನೋಟಕರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ನೆಲೆವೀಡುತ್ತಿದ್ದು
 ಬಸಳ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ ಹೋಗಲು ದಾರಿ ಇದ್ದರೂ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ
 ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಲೆಕುಡಿಯರವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪರ್ವತದ ತುದಿಗೆ ಹತ್ತಿ
 ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಸಿದ್ಧ, ಶೇಷ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಶಿಖರಗಳು ಕಾಣ
 ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ.

ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಪುತ್ತೂರಿಗೆ 35 ಮೈಲು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ 65 ಮೈಲುಗಳ
 ಅಂತರವಿದೆ.

ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆ

ಶ್ರೀ ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗನ ಕಂಡೆವು

ಕುಮಾರಧಾರೆ ಮಿಂದೆವು

ಕೊಪ್ಪರಿಗನ್ನ ಉಂಡೆವು

ಶ್ರೀ ಅನ್ನದಾತ ಸುಬ್ಬಪ್ಪನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಅತಿ ಪುರಾತನದ್ದಾಗಿ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯು ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಧಾನ ದೇವರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನೆಂಬ ದೇವರ ಹೆಸರಿನ ಶಬ್ದಾರ್ಥದಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥ: ಸುಷ್ಪ + ಬ್ರಹ್ಮ = ಸುಬ್ರಹ್ಮ, "ಯಸ್ಮಿನ್ ಕ್ಷೇತ್ರೇಸುಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಂ ಸಂವರ್ಧತೇ ತತ್ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಂಐತಿ" ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧ ಮುಕ್ತ ಸ್ವಭಾವದ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನವು ಅಲ್ಲಿಯ ವಾಸದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವರ ದರ್ಶನದಿಂದಲೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೋ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನೆಂದೂ ಹೆಸರು ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲದ ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಋಷಿಗಳೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೊಗಳಿದರೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಇಲ್ಲಿ ವಾಸುಕಿಯು ಗರುಡನ ಭಯಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಶ್ರೀಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ವಾಸುಕಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಯು ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ತಾನು ವಾಸುಕಿಯಲ್ಲೇ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರುವನೆಂದು ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಈ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಸರ್ವ ರೋಗಗಳನ್ನೂ ನಿವೃತ್ತಿಪಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯದಾತನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವನಾಗಿಯೂ, ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡುವವನಾಗಿಯೂ ಇರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಸಂತರ್ಪಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾಗ ರೂಪದಿಂದ ಜನರಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತು ಸಂತರ್ಪಣೆಯು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂತಲೂ, ಭಕ್ತರು ನಾಗ ದರ್ಶನದಿಂದ ಹೆದರೆ 'ಅನ್ನದಾತ ಸುಬ್ಬಪ್ಪ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಸರ್ಪದ ಬೆನ್ನನ್ನು ಸವರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ.

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಾಂಡವರು ಕಾಮ್ಯಕಾ ವನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸೂರ್ಯ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ

ಉಡುಪಿಯು ಶೈವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ "ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನೈಜ ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ.

ಅಕ್ಷಯ ಪಾಂತ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವರೆಂದೂ ಆದಕಾರಣ ಆ ಸೂರ್ಯ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸಂತರ್ಪಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಬೇಯಿಸಿ ರಾಶಿ ಹಾಕಿದ ಪಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ನವು ಅಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದೂ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಆದಿ ಶಂಕರರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ದಿವಾಕರವಾದಿಗಳೂ ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭವಾದಿಗಳೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇದ್ದರೆಂದು ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ವಿಜಯದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಆಗ ಆದಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕುಷ್ಟ ರೋಗಿಗಳು ಕುಮಾರಧಾರ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಮೈ ತೊಳೆದು ದೇವರ ಮೂಲ ಮೃತ್ತಿಕಾ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಬೀದಿ ಮಡೆಸ್ನಾನ ಮಡೇ ಮಡೆಸ್ನಾನ (ಎಂಜಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುವುದು)ವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ರೋಗವು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ಐತಿಹ್ಯ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕರು ಹರಿಕೆ ಹೊತ್ತು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೋಗದಿಂದ ಗುಣಮುಖ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಹರಿಕೆ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮಡೆ ಮಡೆಸ್ನಾನ, ಬೀದಿ ಮಡೆಸ್ನಾನ, ಅಂಗ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಚಂಪಾ ಷಷ್ಠಿ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಮಯ ನೋಡಬಹುದು. ಈಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಹರಿಕೆ ಹೊತ್ತು ಬೀದಿ ಮಡೆಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ತೀರಾ ವಿರಳವಾಗಿದೆ. ಭೀಮನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ಧರ್ಮರಾಜನು ನಡೆಸಿದ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗದ ಶುದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪುರುಷಾಮೃಗವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದೆಂಬ ಐತಿಹ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಜಾತಿ ಭೇದವನ್ನು ಮಡಿ ಮೈಲಿಗೆಗಳನ್ನು ಎಂಜಲು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯ ದೊಡ್ಡ ಹರಿಕೆ ಎಂದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಡೆ ಮಡೆಸ್ನಾನ ಮತ್ತು ಬೀದಿ ಮಡೆಸ್ನಾನ - ಬೀದಿ ಮಡೆಸ್ನಾನವೆಂದರೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಕುಮಾರ ಫಾರಾನದಿಯ ಮತ್ಸ್ಯತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಳಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಏಳದೆ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದೊವರೆ ಯಾ ಎರಡುಮೈಲು ದೂರ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಳಾಡಿಕೊಂಡು ದೇವಳದ ಹೊರ ಅಂಗಣಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಳಾಡಿಕೊಂಡು ದೇವರ ಎದುರಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ದರ್ಪಣ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ಬಂದು ದೇವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಮಡೆ ಮಡೆಸ್ನಾನವೆಂದರೆ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಮಯ ಚೌತಿ ಪಂಚಮಿ ಷಷ್ಠಿ ದಿವಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಆದೊಡನೆ ಹರಿಕೆ ಹೊತ್ತವರು ಸಂತರ್ಪಣೆ ನಡೆದ ಎಂಜಲಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಬಂದು ಕನ್ನಡಿ ಹೊಳೆ ವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬರುವುದು. ಅಂಗಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಎಂದರೆ ದೇವಳದ ಒಳ ಮತ್ತು ಹೊರ ಅಂಗಣದ 8 ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಳಾಡಿ ಕನ್ನಡಿ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು.

ಅನೇಕರು ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ ಇದ್ದವರು ಇಲ್ಲಿ ನಾಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಭಜನೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸುಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರೇ ತನಗೆ

ಪುತ್ರೋತ್ಸವವಾದುದಕ್ಕೆ ದೇವರಿಗೆ ಹಾಲು ನೇವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ ದೊಡ್ಡ ಬಟ್ಟಲೊಂದನ್ನು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದನ್ನು ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಚಿನ್ನದ, ವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತೊಟ್ಟಿಲ ಮಗು ಮಾಡಿಸಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕತರದ ಬೆಳ್ಳಿಯ, ಚಿನ್ನದ ಹರಿಕೆಗಳು ತುಂಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೀಳುವುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರವು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ವ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಇದು ಒಂದು ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯು ಅಲ್ಲಿಯ ಸದಾಚಾರ ಮತ್ತು ಆಯಾಯ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಯಾಯ ಆಗಮೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಪೂಜಾ ವಿನಿಯೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಮೌಢ್ಯ ಬಂದಂತೆ ಸರಿ.

ಈ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಯು 1845ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಕಾರ್ಟ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಆಡಳಿತೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಆ ಕಾಲದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್‌ರವರ ಸನದಿನಿಂದ ಬಂತು. ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶೈವ ಮತ್ತು ಸ್ಕಾರ್ಟ್ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿದ್ದು ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಶೈವಾಗಮ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪೂಜಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವೈಷ್ಣವ (ವೈಖಾನಸ) ಆಗಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ದೇವಳದ ಮಹಿಮೆಗೆ ಮೌಢ್ಯವನ್ನು ತಂದಿರಿಸಿದರು. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ, ಕಳವು, ಸುಲಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಆರಂಭವಾಗಿ ಅನಾಚಾರವು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಈ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ದೇವಳಕ್ಕೆ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ರೂಪ್ಯಾ 4400 ತಸದೀಕು ಮತ್ತು ಇತರ ಉತ್ತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವಳದ ಸೊತ್ತನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಗುಡಿಯನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮಠದ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಗುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು ರಿಕಾರ್ಡುಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋದುದರಿಂದ ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ದೇವಳದ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಡಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಪರಿವಾರ ದೇವರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಿಗೊಳಿಸಿ ತಮ ಸ್ವಂತ ಮಠದ ನರಸಿಂಹ ದೇವರನ್ನು ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಆ ಗುಡಿಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗಿದ ಅವರಿಗೆ ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವು ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರು ದೇವಳದ ಆಡಳಿತೆಯಿಂದ ವಿರಹಿತ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರು. ಇದರ ವಿವರವನ್ನು "ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠ, ಅದರ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಇವರಿಂದಾಗಿ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು" ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಓದಬಹುದು. ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಯು ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿದರೂ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಅರ್ಚಕರಾಗಿ

ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಳ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು

1955ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಧಾರಾ ಮತ್ಸ್ಯತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ತೆಪ್ಪೋತ್ಸವ

ನೇಮಕಗೊಂಡ ಅವರ ಮಾಧ್ವ ಮತಸ್ಥರೇ ಆದ ಆಸ್ವಣ್ಣರು ಇಂದಿನವರೇಗೂ ಅರ್ಚಕರಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಶೈವಾಗಮೋಕ್ತ ಪೂಜಾಕ್ರಮಗಳು ಇನ್ನೂ ಏರ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ರಾಜಾಶ್ರಯವು ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರದ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತವಾದ ಪೂಜಾಕ್ರಮಗಳು ದೇವಳಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವುದು. ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಳದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಪೂಜಾಕ್ರಮಗಳು ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾರಣೆಯಾಗಿ ಪದಚ್ಯುತಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಗುಡಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 1958ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಅಪೀಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವಿಚಾರಿಯೂ, ಅವಿನಾಶಿಯೂ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ರುವುದರಿಂದ ರೂಪನಾಮಗಳು ಅವನಿಗೆ ಕಲ್ಪಿತಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ನಾವು ವ್ಯಾಪಕಾರಿಕ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆಯಾಯ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ ಗಳನ್ನು ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ. ಸರಕಾರವು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ನ್ಯಾಯಾಂಗದವರು ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲೂ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ದಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾದೀತೇ? ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಯಾಯ ವಿಭಾಗಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಡೆಸಿದರೇನೇ ರಾಜಾಡಳಿತವು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದೀತು. ಅದರಂತೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ ಆದರೂ ಅವನ ಅಂಶವಾದ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು ದುರ್ಗಾ, ಗಣಪತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಯಾಯ ಆಗಮೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರ ಸಮಯವರಿತು ವಿನಿಯೋಗಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೇನೇ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ಹೆಚ್ಚುವುದಲ್ಲದೆ ಬರೇ ಹಣದ ಆಶೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡದ ದೇವಳಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಜನರಿಗೆ ತಾವು ಅರ್ಚಕರೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಂಥ ತಪ್ಪಿ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡುವುದು ದೇವಳದ ವ. ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಗೇನೇ ಕುಂದು ತಂದತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳು ಆಯಾಯ ದೇವಳಗಳ ಈ ರೀತಿಯ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರದವರು ಕೂಡಾ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವಾಗ ಆಯಾಯ ದೇವಳಗಳ ಹಿತಚಿಂತಕರಾದ ಅವುಗಳ ಭಜಕರನ್ನೇ ನೇಮಿಸುವುದು ದೇವಳಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ದೇವಳದ ಹಿತಚಿಂತಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು 1953ರ ವರೆಗೆ ನೌದ್ವಾರಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವು ಇದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹದ ಸ್ಥಾನಚ್ಯುತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಈ ವರೆಗೆ ಹೊರಹಾಕದೆ ಇರಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಶಾರೀರಿಕ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂತರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ರೀತಿಯ ಬೀದಿ ಮಡೆ ಸ್ನಾನ ಹರಕೆಗಳು ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಆಗಮೋಕ್ತ ಪೂಜೆಗಳ ನ್ಯೂನತೆಯಿಂದ ಈಗ ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ - ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಣೀಯ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳು

1. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರು : ಈ ದೇವರೇ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಧಾನ ದೇವರು. ಈ ದೇವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಈ ದೇವರನ್ನು ಈಗ, ಅಂದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಬಂದ ನಂತರ, ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಎಂದು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಂತಿಗೆ ವರಾಡಗಳನ್ನು ಆಗಿನ ಸ್ವಾಮಿ ಗಳು ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮಠವನ್ನು ಉರ್ಜಿತಕ್ಕೆ ತಂದುದೆಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ದಾಖಲೆ ಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ದೇವಕ್ಕೆ ಅವರ ಆಡಳಿತ ತಪ್ಪಿದ ನಂತರವೂ ಈಗಲೂ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೆಸರೂ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಹೆಸರೂ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಸಲ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಂತಿಗೆ, ಕಾಣಿಕೆಗಳು ಅವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೂ ಉಂಟು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಅವಾಂತರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಈಗಿನ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಿಗೆ ಮುಂಚಿನ ಹೆಸರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರು ಇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಗರ್ಭಗುಡಿಯು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಇದೆ. ಈ ಗುಡಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಮುಖ ಮಂಟಪ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಚಿನ ದೀಪಸ್ಥಂಬ, ಮಂಟಪದ ಎದುರಿಗೆ ಮಹಾದ್ವಾರ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆ.

ಈ ದೇವರ ಗರ್ಭಗುಡಿಯು ಗೋಮುಖ ಆಕಾರದ್ದಾಗಿ ಹೊರ ಮಂಟಪ, ನಡು ಮಂಟಪ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಸ್ಥಾನಗಳೆಂಬ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಹೊರಮಂಟಪಕ್ಕೆ ದ್ರಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗದವರು ಯಾರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು. ನಡು ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಾಗಿ ಇರುವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಡಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ 'ಒಳಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ'ವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸ್ವಾರ್ಥರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ವ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ. ಇವೆರಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗದವರಲ್ಲದೆ ಇತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗದ ಯಾರನ್ನೂ ಮಡಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ಮೂಲಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಮಡಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು 'ಒಳಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ' (Oath of Secrecy)ವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮಾಧ್ವ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಎರಡು ಕುಟುಂಬದ ತಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಚಕರು ಮಾತ್ರ ಒಳ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು. ಇತರ ಮಾಧ್ವರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಸ್ವೀಕಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಮೂಲಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ

ಹೋಗಬಹುದು. ಈ ಕುಹಕ ಪದ್ಧತಿಯು ಸಾಧಾರಣ ನೂರು ಅಥವಾ ನೂರೈವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ 1845ರಿಂದ ಈ ದೇವಳವು ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ದೇವಳದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಅವರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅಪಚಾರಗಳು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕುಶಲ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶೇಷ ಮತ್ತು ವಾಸುಕಿ ಇವರ ಹೆಡೆಗಳೂ ಇವುಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಯೂರ ವಾಹನ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹವೂ ಇದೆ. ಈ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹವು ಇತರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. (ಇದರ ವಿಚಾರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓದಬಹುದು.)

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಾಸುಕಿಯ ಹೆಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವು ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಭಟ್ಟರ್ ವಿರಚಿತ ತತ್ವನಿಧಿಯ ಲಲಿತಾಗಮ ಘಟಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ 108 ದಿವ್ಯ ಅಂಗಗಳ ಪೈಕಿ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 'ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇ ಆಹಿಪೇಶ್ವರಃ' ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಆಹಿಪೇಶ್ವರಃ ಅಂದರೆ ವಾಸುಕಿ ಲಿಂಗವು ಇರಬೇಕಿತ್ತೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣವೆಂಬ ಹೆಸರು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೆಂದೂ ಮುಂಚಿನವರು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭುಜಂಗ ಪ್ರಯಾತ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ,

ದ್ವಿಷಟ್ಪಂಚಜಾಕ್ಷಂ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ತ್ರಿಲೋಕ ಪ್ರಶಸ್ತಂ ಸಕುಕ್ಕೇ ಪುರಸ್ಥಂ ||೨||

ವಿಚಿಂತ್ಯಂ ಶುಭಾಂಗಂ ವಿಕ್ಯತಾಸುಗಾಂಗಂ ಭವವ್ಯಾಧಿಭಂಗಂ ಭಜೇ ಕುಕ್ಕಲಿಂಗಂ ||೧೫||

ಭುಜಂಗೇಶ ಭೂತೇಶ ಭೃಂಗೇಶ ತುಭ್ಯಂ ನಮಃ ಕುಕ್ಕಲಿಂಗಾಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಸ್ತೇ ||೨೦||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗನ ಹೆಸರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲೂ ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗನೆಂಬ ವಾಸುಕಿ ಲಿಂಗವು ಒಂದು ನಾಗರ ಹೆಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಗರ್ಭಗೃಹದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವು ಈಗ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಲಿಂಗವು ಭಿನ್ನವೆಂದು ಒಳ ಅಂಗಣದ ಸೋಮ ಸೂತ್ರದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಈಗಲೂ ಹೊರಗಿನ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಬಂದರೆ ಕುಕ್ಕೆಲಿಂಗ! ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸವರಿ ಹೋಗುವ ವಾಡಿಕೆ ಈಗಲೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದೇ ಲಿಂಗವು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು 1845ರ ನಂತರ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮತ ಪ್ರಕಾರ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯು ನಿಷೇಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಭಿನ್ನಗೊಳಿಸಿ ಹೊರ ಹಾಕಿರಲೂಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಗುಡಿಯ ಮುಖ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಸವನ ಮಂಟಪ ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತೆಂದು ಹಳೆ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಒಳಗಿನ ಆಹಿಪೇಶ್ವರ (ವಾಸುಕಿ) ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಬಸವನ ವಿಗ್ರಹವು ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಈ ಬಸವನ ವಿಗ್ರಹವು ಕೂಡ ಭಿನ್ನವೆಂದು ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಎಡನಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ.*

ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗುಡಿಯ ಒಳ ಮಂಟಪದ ಪ್ರಾರಂಭ ಸುತ್ತಲೂ ಹಿತ್ತಲೆ ಬೀದಿ ಮಾಡಿಸಿದ ನರಸಿಂಹನ ಮುಖವನ್ನು ಮಡಾಯಿಸಿದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಗುಡಿಯನ್ನೇ ತಮ್ಮ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಗುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಗ್ರಹವು ಆಗ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಆಗಿನ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಇತ್ತೆಂದು ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಲಿಂಗವನ್ನೂ ಬಸವನನ್ನೂ ಭಿನ್ನಪಡಿಸಿ ಹೊರಹಾಕಿದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಗುಡಿಯನ್ನು ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಾಗಿ ಏನೋ ಅವರಿಗೆ ಆವಾಂತರಗಳು ಬಂದು ಅವರ ದುರಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಆತಂಕವು ಬಂದಿರಬಹುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೇ ನರಸಿಂಹ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನವು ಬಿದ್ದು ಹೋದುದರಿಂದ ಈಗ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾ. 21-2-1940ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಹಿಂದೂ ರಿಲೀಜಿಯಸ್ ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕಾಮೇಶ್ವರ ರಾನ್ ಯಂ.ಎ.ಬಿ.ಯಲ್. ರವರು ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ವಿಷಯಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

“There is a small shrine to God Narasimha where worship is offered by Madhwa priests paid by Madhwa Matt authorities. This seems to have been introduced in the time of Madhwacharya who was unable to make an impression on the predominantly shaivite character of the temple firmly established by that time. In Udupi, on the other hand, though originally a Shiva temple, the predominance has entirely gone to Shri Krishna Temple established by Madhwacharya. Indeed the name of Udupi is a name of Shiva as Chandra mouliswara”.

ತಾತ್ಪರ್ಯ : “ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗೆ ಸಣ್ಣ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯೊಂದು ಇದೆಯೆಂದೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದೂ, ಇದರ ಖರ್ಚು ವಗೈರೆ ಮಾಧ್ವ ಮಠವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಈ ಶಿವ ಸಂಬಂಧವಾದ ದೇವಾಲಯದ ಒಳಗೆ ಈ ಮಾಧ್ವ ಮಠವು ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ನಂತರ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ನಿಗಿಂತಲೂ, ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನ ದೇವತೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಮಾಧ್ವರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸಫಲವಾಗದೆ ಒಂದು ಗುಡಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ ಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದರ ಬದಲು ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಯ ಅನಂತೇಶ್ವರ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳೆಂಬ ಶೈವಾಲಯಗಳ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಕೃಷ್ಣನಿಗೇನೇ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಯಿತೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುವರು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ‘ಉಡುಪಿ’ ಎಂಬ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರನಾದ ಶಿವನ ಹೆಸರು ಹಾಗೆಯೇ

* The Sthaniks and their Historical importance by Dr.B.A. Salethoorc M.A.P.H.D. Director of National Archives Govt. of India Page 65.

ಉಳಿದಿದೆ". ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಆಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ವಿಫಲಗೊಂಡ ನಂತರ ಅವರ ನಂತರದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಾಧಾರಣ 1880-82ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಕಾರ್ಟ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಣಿಗಾರರನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಬಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಪರಿವಾರ ದೇವರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕನ ಗುಡಿಯಿಂದ ಆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸ್ಥಾನ ಚ್ಯುತಿಗೊಳಿಸಿ ಆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಚಾರವನ್ನು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಸ್ಥಾನ ಚ್ಯುತಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ವಿವರಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಓದಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶೈವಾಗಮೋಕ್ತ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರ ನಡೆಸುವವರು ವೈಷ್ಣವ ಮಾಧ್ವ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಇವರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ವೈಷ್ಣವ (ವೈಖಾನಸ) ಆಗಮ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ತೀರಾ ಕಮ್ಮಿ. ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ ಪೂಜಾ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಿಭೂತಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಪತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ತುಳಸಿ, ಗಂಧ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪೂಜಾ ನಂತರ ಶಂಖತೀರ್ಥ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ವೈಷ್ಣವ ಪದ್ಧತಿ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಮ ಪದ್ಧತಿ ಪೂಜೆಯು ಈ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಯು ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರವೇ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

2. ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ದೇವರು : ಈ ದೇವರ ಗುಡಿಯು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಗುಡಿಯ ಎಡ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿವ ಪಂಚಾಯತನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯ, ಅಂಬಿಕಾ, ವಿಷ್ಣು, ಗಣನಾಥ ಮಹೇಶ್ವರರೆಂಬ ಐದು ದೇವತೆಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳಿವೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಶಿವ ಲಿಂಗವೂ ಇದೆ. ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕ ಹರಿಕೆಯು ಬಂದರೆ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಅದೇ ಗುಡಿಯ ಒಳಗಿನ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯ ಎಡನಾಳಿಗೆ ತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೃತಿಮ ಪದ್ಧತಿ. ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಲನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಲಿಂಗ ಪೂಜಾ ಕ್ರಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಮಾಧ್ವರ ಪ್ರವೇಶ ಆದ ನಂತರವೇ ಇದು ಬಂದುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ದೇವರಿಗೂ ಬಿಲ್ವ ಮತ್ತು ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ನಟ್ಟಬೈಲು ವೆಂಕಪ್ಪ ರೈಗಳೆಂಬವರು ಈ ದೇವಳದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾದ ನಂತರ ಅವರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಈಗ ಈ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಈಗ ವಿಭೂತಿ ಕೊಡುವ ಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗುಡಿಯಲ್ಲೂ ಮಾಧ್ವ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದಿ ರಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರೆಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ, ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭವಾದಿಗಳೂ, ಮತ್ತು ಗಾಣಪತ್ಯರೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ವರ್ಗದವರನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಜೈಸಿ ದೇವತೆ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ನೀಚ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂತಲೂ ಎಲ್ಲಾ ದೇವರುಗಳು ಒಂದೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಪ್ರಭೇದಗಳೆಂತಲೂ, ತಿಳಿಯಲೋಸುಗ ಭೇದ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪಂಚ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನದಿಂದ 'ಏಕಮೇವ ಅದ್ವೀತಿಯ'ನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಏಕರೂಪದಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಳಗೆ ಏಕಮತ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಈ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯ, ಅಂಬಿಕಾ, ವಿಷ್ಣು, ಗಣನಾಥ ಮತ್ತು ಮಹೇಶ್ವರರೆಂಬ ಐದು ವಿಗ್ರಹಗಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಬಂದು ಹೋದ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅವರ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಈ ಗುಡಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಹೊರ ಅಂಗಣದ ಮೂಡು ಈಶಾನ್ಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಶಾಖಾಮರವನ್ನು ಕೂಡ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದುದನ್ನು ನಾವು ಈಗಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿವರಣೆಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿಶಾಖಾ ಮಠದ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಓದಬಹುದು.

ಈಗಿನ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಗುಡಿ

ಈ ಗುಡಿಯು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಗುಡಿಯ ಬಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗುಡಿಯು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಪರಿವಾರ ದೇವರಾದ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಗುಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಗುಡಿಯನ್ನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮಠದ ವೈಷ್ಣವ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿ ಗಳೊಬ್ಬರು 1845ರಿಂದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಯು ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಂತರ ಗುಡಿಯೊಳಗಿದ್ದ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸ್ನಾನ ತಪ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಗುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಗುಡಿಯ ಹೆಸರು ಈ ಮೊದಲು ವಿನಾಯಕ ಗುಡಿಯೆಂದು ಇದ್ದರೂ, ಈಗ ಅದು ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈ ಗುಡಿಯ ತೆಂಕು ಪೌಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಅರಿಕುಟ್ಟಲನ್ನು (ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಬೇಯಿಸುವ ಸ್ಥಳ) ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಅರಿಕುಟ್ಟಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ದೇವರ (ಹನುಮಂತ ದೇವರ) ಗುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ದೇವಳದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯ ವಿನಾಯಕ ಗುಡಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪೌಳಿಯ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯನ್ನೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಎರಡು ಬಿಡಾರಗಳಿದ್ದಂತೆ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹವು ಇರುವಾಗ ಈಶಾನ್ಯ ಮೂಲೆಯ

ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಾಗಿದ ಹೊರ ಮಂಟಪವೆಂಬ 2 ಭಾಗಗಳು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಈ ಗುಡಿಯನ್ನು ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ನಂತರ ಛೇದನಾಂಶದ ವಿಗ್ರಹವಿದ್ದ ಭಾಗವನ್ನು ಮಧ್ಯಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಅದರ ಹಿಂದೆ ತಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸತೊಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ ದೇವರು ಇವರ ಈಗಿನ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಮಠದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಮೊದಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನವಿದ್ದಾಗ ತಾವು ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ನಿರಂಕುಶ ಏರ್ಪಡಿಸಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗಿದ್ದ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಮಠಕ್ಕೂ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಲಾತ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಗುಡಿಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಆನೆಕಲ್ಲುಗಳು ಇವೆ. ಇದರಿಂದ ಇಗು ಶಿವ ಸಂಬಂಧವಾದ ಗುಡಿಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಆನೆಕಲ್ಲುಗಳ ಸೊಂಡಿಲು ಗಳ ರೂಪವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಡಿಯು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ಗುಡಿಯ ಸಾಧೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಸಾಧಾರಣ ಸಮಾನಾಂತರ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗುಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ ಕೋಣೆಗೆ ತಾಗಿ ಒಂದು ಕುರುಬಾಗಿಲು ತೆಂಕು ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. ಯಾವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಗರ್ಭಗುಡಿಗಳಿಗೆ ತೆಂಕು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಇರುವ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಎರಡು ದ್ವಾರಗಳಿರುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಗುಡಿಯ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಎದುರಿನ ಭಾಗದ ಕಟ್ಟೋಣಕ್ಕೂ ಹಿಂಬದಿಯ ಕಟ್ಟೋಣಕ್ಕೂ ಕಟ್ಟುಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಇದು ಆ ಮೇಲೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

1882ನೇ ಇಸವಿ ವರೆಗೆ ದೇವಳದ ಉಳಿಗ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 'ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಅಮಾನತು' ಎಂಬ ಲೆಖ್ನು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹವು ಅದರ ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಹೊಸದಾಗಿ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಇಟ್ಟು ತೆಂಕು ದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ದೇವಳದ ಅಧಿಕಾರವು ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಅವರ ಮತದವರೇ ಆದ ಮಾಧ್ವ ಅರ್ಚಕ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿನಾಯಕ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಆ ಗುಡಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿರ ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಗುಡಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರ ಅಂಗಣಕ್ಕೆ ಬರಲು ಒಂದು ದ್ವಾರವು ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾಧ್ವ ಮಠವು ತನ್ನ ದೇವರನ್ನು ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ನಂತರ ದೇವಳದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯನ್ನೇ ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮ ಹೊರಗಿನ ವಸತಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆಯೂ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಗುಡಿಯ ಎದುರಿನ ಅಂಬಲವನ್ನು ತಮ್ಮ ನರಸಿಂಹ ಅಂಬಲ ವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿದೆ. ದೇವಳದ ಅರ್ಚಕ ತಂತ್ರಿಗಳು ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದ ಭೋಜನವನ್ನು ಆ ಅಂಬಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ದೇವಳಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಣ್ಣೆ ವಗೈರೆ ಕೇಳಿರಿಸಿಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಮೊದಲು ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮೂಲಸ್ಥಾನದ ಹಿಂಬದಿಯ ಎಡೆನಾಳಿಯ ಪಡುಗೋಡೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಡುಮುಖ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗನೆಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವ ಕ್ರಮವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೊರಗಿನ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಕಾಣಿಕೆ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನುಗ್ರಹ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಕುಕ್ಕೇ ಲಿಂಗವು ಇದಲ್ಲವೆಂದು ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡುವಾಗಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಹತ್ತಿರ ಎಡೆನಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಬಂದ ಬಸವನ ವಿಗ್ರಹವೂ ಬಿದ್ದಿದೆ.

ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗನ ಕಂಡವು, ಕುಮಾರಧಾರೆ ಮಿಂದವು, ಕೊಪ್ಪರಿಗನ್ನ ಉಂಡವು. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬ ಜನರ ಅಂಬೋಣದಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನು ತಾರಕಾಸುರ ಸಂಹಾರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಲಿಂಗವೇ ಕುಕ್ಕೇ ಲಿಂಗನೆಂದು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲಿಂಗವು, ಅಲ್ಲದೆ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರ ಗರುಡನ ಭಯದಿಂದ ವಾಸುಕಿಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವನ ಹೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಲಿಂಗದಲ್ಲೂ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖನು ತಾನೇ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಕೊಟ್ಟ ವಾಗ್ದಾನವು ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು 'ತತ್ವನಿಧಿ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ 108 ದಿವ್ಯ ಶಿವಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಅಹಿಪೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ (ವಾಸುಕಿಯ ಲಿಂಗವು) ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೊರ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗನೆಂದು ಪೂಜಿಸುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಬಡಗು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮ ಸೂತ್ರದ ಹತ್ತಿರ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬಿದ್ದ ಲಿಂಗ ಒಂದನ್ನು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು 'ಕುಕ್ಕೇಲಿಂಗ' ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಮೂಲಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗವು ಯಾವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಲಿಂಗಗಳ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಸೋಮಸೂತ್ರದ ಹತ್ತಿರದ ಲಿಂಗವೇ ಅನುಗ್ರಹ ಲಿಂಗವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸ ಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕುಕ್ಕೇ ಲಿಂಗ ಪದಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ತರದ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಈ ಮೊದಲಿನ ಕ್ಷೇತ್ರ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇವಳವು ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ಮಾಧ್ವರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೆಂದರೆ ಕುಕ್ಕೆ ಕೌಚಿಹಾಕಿ ಆಡಗಿಸಿಟ್ಟ ಲಿಂಗಗಳೆಂದು ಅಪಾರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದು ನಿಂದಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೆಂದರೆ ಗುಹೆದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿರುವ ಲಿಂಗವೆಂದೂ ಹೇಳಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಕಾರವೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಶಬ್ದ ಮಣಿದರ್ಪಣ, ಕಿಟಿಲ್ ಡಿಕ್ಷನರಿಯಲ್ಲೂ 'ಕುಕ್ಕೆ' ಪದಕ್ಕೆ 'ಕುಕ್ಷಿ' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದದ ತದ್ವಚನೆಯೂ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ,

ಭಿನ್ನಗೊಂಡ ಶ್ರೀ ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ

ಮರೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಗುಡಿ

‘ಕುಕ್ಕೆ’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ (Cavity) ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಕುಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣ’ವೆಂಬ ಮುಂಚಿನ ಹೆಸರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುವ ಪಟ್ಟಣವೆಂದೂ, ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೆಂದರೆ ಜನರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುವ ದೇವರೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಜನರ ಅಂಬೋಣದಂತೆ ‘ಕೊಪ್ಪರಿಗನ್ನ ಉಂಡೆವು’ ‘ಅನ್ನದಾತ ಸುಬ್ಬಪ್ಪ’ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೂ ಅನ್ವರ್ಥ ಸರಿಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನವೂ, ಮಡೆ, ಮಡೆಸ್ಸಾನವೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ 1587ರ ತಾಂಬ್ರ ಶಾಸನ ಒಂದರಲ್ಲಿ ‘ಅನೇಕ ವರಪ್ರದ ನಿತ್ಯಾನ್ನದಾನ ವಿನೋದಿ ಕುಕ್ಕೆಲಿಂಗ ಬಿರುದಾಂತ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರಿಗೆ’ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಇಲ್ಲಿಯ ದೇವರಿಗೆ ‘ಅನ್ನದಾತ ಸುಬ್ಬಪ್ಪ’ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಇರುವುದು ಕೂಡಾ ನೋಡುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಆನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅನ್ನದಾನವು ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಶಂಕರಭಗವತ್ಪಾದರು ರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭುಜಂಗ ಪ್ರಯಾತ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಲಪನ್ದೇವ ಸೇನೇಶ ಭೂತೇಶ ಶೇಷಸ್ವರೂಪಾಗ್ನಿಭೂ ಕಾರ್ತಿಕೇಯಾನ್ನದಾತಃ’ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾತನೆಂತಲೂ 15ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ‘ಭಜೆ ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಂ’ ೩೦ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ‘ನಮಃ ಕುಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಾಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಸ್ತು’ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ ಆದಿಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಅನ್ನದಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಅನ್ನದಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳವೆಂದು ವಿಷದೀಕರಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರವೆಂಬ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಸಟ್ಟುಗೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಮಹಾ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ದೇವಳದ ಮಣೆಗಾರನು ವಿಧಿಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ 10 ಹಾನೆ ಅಕ್ಕಿ (ಹಾನೆ ಅಂದರೆ 1 ಸೇರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಮ್ಮಿ) ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಸಾಧಾರಣ 1882ರ ವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಣೆಗಾರರು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಹತ್ತು ಹಾನೆ ಅಕ್ಕಿಯ ನೈವೇದ್ಯವು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮೂಲ ಪುರುಷರಾದ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಸ್ಥಾನಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. 1882ರಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯರಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಇದ್ದ ಮಣೆಗಾರ (ಮನೇಜರ್) ತನವು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ 10 ಹಾನೆ ಅಕ್ಕಿ ನೈವೇದ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು 30 ಹಾನೆ ಅಕ್ಕಿ ನೈವೇದ್ಯವು ದೇವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಹೊರಗಿಂದ ಬಂದವರಿಗೂ ಊರಿನವರಿಗೂ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ 40 ಹಾನೆ ಅಕ್ಕಿಯ ನೈವೇದ್ಯದ ಸಂತರ್ಪಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಹಾ ಸಂತರ್ಪಣೆ ವೇಳೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಪಲ್ಲವಾಗಿ ರಾಶಿ ಹಾಕಿ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ದೇವಳದ ಊರ ಮೊತ್ತೇಸರ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪೆಬ್ಬಾರನು ಇತರ ಊರ ಮಹಾಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನ್ನವು ತೆಗೆದಂತೆ ಅಕ್ಷಯವಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರವೆಂಬ ಚಿನ್ನದ ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಸಟ್ಟುಗವನ್ನು ಅನ್ನದ ಪಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಕುತ್ತಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಪಲ್ಲಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಆ ಅನ್ನದ ಪಲ್ಲದಿಂದ ತೆಗೆದಷ್ಟು ಅನ್ನವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗದೆ ಅಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯು

ಈಗಲೂ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದೇವಳವು ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತೆ ಸ್ಥಾನಿಕ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಬದಲಿಗೆ ಹೆಬ್ಬಾರ ಉದ್ಯೋಗವೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಮಾಧ್ವರೇ ಮೇಲ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲಿನ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಅನ್ನದಾನದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು 1802ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರು 'ಬಾರಾಹಜಾರ್ ಸಂತರ್ಪಣೆ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ 12,000 ಜನರಿಗೆ ಚಂಪಾಷಷ್ಠಿ ಮಹೋತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಂಜರಾಬಾದು ತಾಲೂಕಿನಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಪಾರು ಪತ್ಯಗಾರರು ಸಂತರ್ಪಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಕ್ಕಿ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉತ್ಸವ ಮುಗಿಯುವ ವರೆಗೆ ಇದ್ದು ಕ್ರಮ ಪ್ರಕಾರ ಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಜರಗಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಕಾಲಾಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಃ' ಎಂಬಂತೆ ಇದೇ ಕಳೆದ 1958ರ ವರೆಗೆ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಈ ಸಂತರ್ಪಣೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಈಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನವು ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ದಾನಮಾಡಿದ ಮಹಾರಾಜರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ದಾತೃವಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ನಾಶ ಪಡಿಸಿದಂತಾಗಿ ಮುಂಚಿನ ಮಹಾರಾಜರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕುಂದನ್ನು ತಂದದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಈಗಿನ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಂಡರ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಜನತೆಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ದೈವಿಕ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಅನ್ನದಾನದಿಂದ ಮೇಲ್ಬಿಟ್ಟ ದಾನಗಳಿಲ್ಲ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಸಂತರ್ಪಣೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದಾನ ಮಾಡಿದವರ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಸಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ಹುಚ್ಚುತನ. ಆ ಮೈಸೂರಿನ ಹಣ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಮತಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸಂತರ್ಪಣೆಯು ಮುಂಚಿನಿಂದಲೂ ಈಗ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಈಗಿನ ಆಡಳಿತದಾರರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವುದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮೇಲಿನ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕುಕ್ಕೇ ಲಿಂಗನೆಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುವ ದೇವರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೂ ಅನ್ವರ್ಥ ವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾ ಮಠ

ಈ ಶಾಖಾ ಮಠವು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೊರ ಅಂಗಣದ ಈಶಾನ್ಯ ಮೂಡುದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಮಠವನ್ನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠವೆಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇರುವ ಸ್ಥಳದ ಸರ್ವೆ ನಂಟು 82-10 ಆಗಿದೆ. ಇದು ಅನಾದಿಯಿಂದ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪೌಳಿಗಳಿದ್ದು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ದೇವರ ಗುಡಿ ಪಡು ಮುಖ ಮಾಡಿ ಇದೆ. ಈಗ ಮಠದ ವಿನಿಯೋಗಾದಿಗಳು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವ

ಆದಿಶಂಕರ ಉಪದೇಶ ಪ್ರಕಾರ
ಪಂಚಪೂಜಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ
ಪಂಚಾಯತನ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ
ದೇವರ ಗುಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠ

ಆಡಳಿತಯವರಿಂದಲೇ ನಡೆದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಮಠಕ್ಕೂ, ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಅನಾದಿಯಿಂದಲೇ ಸಂಪರ್ಕವಿತ್ತೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಖಾ ಮಠದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರರು ಮತ್ತು ಅವರ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳೊಳಗೆ ಶೈವರು, ವೈಷ್ಣವರು, ಶಾಕ್ತೀಯರು ದಿವಾಕರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಗಾಣಪತ್ಯರು ಎಂಬೀತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಭೇದಗಳು ಎರ್ಪಟ್ಟು ಪರಸ್ಪರ ಜಗಳಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದುವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜೈನ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದರಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವೇದಧರ್ಮವಾದ ಹಿಂದೂ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವೇ ನಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಪರಮ ಶಿವನು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ನಂಬೂದರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಶಿವಗುರುವಿಗೆ ಆಯಾಂಬೆ ಎಂಬ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸಿದನು. ಶಂಕರನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷೆ ವಹಿಸಿ ತನ್ನ ಎಳೆಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ಶಟ್ಕಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತನಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬದ ಕುಮತಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಆಮೋಘ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದರು. ಅವರು ತನ್ನ ಅಗಾಧ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಕರ್ಮಯೋಗ, ಭಕ್ತಿಯೋಗಗಳು, ಜ್ಞಾನ ಯೋಗದ ಸೋಪಾನಗಳೆಂದೂ 'ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ ಪವಿತ್ರ ಮಿಹವಿದ್ಯತೆ |' ಎಂಬ ಗೀತೋಕ್ತಿಯಂತೆ ಅವ್ಯಕ್ತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಜ್ಞಾನವೇ ಸಾಧನವೆಂದೂ ಅಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನು 'ಏಕವೇಮ ಅದ್ವಿತೀಯಂ' ಎರಡಾಗಿರದೆ ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದೂ, ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ದುರ್ಗಾ, ಗಣಪತಿ, ಆದಿತ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂಶಗಳೆಂದೂ, ಆ ಅದ್ವಿತೀಯ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಪಂಚಪೂಜಾ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಶ್ರುತಪಡಿಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಬಂದ ಉಚ್ಚ ನೀಚ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ಗಣಪತಿ-ದುರ್ಗಾ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭೇದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ, ಜನರು ಹಿಂಸಾ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆಯೂ, ತನ್ನ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಜನರೊಳಗೆ ಐಕ್ಯಮುಕ್ತವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅವತಾರವಾಗದೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಜೈನರಾಗಿಯೋ ಬೌದ್ಧರಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ವಾ, ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿಯೋ ಇರಬೇಕಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸನಾತನೆಯು ಅವರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಅಭೇದವನ್ನು ಸಾರುವ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವದಿಂದಲೇ ಉಳಿಯಿತು.

ಆದಿಶಂಕರರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭವಾದಿ, ದಿವಾಕರವಾದಿ ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಆಪರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂದೂ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ವಿರಚಿತ ಶಂಕರ ವಿಜಯದ ಧನಪತಿ ಸೂರಿ ವಿರಚಿತ 'ಡಿಂಡಿಮಾಖ್ಯೆ' ಟೀಕೆಯ ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ 544ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆನಂದಗಿರಿ ವಿರಚಿತ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ವಿಜಯದಲ್ಲೂ ಅದೇ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾಧವೀಯ ಶಂಕರ ವಿಜಯದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

“ಸ್ವಾತ್ಮಾ ಕುಮಾರಧಾರಾಯಾಂ ನದ್ಯಾಂ ಶಿಷ್ಯ ಸಮನ್ವಿತಃ ।

ಛಕ್ತ್ವಾ ಸಂಪೂಜಯಾಮಾಸ ಷಣ್ಮುಖಂ ಶೇಷರೂಪೀಣಂ ॥

ಕಾಷಾಯ ವಸ್ತ್ರ ದಂಡಾಡ್ಧಃ ಕಮಂಡಲು ಲಸತ್ಕರಃ ।

ಭೂತಿ ಭೂಷಿತ ಸರ್ವಾಂಗೋ ಬಭೌರುದ್ರ ಇವಸ್ವಯಂ ॥

ನಾನಾ ದೇಶಸ್ಥ ವಿಪ್ರಾಃ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಸಮಾಗತಾಃ ॥

ದೃಷ್ಟ್ವಾತಂ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯಂ ಇದಮೂಚುಃ ಸುವಿಸ್ಮಿತಾಃ ॥”

ದ್ವಿಜಾಃ ವಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಕುಲೋದ್ಭವಾಃ ಪ್ರಭೋ ಮನುಪ್ರಭೃತ್ಯುಕ್ತ ಸುಕರ್ಮ ತತ್ತರಾಃ
ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭ ಆರ್ಚನ ಲಬ್ಧ ಮಾನಸ ಪ್ರಶುದ್ಧಯಃ ಸ್ವೈರ್ಯ ಮುಪಾಗತಾಸ್ತಥಾಹಿ ॥೨೩॥
“ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಃ ಸಮವರ್ತತಾಗ್ರೇ ಭೂತಸ್ಯ ಜಾತಃಪತಿರೇಕ ಆಸೀತ್ । ಸದಾಧಾರ ಪ್ರಥಿವೀಂ
ದ್ಯಾಮುತೇಮಾಂ ಕಸ್ತ್ವ ದೇವಾಯ ಹವಿಷಾವಿಧೇಮ” ॥೨೪॥ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಂತ್ರಾತ್ಮಕಲಸ್ಯ ಕರ್ತಾ
ಬ್ರಹ್ಮಾ ತಥಾಪಾಲಕಃ ಏಷ ಏವ ॥ ಲಯಸ್ಯ ಕರ್ತಾ ನಿಖಿಲೋತ್ತಮಶ್ಚ ಸರ್ವಾಧಿಕಾನಂದಕ ರೂಪ
ಉಕ್ತಃ ॥೨೫॥ ಸವಿವಸ್ಯಷ್ಟಾ ನಿಖಿಲಂ ಜಗತ್ಪ್ರಭು ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸರ್ವಾತ್ಮತಯಾ ಸ್ಥಿತೋವೈ ॥
ತದೈಕ್ಷತೇತ್ಯಾದಿವಚೋಭರೀರಿತಃ ಕರೋತಿ ಎಷ್ಟುಂಚ ಶಿವಂ ಭುಜಾಭ್ಯಾಂ ॥೨೬॥ ತದೀಯ ಭಕ್ತಾಃ
ಕಿಲಯೋ ಗನಿಷ್ಠಾಃ ಕರ್ಮಸ್ಥಿತಾಃ ಕೂರ್ಚಕಮಂಡಲು ಶ್ರಿತಾಃ ॥ ವಯಂ ಯತಿಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ಭವಂತ
ಮದ್ಧಾ ಜಾತಾಃ ಕೃತಾರ್ಥಾಃ ಶ್ರುಣು ಭೋಸ್ತಥಾಽಪಿ ॥೨೭॥ ವೇದೋಽಸ್ಯದೀಯಂ ಭಗವಾನ್
ಪ್ರಯೋಜನಂ ಕಿಮಸ್ಯಭೇದೇನ ಯತಶ್ಚತುರ್ಮುಖಾತ್ ॥ ಜನಿಂಗತೋ ಜೀವಗಣಾಃ
ಸ್ವಕರ್ಮಣಾ ಪುನಃ ಪುನಃ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮೇತಿ ದುಃಖಿದಾಂ ॥೨೮॥ ತತೋಲಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಏವ
ಕುಕ್ಷೌ ಲಯಂ ಪ್ರಯಾತ್ಯೇಷಲಯಸ್ಯ ಕಾಲೇ । ಮೋಕ್ಷೋಽಸ್ಯಥಾ ಬ್ರಹ್ಮವಿವೇಷ-ಯಾತಿ
ಪರಂಪದಂ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಏವಲೋಕಂ ॥೨೯॥ ತಸ್ಮಾದ್ಭವಾನ್ಮಂಡ ಕಮಂಡುಲುಶ್ರಿತಸ್ತಲ್ಲೋಕ
ಯೋಗ್ಯೋಯತಿ ಶೇಖರೋಗುರುಃ ॥ ಇತ್ಯುಕ್ತ ಆಚಾರ್ಯ ಉವಾಚ ಶಂಕರೋ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ
ಭೂತಾನಿಯತೋ ಭವಂತಿ ತಂ ॥೩೦॥ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ವಿಮುಕ್ತಿರ್ಭವತೀತಿ ಹಿ ಶ್ರುತೌ ಪ್ರೋಕ್ತಂತತ್ಸಸ್ಯ
ವಿಬೋಧಕಾರಣಂ ॥ ವೇದಾಂತ ವಾಕ್ಯ ಶ್ರವಣಾದಿಕಂ ಸದಾಕಾರ್ಯಂ ವಿಮೋಕ್ಷೋಹಿ ಲಯೋನ
ಕೀರ್ತಿತಃ ॥೩೧॥ ಸುಷುಪ್ತು ತುಲ್ಯೋ ನಚಲಭ್ಯತೇ ಪರಃ ಕಾರ್ಯಸ್ಯಹಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಏವ ಸೇವನಾತ್ ॥
ಶ್ರುತ್ವೇವಮಾಚಾರ್ಯ ಮುಖಾದ್ವಿಹಾಯ ತೇ ಚಿಹ್ನಾನಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮ ವಿಬೋಧ ತತ್ತರಾಃ ॥ ಶಿಷ್ಯಾ
ಬಭೂವುಸ್ತತ ಆಗತಾಸ್ತಂ ಪ್ರೋಚುರ್ಗುರುಃ ವರ್ಹಿಮತಾನುವರ್ತಿನಃ ॥ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಧವಿಯ
ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ವಿರಚಿತ ಸಂಕರ ವಿಜಯದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಆದಿಶಂಕರರು
ಬಂದ ವಿಷಯ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠೀಯ ಕಾಶೀ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳವರಿಂದ ವಿರಚಿತ
ಗುರುವಂಶ ಕಾವ್ಯವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲೂ :-

ತತಃ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾದ್ಯಮರ ನಿಲಯೇಷು ಪ್ರವಿಚರನ್ ।

ತತಃ ಸ್ವೈರಂ ಹರ್ಷಾದಪಿ ಜನಪದಾನ್ ತೌಲವಮುಖಾನ್

ಪವಿತ್ರೀ ಕುರ್ವಾಣಃ ಪರಶಿವ ಇವಾಶೇಷ ವಿನುತೋ ।

ಮತಿಃ ಶ್ರೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವ್ಯಜಯತ ಮಹಾನ್ ಶಂಕರಗುರುಃ ॥

ತೌಲವ ದೇಶದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಗುರುಗಳು

ಪರಶಿವನಂತೆ ಸಂಚರಿಸಿದರೆಂತಲೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದುದರಿಂದ ಆದಿ ಶಂಕರರು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ತನ್ನ ಶುದ್ಧಾದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಅದ್ವೈತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆಂದೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸ್ವಾರ್ಥಚಾರ ಪ್ರಕಾರದ ಪಂಚಪೂಜಾವಿಧಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರು ಆದಿಶಂಕರರ ಶಿಷ್ಯರಾದರೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶನವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾ ಮಠಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಇರುವ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಆದಿತ್ಯ, ಅಂಬಿಕಾ, ವಿಷ್ಣು, ಗಣಾನಾಥ ಮತ್ತು ಮಹೇಶ್ವರರೆಂಬ ಐದು ದೇವತೆಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪಂಚ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನದಿಂದ ಆರ್ಚಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಈಗಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಶಾಖಾ ಮಠದಲ್ಲಿ ಯತಿಗಳೊಬ್ಬರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆಂದೂ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ.

ಅಭೇದವನ್ನು ಸಾರುವ ಈ ಸನಾತನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ತಾದರಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅದು ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆಯೂ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜನರು ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಪುನಃ ಭೇದವಾದಿಗಳಾದಾಗ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅಭೇದವನ್ನು ಸಾರುವ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವವನ್ನು ಪುನಃ ಬೋಧಿಸಿ ಆಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐಕಮತ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆದಿಶಂಕರರು ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಮಹಾ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ತೀರ್ಥ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಠಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ನಾಲ್ಕು ಶಿಷ್ಯರುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೇರವೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಲ್ಕು ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇದಾದ, ತೆಂಕು ದಿಕ್ಕಿನ ಪೀಠವೇ ವಿಭಾಂಡಕರೂ ಋಷ್ಯ ಶೃಂಗರೂ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತುಂಗಭದ್ರಾ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಪೀಠವು. ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೊದಲಿನ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಸುರೇಶ್ವರಾ ಚಾರ್ಯರನ್ನು ಇರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಶಾರದಾ ಮಾತೆಯನ್ನು ಮಠಾದಿ ದೇವತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಶ್ರೀ ಕಾಂಚೀ, ರಾಮೇಶ್ವರ, ತೌಳವ, ಕೇರಳ ಮೊದಲಾದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಪರ್ಯಂತದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. (ನಾಲ್ಕು ಮಠಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪುಟದ ತಖ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.)

ವಿವರಣೆ ಸ್ಥಳ	ಪಶ್ಚಿಮ ಆಮ್ನಾಯ ದ್ವಾರಕಾಕಾಳಿಮಠ (ಇದನ್ನೇ ದ್ವಾರಕಾ ಶಾರದಾ ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ)	ಉತ್ತರ ಆಮ್ನಾಯ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮ, ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಠ	ಪೂರ್ವ ಆಮ್ನಾಯ ಗೋವರ್ಧನ ಮಠ	ದಕ್ಷಿಣ ಆಮ್ನಾಯ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಶ್ರೀ ಶಾರದಾ ಮಠ, ಋಷ್ಯ, ಶೃಂಗ ಆಶ್ರಮ
ದೇವತೆ	ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಭದ್ರಕಾಳೀ	ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಶಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣಗಿರಿ	ಜಗನ್ನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಶಕ್ತಿ ವಿಶಾಲಾದೇವೀ	ವಿಭಾಂಡಕ ಋಷಿಯ ಪೂಜಿಸಿದ ಲಿಂಗ, ವರಾಹ ದೇವತಾ ಶ್ರೀ ರಾಮಕ್ಷೇತ್ರ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶಾರದಾ ದೇವೀ
ತೀರ್ಥ ವೇದ	ಗೋಮತೀ ಸಾಮವೇದ	ಅಲಕನಂದಾ ಗಂಗಾ ಆಥರ್ವವೇದ	ಮಹೋದಧಿ (ಬಂಗಾಳ ಕೊಲ್ಲಿ) ಋಗ್ವೇದ	ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯಜುರ್ವೇದ
ಆಚಾರ್ಯರು	ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಪಾದಾಚಾರ್ಯ	ಶ್ರೀ ತೋಟಕಾಚಾರ್ಯ	ಶ್ರೀ ಹಸ್ತಮಲಕಾಚಾರ್ಯ	ಬಹ್ಲವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದ ಬಹ್ಲವತಾರ ಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಸುರೇಶ್ವರಾಚಾರ್ಯ
ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮಹಾವಾಕ್ಯ ಬಿರುದುಗಳು	ಕಿಶವಾಲ ತತ್ವಮಸಿ ತೀರ್ಥ, ಆಶ್ರಮ	ನಂದವಾಲ ಆಯಮಾತ್ಮಾಬ್ರಹ್ಮ ಗಿರಿ, ಪರ್ವತ, ಸಾಗರ	ಭಗವಾಲ ಪ್ರಜ್ಞಾನಂಬ್ರಹ್ಮ ಅರಣ್ಯ, ವನ	ಭುರಿವಾಲ ಅಹಂಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತಿ ಸರಸ್ವತೀ, ಪುರಿ, ಭಾರತೀ, ಅರಣ್ಯ, ತೀರ್ಥ, ಗಿರಿ, ಆಶ್ರಮ

ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರರಿಗೆ 'ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಅನ್ವರ್ಥ ವಾಗಿಯೇ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇವರೇ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿನ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ಮಠಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತನ್ನ ಎಂಟನೇಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇವರ ಕಾಲನ್ನು ಮೊಸಳೆಯು ಹಿಡಿದ ಸಂಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪ್ರಕಾರ ಆತುರ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡದ್ದಾಗಿದೆ. ಆತುರ ಸನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವಿಧಿಗಳಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಆ ಮಂತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ತಾನು ಇನ್ನು ತನ್ನ ಜಡ ಶರೀರವು ಬೀಳುವ ವರೆಗೆ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. "ಆತುರಾಣಾಂ ವಿಶೇಷೋಽಸ್ಮಿ ನ ವಿಧಿರ್ನೈವಚಾಕ್ರಿಯಾಃ | ಪ್ರೇಷ ಮಾತ್ರಸ್ತು ಸನ್ಯಾಸಃ ಆತುರಾಣಾಂ ವಿಧೀಯತೆ || ಉತ್ಪನ್ನೇ ಸಂಕಟಿ ಘೋರೇ ಚೋರ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿ ಗೋಚರೇ | ಭಯ ಭೀತಸ್ಯ ಸನ್ಯಾಸಮಂಗಿರಾಮುಞಿ ರಬ್ರವೀತ್" ||

ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ಅಂಗೀರಸ ಮುನಿಗಳ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಶಂಕರರು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಅಭಯಂ ಸರ್ವ ಭೂತೇಭ್ಯೋ ಮತ್ತಃ ಸ್ವಾಹಾ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ (ಮಂತ್ರಾರ್ಥ : 'ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಅಂದರೆ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ತನ್ನಿಂದ ಅಭಯವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ') ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವರಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ 'ಆಚಾರ್ಯ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ.

'ಆಚಿನೋತಿ ಚ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಮಾಚಾರೇ ಸ್ವಾಪ್ರಯತ್ನಃ |

ಸ್ವಯಮವ್ಯಾಚರೇದ್ಯಸ್ತು ಸ ಆಚಾರ್ಯ ಇತಿ ಸ್ಪೃತಃ |

ಕೃತೇತು ಭಗವಾನ್ ಸತ್ಯಸ್ಮೃತಾಯಾಂ ದತ್ತ ವಿವಚ ||

ದ್ವಾಪರೇ ಭಗವಾನ್ ವ್ಯಾಸಃ ಕಲೌ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಸ್ವಯಂ ||'

ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾರ ಕೃತ, ತ್ರೇತಾ, ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ವ್ಯಾಸರು ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ತನ್ನ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧದಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಬಿರುದು ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ 'ಶಂ-ಕರೋತೀತಿ ಶಂಕರಃ' ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥದಂತೆ ಅವರ ಅಲ್ಪ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಜನತೆಯ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವ್ಯಯಿಸಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರವೂ ಶಂಕರ ಎಂಬ ಅವರ ಹೆಸರು, ರ=೨, ಕ=೧, ಶ=೫ ಅಂದರೆ ಎರಡನೇ ಮಾಸವಾದ ವೈಶಾಖದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಐದನೇ ಪಂಚಮಿ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಜನನವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರ 'ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಈ ರೀತಿ ಅಭೇದವನ್ನು ಸಾರುವ ಅದ್ವೈತ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ತತ್ವವನ್ನು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಜನತೆಗೆ ಬೋಧಿಸಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಆದಿಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರಿಗೆ ಆಗಿನ

ಸರ್ವಮತದವರೂ ಅವರನ್ನು ಜಗದ್ಗುರು ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಭಿನಂದಿಸಿದ್ದರು. ಜಗದ್ಗುರು ಎಂಬ ಬಿರುದು ಇವರು ಸಾರುವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ 'ಜಗ ತಾಂ ಗುರುಃ ಜಗದ್ಗುರುಃ' ಅಂದರೆ 'ಜಗತ್' (ಜ+ಗತ್)='ಜ' ಅಂದರೆ ಹುಟ್ಟುವುದು 'ಗತ್' ಅಂದರೆ ಹೋಗುವುದು ಅಂದರೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ನೀರುಳ್ಳಿಗಳಂತೆಯೂ, ಸಮುದ್ರದ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಅಲೆಗಳಂತೆಯೂ ಕಂಡು, ಒಡನೆ ಕಾಣದೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ನಾಮ ರೂಪಕವಾದ ಸರ್ವಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳೂ ಕಂಡು ಕಾಣದ ಹೋಗುವುವುಗಳೂ, ಅಂದರೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶ್ವದ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳು ರೂಪನಾಮಗಳಿಂದ ಭ್ರಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಮಿಥ್ಯೆಯು. ಈ ಮಿಥ್ಯೆಯೇ ಜಗತ್ ರೂಪವಾಗಿ ನಾವು ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಭ್ರಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಯತಾರ್ಥವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯೇ ಹೊರತು ಬ್ರಹ್ಮ ಒಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ವಸ್ತುವು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನೇ 'ಜಗತ್' ಎಂಬ ಪದವು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಂತ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು 'ತತ್ವಮಸಿ', 'ಆಯಮಾತ್ಮಾಬ್ರಹ್ಮ', 'ಪ್ರಜ್ಞಾನಂಬ್ರಹ್ಮ', 'ಅಹಂಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ' ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಮಹಾ ವಾಕ್ಯಗಳ ತಾತ್ಪರಿಕವಾದ ಅರ್ಥ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ನಿರಸನ ಮಾಡಿ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ತರುವವನೇ 'ಜಗದ್ಗುರುವು' ಈ ಜಗದ್ಗುರು ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ತನ್ನ ಗುರು ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಭಗವತ್ಪಾದರನ್ನು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಭಗವತ್ಪಾದರರು "ನೀನು ಯಾರು?" ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು "ದಶಶ್ಲೋಕೀ" ಎಂಬ ನಿರ್ವಾಣ ದಶಕವೆಂಬ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ನಾನು ಯಾರು? ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

"ನ ಭೂಮಿ ನ೯ತೋಯಂ ನತೇಜೋ ನವಾಯುಃ

ನ೯ಖಂ ನೇಂದ್ರಿಯಂ ವ ನ ತ್ವೇಷಾಂ ಸಮೂಹಃ ||

ಅನ್ಯೈ ಕಾಂತಿ ಕತ್ಯಾತ್ ಸುಶುಪ್ತಕಸಿದ್ಧಃ |

ತದೇಕೋವಶಿಷ್ಟಃ ಶಿವಃ ಕೇವಲೋಹಂ ||

ಮನೋಬುದ್ಧಹಂಕಾರ ಚಿತ್ತಾನಿನಾಹಂ ||

ನಚಶ್ಶೋತ್ರ ಜಹ್ವ ನಚಘ್ರಾಣನೇತ್ರ |

ನಚವ್ಯೋಮ ಭೂಮಿ ನ೯ತೇಜೋ ನವಾಯುಃ

ಚಿದಾನಂದ ರೂಪಃ ಶಿವೋಹಂ, ಶಿವೋಹಂ"

ಅಂದರೆ ಪಂಚಭೂತಗಳು ನಮ್ಮ ಪಂಚಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಪಂಚ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಬುದ್ಧಿ, ಅಹಂಕಾರಿಗಳು ನಾನಲ್ಲ, ನಾನು ಸುಷುಪ್ತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಲ್ಪಡುವ ನಿರಾಕಾರನಾದ ಶಿವನೇ ನಾನು ಎಂದೂ, ಮಿಥ್ಯ ಜಗತ್ತು ನಾನಲ್ಲ ನಿತ್ಯ ವಸ್ತುವಾದ ನಿರಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ನಾನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ 'ಜಗದ್ಗುರು' ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಅರ್ಥ ಬೋಧನೆಯು ಬರೇ ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಈ ಮಿಥ್ಯಾ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮುಸ್ಲಿಮ್, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವ ಮತದ ಮಾನವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಿಂದ

ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಈಗಿನ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ
ಶ್ರೀಮದಭಿನವ ತೀರ್ಥ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ಶ್ರೀ ಆದಿ ಶಂಕರರು ಮತಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರಿಗೂ ಗುರುಗಳಾಗಲು 'ಅರ್ಹರಾದರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆ ಜಗದ್ಗುರು ಎಂಬ ಬಿರುದು ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆಗಿನ ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳು 'ಜಗದ್ಗುರು'ಗಳೆಂಬ ಅವರ ಅಂಕಿತದ ಅರಿವು ಜನತೆಗೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮೇಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಮಠಗಳ ಪರಂಪರಾಗತ ಯತಿವರ್ಯರಿಗೆ ಅಡ್ಡಪಾಲಕಿ, ಮಕರ ತೋರಣ, ಹಗಲು ದೀವಟಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಬಿರುದುಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪೋಪು ಗುರುಗಳಿಗೆ ವೆಟಿಕಾನ್ ಎಂಬ ಜಹಂಗೀರ್ ಇದ್ದಂತೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶೃಂಗೇರಿ ತಾಲೂಕನ್ನೇ ಜಹಗೀರಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಜ್ಯ ದಂತಹ ಪ್ರಜಾಹಿತವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಡಿದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಹೆಸರನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜಾಹಿತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಮಾಜವಾದದ ನೆಪದಿಂದ ಜಾತ್ಯಾತೀತ (Secular), ಧರ್ಮಾತೀತ, ನೀತ್ಯಾತೀತ ತತ್ವದಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಲಂಚ, ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆಯ ದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮತ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಧನ ಸಂಗ್ರಹಗಳೆಂಬ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಲಿಬಿದ್ದ ಈಗಿನ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಶೃಂಗೇರಿಯಂತಹ ವಿಶಾಲ ವೈಷಯದ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆದರ್ಶವಾದ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮಠದ ಜಹಗೀರುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿದುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹಿಟ್ಲರ್, ಮುಸಲೋನಿಯಂತಹ ಫೆಸಿಸ್ಟ್ ಮುಖಂಡರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಧರ್ಮಬೋಧಕ ಸ್ಥಳವಾದ ವೆಟಿಕಾನ್‌ನ ಜಹಗೀರಿಯು ಅವರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶವೂ ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಈಗಿನ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದು ವ್ಯಸನಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬದಲಿಗೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ಜಗದ್ಗುರು ಮಠಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆದರ್ಶ ಮಠಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆ ಮಠಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಾತಿ ಭೇದಗಳನ್ನೂ ಮತ ಭೇದಗಳನ್ನೂ ಗಡಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ನಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅಭೇದವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಧರ್ಮದಿಂದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಐಕಮತ್ಯದಿಂದ ಜಗಳಾಡಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡಿಸಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೇ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಅದ್ವೈತವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದು ಸರ್ವವಿದಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯು ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನಾದರೂ ಬರುವಂತೆ ಭಾರತ ಮಾತೆಯು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲಿ!

ಈಗ ಈ ಜಗದ್ಗುರುಗಳೆಂಬ ಹೆಸರು ಮನೆಮಾತಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಳ್ವಿಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಸಣ್ಣ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅವರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದೆ 'ಜಗದ್ಗುರು' ಸರ್ವಜ್ಞ ಪೀಠವೆಂಬ ಅಂಕಿತಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೇಲಿನ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವುದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜಾಧಿಪತ್ಯವು ಬೀಳುವ ವರೆಗೆ ಮುಂಚಿನ ರಾಜರುಗಳು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಮೇಲಿನ ಬಿರುದು ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಇತರ

ಮಠದವರು ಅನುಕರಿಸಿದರೆ ಅಂತಹ ಮಠದವರಿಂದ ಆ ಬಿರುದುಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಆಗಿ ರಾಜರುಗಳು ತೆಗೆಸಿ ಅದನ್ನು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಿದವರನ್ನು ಈ ಧರ್ಮಾತೀತ ರಾಜ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲವೆಂದಾಗಿದೆ. ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ, ಮುಖ್ಯ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರು 1828ರಲ್ಲಿ ಕಿಲ್ಲೆದಾರರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕೃತ ಬಿರುದು ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಹರಿಹರಪುರ, ರಾಮಚಂದ್ರಾಪುರ, ಹೊನ್ನೆಹಳ್ಳಿ, ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದ ಮಠಗಳು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಉಪಮಠಗಳೆಂದೂ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಬಿರುದುಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಬಿರುದುಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಮಠದಿಂದ ತೆಗೆದು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೈಸೂರು ಆರ್ಚಿಯಲೋಜಿ ಕೆಲ್ ರಿಪೋರ್ಟು ಮತ್ತೆ ಆಗಿನ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರ ಪತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ANNEXURE-II (ದಾಖ್ತೆಗಳು)

1. The following are those extracted from certain old records

Mysore Archaeological Report, 1916. (Page 81-82)

No. 145.... Two records of 1823 and 1828 direct the officers of Government to see that the Swamis of certain minor Mutts do not use unauthorized insignia. The earlier one enjoins that incase, the Swami of the Hariharapur Mutt moves about with any new insignia to which he is not entitled, he should be stopped atonce. A similar order about this Swami was issued by Purniah in 1807 (Para 140); The other directs the Amildars concerned to inform the Swamis of the minor Mutts, such as those of Ramachandrapura, Honnehally, Thirthahalli, Harihaapura, and Mulubagilu that they are subordinate to the Sringeri Swami and have to obey his orders and that incase they presumed to use unauthorized insignia, the latter would be seized and handed over to the Sringeri Mutt. There are only three more records of his reign that have yet to be noticed. One of them dated 1814 tells us that Car formerly presented by the palace for the Goddess Sharada was burnt and a new car was ordered to be prepared.

2. ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠೀಯ ಪ್ರಾಕ್ತನ ಲೇಖನಮಾಲಾಪುಸ್ತಕದ ಪುಟ : 144-145

134. ಲೇಖನ ಸರ್ವಧಾರಿ, ಕ್ರಿ.ಶ. 1828-29

ಸರ್ವಧಾರಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಬ. ೮ ಗುರುವಾರದಲ್ಲು ಶ್ರೀಮತು ಅರಮನೆಯೊಡನೆ ಗಡಿಗಳ ಅಮೀನು, ಕಿಲ್ಲೆದಾರರಿಗೆ ಬರೆಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ನಿದೂಪ ಅದಾಗಿ :-

ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ

ರಾಮಚಂದ್ರಪುರ, ಹೊನ್ನೆಹಳ್ಳಿ, ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ, ಹರಿಹರಪುರ, ಮುಳುಬಾಗಿಲು, ಮುಂತಾದ ಕುಂಡು ಮಠದವರು ಬಿರುದುಬಾವಲಿ, ಶ್ವೇತಚಕ್ರ, ಮಕರರೋರಣ ಮೊದಲಾದ ಹೆಚ್ಚುಕಟ್ಟೆ ಬಿರುದುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವದರಿಂದ ರಾಮಚಂದ್ರಪುರದ ಮಠದ, ಬಿರುದುಬಾವಲಿ, ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಆ ಬಿರುದು, ಬಾವಲಿಗಳು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದೇ ಹೊರತು ಸದರಿ ಬಿರುದು ಇರುವ ತುಂಡು ಮಠಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶ್ರೀಪಾದ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಕೆ, ಕಪ್ಪ, ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವಲ್ಲಿ ಈಗ ನೂತನ ಪದ್ಧತಿ ನಡೆಸಬಾರದಲ್ಲಾ. ಇನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಈ ತುಂಡು ಮಠದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಹಿತವಾಗಿ ಇರದೆ ಇಲ್ಲದ ಹವ್ಯಾಸ, ಬಿರುದು, ಬಾವಲಿಗಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಮಠದವರು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿಸಿಯಾರು. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಠದವರು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟಡ ಬಿರುದು, ಬಾವಲಿಗಳ ಶ್ರೀ ಮಠಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಇಂಥಾ ಹವ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ನಡೆಯದೆ ಶ್ರೀ ಮಠದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳುವುದು.

ಅರೀಕು ಗಿನೇ ಮಾಹೆ ಜೂ ೯, ಸ೯ 1828ನೇ ಇಸವಿ.

ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರರು ಸಂಚರಿಸಿದ ಈ ಭಾರತದ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವತೆಗಳ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಚಕ್ರ, ಶಿವಚಕ್ರ, ಆಕರ್ಷಣ ಚಕ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಹಿಂದೂ ಜನತೆಯು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆಸ್ತಿಕ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಸಂಚರಿಸಿದ ಭಾರತದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಇವರು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಇವರ ಶಾಖಾ ಮಠಗಳು ಈಗಲೂ ಇರುವುದು ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಾಖಾ ಮಠವೊಂದು ಅತಿ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಕಾಂಚಿಕಾಮ ಕೋಟಿ ಪೀಠವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವದ ಅಭೇದವಾದದಿಂದ ಹಿಂದೂ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಶಾಖಾ ಮಠವನ್ನು ಕುಂಭಕೋಣ ಮಠವೆಂದೂ ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಭಾರತದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ವ ಬಾಲಾಜಿಯೆಂದು ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿ ಶಂಕರರು ಆಕರ್ಷಣ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರ ನಂತರ ಆ ತಿರುಪತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವು ವೆಂಕಟಮಠ ವ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದೇವರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವೈಷ್ಣವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಈಗಲೂ ಸಹಸ್ರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ನಾನಾ ದೇಶಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಅಲ್ಲಿ ಸುರಿಸುವುದು ಆ ಆಕರ್ಷಣ ಚಕ್ರದ ಪ್ರಭಾವದ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ತಿರುಪತಿಯು ಶೈವಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ದಾಕ್ಲೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

.....North Arcot District Manual (1880 edition) says : "There can be no reasonable doubt that originally the idol was worshipped as shiva, this is denied by none". But if there is scope for quarries like the above, it is because

of powerful propaganda and biased research, to prove the contrary.

Sri V.N. Srinivasa Rao's contribution, Sawal-E-Jawab in the Quarterly Journal of the Hythic Society, Bangalore and his subsequent book Tirupathi Sri Venkateshwara Balaji (1949 Umadevan & Co, Madras) provide lot of impartial and weighty evidence regarding the irupathi deity. The Sawal-E-Jawab is a record of the answers by the Stanikas of Tirupathi to the questions of the East India Company, raised when the temple came under the jurisdiction of the Company Raj. The Stanikas being Vaisnavas could not have replied very freely, but somethings they said are very revealing.

One such answer is that Agastya and other sages worshipped this Lord as Shiva using Shaivas rites but that after the time of Tondaman, He came to be worshipped as Subramania until Sri Ramanuja affixed Gold Shanka and Chakra to Its hands and altered the mode of worship to vaikanasa type. But having been forbidden by God to continue the bilva archana & nagabharana, this was continued.

The Stanikas have also said that tradition has it that Sri Sankaracharya visited the shrine and installed Akarshana Chakra there which account for very valueable gift being offered to the shrine.

Sri Rao has addressed further evidence of their visit, where Sri Sankara installed a Gupta Linga also in this shrine and gave the diety the name Venkateswara. Sri Rao says that the name Srinivasa came to be popularised by the archakas only much later. This must have been done to avoid having to call the God Easwara.

Shankara has referred to this deity as Siva Sheshadri Shaila in his Dwadasha Stotra. Saiva saint Tirumular has addressed Siva as Venkatanatha. Other Tamil Saiva Saints also have been sung about this hill. This is one of Siva, visited by Skanda, says Skanda Purana. In the Sahasranama in use in Tirupati there are some names of Siva also.

ಅರ್ಥ: ಉತ್ತರ ಆರ್ಕಾಟು ಜಿಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮೇನ್ಯುವೇಲ್ (1880ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದದ್ದು) ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ವಿಗ್ರಹವು ಅತಿ ಮೊದಲು ಶಿವನೆಂದೇ ಅರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆದವರಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಲವಂತವಾದ ತನಿಕೆ ನಡೆದಾಗ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಯಬಂತು :

ಬೆಂಗಳೂರು ಹಿತಿಕ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಯರು ಬರೆದ 'ಸವಾಲ್ ಕೆ ಜವಾಬ್' (ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ)ವೆಂಬುದರಿಂದ ತೆಗೆದುಡಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪೆನಿಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆ ತಿರುಪತಿಯ ವೈಷ್ಣವ ಅರ್ಚಕರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕರು ತಾವು ವೈಷ್ಣವ ರಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವಸ್ಥಾನದ ದೇವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು.

ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ದೇವರನ್ನು ಆಗಸ್ಟರು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಋಷಿಗಳು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಶಿವನೆಂದು ಶೈವಾಗಮ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ, ತೊಂಡಮಾನನ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಬಾಲಾಜೀ ಅಂದರೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನೆಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ರಾಮಾನುಜರು ಬಂದ ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಚನ್ನದ ಶಂಕ ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ಬಿಲ್ವಾರ್ಚನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲಿದ್ದ ನಾಗಾಭರಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಥವಾ ವೆಂಕಟರಮಣನೆಂಬ ಹೆಸರು ಇರಿಸಿ ವೈಖಾನಸ ಆಗಮ ಪ್ರಕಾರದ ಪೂಜೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ದರ್ಶನವಿತ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣ ಚಕ್ರ ಒಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದ್ವೇಷದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು, ಒಂದು ಗುಪ್ತ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ್ದರೆಂದೂ ಆಮೇಲೆ ಆ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರು ಇರಿಸಿದರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಹಳ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದದ್ದೆಂದು ಕೂಡಾ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರರ 'ಶಿವಶೇಷಾದ್ರಿ ಶೈಲ'ವೆಂಬ ಅವರ ದ್ವಾದಶ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವರನ್ನು 'ವೆಂಕಟನಾಥ'ನೆಂದೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳು ದೇಶದ 'ಶಿವಯೋಗಿ' ಎಂಬವರು ಕೂಡ 'ವೆಂಕಟನಾಥ'ನೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಕಂದಪುರಾಣ ಮತ್ತು ತಿರುಪತಿ ಸಹಸ್ರನಾಮದಲ್ಲೂ ಶಿವನ ಹೆಸರುಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಶ್ರೀಶಂಕರರು ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉಡುಪಿ, ಧರ್ಮಸ್ಥಳ, ಕೊಲ್ಲೂರು ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಶ್ರೀಚಕ್ರ, ಶಿವಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಹೋಗಿರುವರೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೊಳಗೆ ಕೊಲ್ಲೂರು ಮೂಕಾಂಬಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಈಗಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಬಾಕಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವರ ಪ್ರವೇಶ ಆದೊಡನೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರರು ಬಂದುದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಆಧಾರಕೊಟ್ಟು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಉಡುಪಿಗೆ, ಧರ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿವರವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಗುರುವಂಶ ಕಾವ್ಯ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ೧೦ ಶ್ಲೋಕ "ಸತಾ ಲವ ಗ್ರಾಮವರಂ ಪ್ರತೀತಂ ಶ್ರೀರೌಪ್ಯ ಪೀಠಾಖ್ಯ ಪುರಂ ಪ್ರಪೇದೆ | ಶ್ರೀ ಮಾನನಂತೇಶ್ವರ ಮರ್ಚಯಿತ್ವಾ ಚಂದ್ರೇಶ್ವರಂ ಚಾರು ಮುನೀಂದ್ರ ಆರ್ಚತ" ಇದರಲ್ಲಿ ತುಳು ಗ್ರಾಮವಾದ ರೌಪ್ಯ ಪೀಠವೆಂಬ ಉಡುಪಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅನಂತೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಆರ್ಚಿಸಿದರೆಂದೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರೆಸಿದ ಆದಿಶಂಕರರೇ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂದು, ಜಯಪುರ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ ರಾಜಗೋಪಾಲ ಶರ್ಮ ಎಂಬವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ 'ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಶಂಕರ ಮಠಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟ 63ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಯ 6ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ಹಿಂದಿ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

"ಕರ್ನಾಟಕ ಮೆ ಧರ್ಮಸ್ಥಲ ಏಕ ಪವಿತ್ರ ತೀರ್ಥ ಸ್ಥಾನ ಹೈ | ಯಹಾಂ ಕಾ ಪುರಾತನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಂದಿರ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಕಾ ಹೈ || ಯಹ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮೆ ಹೈ | ಪೂರ್ವ

ಕಾಲ ಮೆ ಇಸ ಮಂದಿರ ಮೆ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ಕೀ ಸ್ಥಾಪನಾ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ನೇ ಕೀ ಥೀ | ಕಿಂತು 1635 ಮೆ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾದ ಜೋ ಉಡುಪಿ ಕೆ ಸೋದೆ ಮಠಸೇ ಆಯೇ ಥೆ ಇನಾಕಿ ಉಪಾಸನಾ ಕೀ ಓರ ತಬಸೆ ಯಹಾಂ ಕೀ ಉಪಾಸನಾ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ ಕೆ ದ್ವೈತ ಮತಾನುಸಾರ ಹೋತಿ ಹೈ | ವಹಾಂ ಸೆ ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯೋಂ ಸಹಿತ ಆಪ ಮಧ್ವಾರ್ಜುನ ಸೀಮಾ (ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲಾ) ಪಹುಂಚಿ” ಈ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಆದಿಶಂಕರರು ಧರ್ಮಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಧ್ವಾರ್ಜುನ (ತಿರುಡಮರದೂರು)ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ಪಾದರು ಎಂದೂ, ಅಲ್ಲದೆ 1635ರಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿಯ ಸೋದೆ ಮಠದ ವಾದಿರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಧರ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ವೈಷ್ಣವ ಪದ್ಧತಿಯ ಉಪಾಸನಾ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ದ್ವೈತ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆಂದೂ ಕೂಡ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಆದಿಶಂಕರರೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ್ದರಿಂದ ವಾದಿರಾಜರಿಗೆ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ವೈಷ್ಣವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಇಡಲು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದಲಿಗೆ ಅವರು ತನ್ನ ಮಾಧ್ವ ಮತದವರನ್ನೇ ಅರ್ಚಕರನ್ನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಲಿಂಗದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿ ಶೈವಾಗಮವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಬಿಲ್ವ, ವಿಭೂತಿಗಳ ಒಳಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ತುಲಸೀ ಗಂಧ ಪ್ರಸಾದಗಳ ವಿತರಣಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಅಜ್ಞ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಂಜುನಾಥನ ಪ್ರಸಾದವೆಂದೇ ಹೇಳಿ ಜನತೆಯನ್ನು ವಂಚಿಸುವ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರ ಮೇಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ಅವರೇ ಮಂಜುನಾಥನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದರೆಂದೂ ಕೂಡಾ ಆ ಮೇಲಿನ ಮಾಧ್ವ ಯತಿಗಳು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಿದರು. ಲಿಂಗ ಪೂಜಾ ದ್ವೇಷಿಗಳೂ, ಶಿವನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂಭತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಿಂಕರನೆಂದು ಹೇಳುವ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು ಧರ್ಮಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದರು ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ? ವಾಚಕರೇ ಊಹಿಸಿರಿ! ಉಡುಪಿ ಸೋದೆ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಸಾಕ್ಷಿಯ ವಿವರ :

O.P.No. 105ರ 1949ರ ಜಞ್ಮೆಟಿನ ಮೇಲೆ ಹಿಂದು ರಿಲೀಜಿಯಸ್ ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಹೆಗ್ಗಡೆಯ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಪೀಲ್. R.A. No. 165-1957ರ ಮೇಲೆ ತಾರೀಖು 30-8-1968ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಜಜ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ R.W. ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರ ಉಡುಪಿ ಸೋದೆ ಮಠದ ವಿಶ್ವೋತ್ತಮ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ

R.W. 11. Vishwothama Theertna Swami of Sole Mutt Udipi has Stated that according to the Dwaitha Philosophy, Shiva or Rudra occupies the Ninth place from Vishnu and Shiva is equal in status to Garuda and Shesha who occupy the 7th and 8th place and that Shiva is worshipped by Vaishnavaites as a DASA or Subordinate diety of Vishnu.

ಅರ್ಥ: ಶಿವನನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ 7ನೇ ಮತ್ತು 8ನೇ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ

ಗರುಡ ಮುಕ್ತ ಶೇಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ 9ನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ದಾಸ ವ ಕೆಲಸದವನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ವೈಷ್ಣವರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಈ ಶಾಖಾ ಮಠದಲ್ಲಿ 1845ರ ವರೆಗೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದವರಿಂದಲೇ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅರ್ಚಕರಿಂದಲೇ ಪೂಜಾದಿಗಳು ನಡೆದುಬರುತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ಆಗಿನ ಅರ್ಚಕರೇ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಅವರ ಮುಖಾಂತರವೇ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಕಾಣಿಕೆ, ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆ, ಗುರುಚರಣ ಕಾಣಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ವಸೂಲು ಆಗುತ್ತಿದ್ದು ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸದಾಚಾರ ಸದ್ವರ್ಮ ಬೋಧನೆ ಕೂಡಾ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಹಳೇ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. O.S.No. 279 of 1875 ಪ್ರತಿವಾದಿ ಕಡೆ 6ನೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರ 48 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ವೆಂಕಟರಮಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ವಿಚಾರಣೆ. ಇದನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಬಹುದು.

ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅಂದರೆ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣುಗಳೆಂಬ ದೇವರು ಗಳೊಳಗೆ ಅಭೇದವನ್ನು ಸಾರುವ ವಿಭೂತಿಧಾರಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಳಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ನಾತಕರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ, ಹವೀಕ, ಕೋಟ, ಶಿವಳ್ಳಿ, ದೇಶಸ್ಥ, ಕರಾಡ, ಚಿತ್‌ಪಾವನ ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗದವರೂ ಉತ್ತರ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಸಾರಸ್ವತ, ಗೌಡ ಸಾರಸ್ವತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ, ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರಾದ ರಾಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೂ, ಓಜಿಯವರೂ, ಬಂಟರೂ, ಬಿಲ್ಲವರೂ, ಮೊಗವೀರರೂ, ಗೌಡರೂ, ಗಾಣಿಗರೂ, ಮಾರಾರಿಯವರೂ, ಸಮಗಾರರೂ ಮತ್ತು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಇತ್ಯಾದಿ ವರ್ಗದವರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದ ಅನೇಕ ವರ್ಗದವರೂ ಕೂಡಾ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ನೂತನ ಮಾಧ್ವ ಮತವು ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗುವ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಸ್ಮಧಾರಿಗಳಾದ ಸ್ನಾತಕರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಶಿವಳ್ಳಿ ಪಂಗಡದವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನೂತನ ದ್ವೈತ ಸಂಪ್ರಪದಾಯದ ತಪ್ಪ ಮುದ್ರಾಧಾರಿಗಳಾದರು. ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೊಗವೀರರು, ಬಂಟರು, ಜೈನರ ತಪ್ಪ ಮುದ್ರಾಧಾರಣ ವಿಧಿಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮಾಧ್ವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮಾಧ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕರ್ಮಿಗಳು, ತಂತುಮಾತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಭೋಜನ ಪ್ರತಿಭೋಜನ ವರ್ಜ್ಯರುಗಳೆಂಬ ಭೇದಗಳು ಈಗಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಈ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಾವು ಐಚ್ಛಿಕದಿಂದ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದವರೆಂದೂ ಮಯೂರ ವರ್ಮನು ಇವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದೆಂದೂ ಇವರು ತುಳುನಾಡಿಗೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ತುಳುನಾಡು ಅಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ದೇಶವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗಲೇ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಉಡುಪಿ, ಕೊಲ್ಲೂರು, ಪೊಳಲಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯಗಳು ಇತ್ತೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅತಿ ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುವಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಲ್ಲದ ಈ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪುರಾತನ ದೇವಳಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು? ಮಯೂರ ವರ್ಮನ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಇಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ನದಿಗಳೂ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ ಇರುವಾಗ ದೇವಾಲಯಗಳು ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳ ಅರ್ಚಕರಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಧ್ವರು ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಶ್ರುತಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ನಾತಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಲು ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟುಕತೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಗೌಡ ಸಾರಸ್ವತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾಧ್ವರಾಗಿ ಮತಾಂತರಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಕಾರಣಾಂತರಿಂದ ಅವರು ಉಡುಪಿಯವರ ಗುರುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಯೋಗ್ಯ ಗುರುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಶೀ ಮಠ ಮತ್ತು ಗೋಕರ್ಣ ಮಠಗಳ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಆದರೂ ಅವರು ವೇದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಗೌಡಸಾರಸ್ವತರ ಕೈವಲ್ಯ (ಕೌಳೀ) ಮಠವೂ ಅದರ ಶಿಷ್ಯರೂ ಈಗಲೂ ಸ್ನಾತಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಭಸ್ಮಧಾರಿಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರಸ್ವತರು ಈಗಲೂ ಚಿತ್ತಾಪುರ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಸ್ನಾತಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ವೇದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 95ರಷ್ಟು ಹಳೇ ದೇವಾಲಯಗಳು ಶಿವ, ದುರ್ಗಾ, ಗಣಪತಿ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಶೈವ ಸಂಬಂಧವಾದವುಗಳೇ ಆಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಮೇಲಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಂಗಡದವರು ಸ್ನಾತಕರಾಗಿಯೇ ಇರಲು ಕಾರಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಮಾಧ್ವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಬರೆ ಉಡುಪಿ, ಕಾರ್ಕಳ, ಮಂಗಳೂರು, ಪುತ್ತೂರು ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಶಿವಳ್ಳಿಯವರೂ ಈಗಲೂ ಸ್ನಾತಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಭಾಗವತ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮಾಧ್ವರ ಬೆಂಬಲಿಗರಾಗಿ ಮುದ್ರೆ ಮತ್ತು ವಿಭೂತಿಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಾಸರಗೋಡು ತಾಲೂಕಿನ ಧನವಂತ ಎಡನೀರು ಮಠವು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಶಾಖಾ ಮಠವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಈಗ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಬ್ಬರು ಯತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೂ ಉಡುಪಿಯ ಮಾಧ್ವ ಮಠಗಳಿಗೂ ಅವರವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂತೆ ವರ್ತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಮಠವು ಶೃಂಗೇರಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದದ್ದೂ, ತಮ್ಮದು ತೋಟಕಾಚಾರ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಎಂದೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಯಾಣಪುರದಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಈಗಲೂ ಸ್ನಾತಕರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ಹಂಗಾರ ಕಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಬಾಳ ಕುದುರು ಎಂಬ ಸ್ನಾತಕ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಗುರುತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ ಈ ಮಾಧ್ವರ ವ್ಯಾಪಕತೆಯು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾಧ್ವರು ಪಾಕಕುಶಲರೂ, ವ್ಯಾಪಾರ ಕುಶಲರೂ, ಆದುದರಿಂದ “ಉಡುಪಿ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೊಟೇಲು” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಊಟದ ಮತ್ತು ಕಾಫಿ ಹೊಟೇಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಅವುಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಧನಿಕರಾಗಿ ಮೆರೆದುಕೊಂಡು

ಬಂದುದರಿಂದ ಇವರ ವ್ಯಾಪಕತೆಯು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಭಾರತದ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿತು.

ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾಧ್ವರಿಗೂ ಉತ್ತರಾದಿ ಮಠವಾದ ವ್ಯಾಸರಾಯ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಾಧ್ವರಿಗೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅವರು ಸಾಧಾರಣ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ತತ್ವವನ್ನು ಕ್ರಮವರಿತು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾಧ್ವರಂತೆ ಶಿವಾಲಯ ಗಳನ್ನು ವೈಷ್ಣವ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ತೊಡಗಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಡಿ ಮೈಲಿಗೆ ಆಚರಣೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈಗಲೂ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠವು ವೈಷ್ಣವ ಮತವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಶಣ್ಮತ (ಶೈವ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಾಕ್ತಿಯು, ಗಣಪತ್ಯ, ಸೌರ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಂಧ) ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ ತತ್ವ ಪ್ರಕಾರ ವೈಷ್ಣವ ಮತದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಕೂಡ ಆದಿಶಂಕರರಿಂದಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಭೇದಭಾವನೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುರುಮಠವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಅಳಿದುಹೋದುದು ಕ್ರಿ.ಶ. 1644ರಲ್ಲಿ ಅದರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲವು 1582ರಲ್ಲಿಯೇ ಕುಂದಿಹೋದುದರಿಂದ ವಿಜಯ ನಗರದ ಮಾಂಡಲೀಕರಾಗಿ ನೇಮಕ ಹೊಂದಿದ ಕೆಳದಿ ನಾಯಕರು 1582ರಲ್ಲೇ ಸ್ವತಂತ್ರರಾದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೋರ್ತುಗೀಸರು ಬಲವಾಗಿ ನೆಲೆ ಗೊಂಡರು. ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪಾಳೇಯಗಾರರಾದ ಬಂಗರು, ಚೌಟರು, ಅಜಿಲರು, ಬಲ್ಲಾಳರು ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರೊಳಗೆ ಜಗಳಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಅರಾಜಕತ್ವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರನ್ನೂ ಅದ್ವೈತವನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸುವ ಉಡುಪಿಯ ಸೋದೆ ಮಠದ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೆಲವು ಪಾಳೆಗಾರರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಬಲರಾಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇರುವ ಕೆಲವು ಶಿವಾಲಯಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಆ ದೇವಾಲಯಗಳ ಅರ್ಚಕ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಸ್ಥಳದ ಸ್ಥಾರ್ಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆ ಶಿವಾಲಯಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ವ ಮತದ ಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಜಯಶೀಲರಾದರು. ವಿಜಯನಗರದ ಪತನದಿಂದ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ರಾಜಾಶ್ರಯವು ಕಡಿಮೆ ಯಾದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದು ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಮತ್ತು ಬೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಮಠದವರಿಂದ ಆಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. 18ನೇ ಶತಮಾನದ ಹೈದರಾಲಿ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಅವರು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲರಾಗಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಳದಿಯ ಶಿವಪ್ಪ ನಾಯಕರು, ಬಸವಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗ ಸೋಮಶೇಖರ ನಾಯಕರು, ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಗುರುಗಳ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಂಚಾರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 18ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ್ದು ಮುಂದಿನ ದಾಕ್ಟೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಕಡು ಮಾಧ್ವರಾದ ಮೈಸೂರು ದಿವಾನ್ ಪೂರ್ಣಯ್ಯನವರ ಒಲವು ಉಡುಪಿ ಮಾಧ್ವ ಮಠದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೂ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಂಪರ್ಕವು ಸಾಧಾರಣ ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಈ ಮಾಧ್ವರ ಅಪಪ್ರಚಾರದಿಂದಾಗಿ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠವೆಂಬುದು ಒಂದು ಇದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವೂ, ಆ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದಲ್ಲಿ

ಆದಿರಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಸ್ಮಾರ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಜಗದ್ಗುರುಗಳೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೆಂದೂ ಕೂಡ ಮರೆತುಹೋಯಿತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶೈವಾಲಯಗಳೂ ಅವುಗಳ ಅರ್ಚಕ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ದಾರರಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಈ ಮಾಧ್ವರ ಹಿಂಸೆಗೆ ಬಲಿಬೀಳ ಬೇಕಾಯಿತು ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇವಾಲಯಗಳು 1845ರ ನಂತರವೇ ಮಾಧ್ವರ ಸ್ವಾಧೀನವಾದದ್ದು. 1836ರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪನೆಂಬ ಕೊಡಗ ಆರಸನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸಹಕರಿಸಿದರೆಂಬ ಆಪಾದನೆಯಿಂದ ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇವಾಲಯಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದ ಒಲವಿನಿಂದ ಮಾಧ್ವರ ಕೈಗೆ ಹೋಗಲು ಒಂದು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸ್ಮಾರ್ತರ ಹಕ್ಕಿನೆಂಬ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಈಗಲೂ ತಸದೀಕು ಇರುವ ಕೆಲವು ಹಳೆ ಸಣ್ಣ ದೇವಾಲಯಗಳು ಈ ಸ್ಥಳದ ಸ್ಮಾರ್ತರ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅರ್ಚಕತನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿವೆ. (Vide 'ತುಳುನಾಡು' ಲೇ: ಡಾ. ಪಿ.ಜಿ. ಭಟ್, ಪುಟ : ೧೧೬-೧೧೭) ೨೦ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಸ್ಥಳದ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪುನಃ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇವರು ಮಾಧ್ವರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇವರು ಮಾಧ್ವರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಧ್ವರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿ ಈಗ ಅವರು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವೈದಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮುಂಚಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಚಾರವು ಸಂಶೋಧಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅನಾದಿಯಿಂದಲೇ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಈ ಕೆಳಗಿನ 1878ನೇ ಇಸವಿಯ ಎರಡು ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಶ್ರುತಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪತ್ರ ೧.

ಮಠದ

ಮೊಹರು

ನಂ. 3

ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಘಟ್ಟದ ಕೆಳಗಣ ಸೀಮೆವಟ್ಟು ಆಚಾರ ವಿಚಾರದ ಸುಭಿದಾರರು ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಬೈಲಂಗಡಿ ಮಾಗಣೆ ಗೌಡ ತೋಡಿಲ ಗುಂಮುಟ ಗೌಡನಿಗೆ ಉತ್ತರವೇನೆಂದೆ -

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ವಗೈರೆ 9 ಮಾಗಣೆಗಳನ್ನು ಆಚಾರ ವಿಚಾರದ ಹಕ್ಕು ನಾಲೂರು ಶಂಕರ ನಾರ್ಣಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ಮಾಗಣೆ ಶಿಷ್ಯ ಜನರಿಂದ ಮಾಮೂಲು ಪ್ರಕಾರ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಕಾಣಿಕೆ, ಮದುವೆ ಚರಣ ಕಾಣಿಕೆ, ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆ ಸಹ ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಮಾಣಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಅಶ್ವಿನ್ ಚು. ೩೦ರ ವರೆಗಿನದು ಕಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿ ಇವರಿಂದ ರಶೀದಿ ಪಡೆಕೊಳ್ಳುವದು. ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂರದ ವೈಶಾಖ ಚು. ೧೩ಲ್ಲು

ಮೊಕ್ಕಾಂ ಕಡಬ ಕಸ್ಟಾ ಗ್ರಾಮ.

(Sd.) ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಈ ರಿಕಾರ್ಡ್ ನೋಡಿ ನಕ್ಷೆ ತೆಗೆಕೊಂಡಿರುತ್ತೆ.

ಅ. 5-2-1935

(Sd.) ವಿದ್ವಾನ್ ಶೇಷ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

1878ನೇ ಇಸ್ವಿ

ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ.

ಪತ್ರ ೨.

ಮಠದ

ಮೊಹರು

ನಂಟು 12

ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಘಟ್ಟದ ಕೆಳಗಣ ಸೀಮೆ ಉಪ್ಪಂಗಡಿ ತಾಲೂಕು ವಗೈರೆಯ ಆಚಾರ ವಿಚಾರದ ಸುಭೇದಾರ ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು -

ಕಡಬ ಮಾಗಣೆ ಗೌಡಕರೆ ಮುದೆಯ ದೇರಪ್ಪ ಗೌಡಗೆ ಮುದ್ದಾಳ ಮಾಗಣೆ ಗೌಡ ಮಜೂರು ಬೊಮ್ಮ ಗೌಡಗೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಾಗಣೆ ಗೌಡ ಸೂಡಿಯ ನಾಗಣ್ಣ ಗೌಡಗೆ, ಪತ್ರ್ಯಾನೆ ತಾಕಿಡಿ - ನಿಮ್ಮ ಗೌಡಿಕೆಗೆ ವಳಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಮಗಳ ಪೈಕಿ ಕುಟ್ಟುವಾಡಿ ಪುತ್ತಿಗೆ, ಕೋಣಾಚೆ, ಮೊನಂಪಾಡಿ, ರೆಂಜಲಾಡಿ, ನಿಡುವ ಗುಂಡ್ವದೇರಣೆ, ಕೊಂಬಾರು, ಶಿರಬಾಗಿಲು ಇಷ್ಟು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ನಾಲೂರು ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣಯ್ಯಗೆ ವಹಿಸಿ ಉತ್ತರಾಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಯದೆ. ಅವರು ಬರುತ್ತಲೇ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಗೌಡಿಕೆಗೆ ಸೇರಿದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇರ್ವ ಶ್ರೀಮಠದ ಶಿಷ್ಯ ಜನರಿಂದ ಶ್ರೀಮಠಕ್ಕೆ ಮಾಮೂಲು ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲು ಆಗುವಂಥ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಕಾಣಿಕೆ, ಮದುವೆ ಚರಣ ಕಾಣಿಕೆ, ತಪ್ಪು ವಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆ ಕೂಡಾ ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮದ ಗೌಡಗಳ ಮುಖಾಂತರ ವಸೂಲು ಮಾಡ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ರಶೀದಿ ಪಡಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಸದ್ರಿ ಶಂಕರನಾರಾಯಣಯ್ಯಗೆ ಕಳದ ಶ್ರೀಮುಖ ಸಂರದ ಕಾರ್ತಿಕ ಶು ೧ನೇ ಲಾಗ್ಯಾತು ಪ್ರಮಾಧಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಅಶ್ವಿಜ ಬಹುಳ ೩೦ ವರೆಗೆ ವರ್ಷ ೬ರ ಪರಿಯಂತ್ರ ವಸೂಲು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಬಾಬು ಮುಗ್ತಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಬಾಕಿ ಇದ್ರೆ ಅದು ಕೂಡಾ ವಸೂಲು ಮಾಡ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ರಶೀದಿ ಪಡಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರಶೀದಿ ಒಬ್ಬನು ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ರ ನಕಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂರದ ಶ್ರಾವಣ ಶುಕ್ಲ ೬ಲ್ಲು ಮೊಕ್ಕಾಂ ಕಡಬ ಕೇವಳ.

1878 ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ

(Sd.) ರುಜು ವೆಂಕಟ ಸುಬ್ಬಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು

ಈ ಎರಡು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ನಾಲೂರು ಶಂಕರನಾರ್ಣಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಆಚಾರ ವಿಚಾರದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠೀಯ ಪ್ರಾಕ್ತನ ಲೇಖನಮಾಲಾ (ಮೈಸೂರು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು) ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖನಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಲೇಖನ 22

ಈಶ್ವರ

ಕ್ರಿ.ಶ. 1697-98

(ಪುಟ 36)

ಈಶ್ವರ ಸಂಗರದ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ೧೦ರಲ್ಲು ಶ್ರೀಮತ್ಕೃಷ್ಣದಿ ಬಸವಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಸೋಮವಾ....ರಾದ ಕವಸಿಂಹರಸರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ತೀಹಾನುಸಂಪ್ತಿಯು....೦ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿನಯಾರ್ಥ ಶೃಂಗೇರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕುಂಬಳೆ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಾಹ ಮರ್ಯಾದೆ ಮುಂತಾಗಿ ನಡೆ ವಂಥಾದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಬಗೆಯವರ ಕಳುಹಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿಹಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ ಮಾಡುವಂಥವರನ್ನು ಅವರ ಬಗೆಯವರು ಬಂದು ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದ್ದವರ ಕರಸಿ, ಅವರು ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಂಬ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಸುದಾಗಿ.

ಲೇಖನ 23

ಈಶ್ವರ

ಕ್ರಿ.ಶ. 1697-98

ಈಶ್ವರ ಸಂಗರದ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ೧೦ರಲ್ಲು ಶ್ರೀಮತ್ಕೃಷ್ಣದಿ ಬಸವಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಕೃಷ್ಣವ್ವಗೆ ಬರೆಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ ಭಟ್ಟಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗವಾದಿ ಹೋಬಳಿ, ಗೆರಸಪ್ಪ, ಶಿರಾವಿ, ಚಂದಾವರ, ಕಾರಕಳದ ಹೋಬಳಿ, ಬಸರೂರು, ಶಂಕರನಾರಾಯಣ, ಬೆಳತಂಗಡಿ, ಮೊಗರನಾಡು, ಗಾಜನೂರು ಕೆಳದಿ ಹೋಬಳಿ ದಾನಿವಾಸ, ಖಾಂಡ್ಯ, ಗರಜೆ, ಗೋಣಿಬೀಡು ಜಾವಣಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಹೋಬಳಿ ಸೀಮೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಶೃಂಗೇರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಾಹ ಮರ್ಯಾದೆ ಮುಂತಾಗಿ ನಡೆವಂಥಾದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಬಗೆಯವರು ಕಳುಹಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿಹಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಕೊಳ್ಳದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಮಾಡುವಂಥವರ, ಅವರ ಬಗೆಯವರು ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಆ ಬಗೆಯವರ ಕರಸಿ ಅವರು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದ ರೀತಿ ನಡೆಕೊಂಬ ಹಾಗೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡುವುದಾಗಿ-

25 ಈಶ್ವರ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ೧೦ರಲ್ಲು ಶ್ರೀಮತ್ಕೃಷ್ಣದಿ ಬಸವಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಆ ದಿನ ಹಳ್ಳಿ ಚಿಕ್ಕನರಸಂಠಿಗೆ ಬರೆಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ ಬಾರಕೂರು ಹೋಬಳಿ ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಾಹಮರ್ಯಾದೆ ಮುಂತಾಗಿ ನಡೆವಂಥಾದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಬಗೆಯವರು ಕಳುಹಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಮಾಡುವಂಥವರನ್ನು ಅವರ ಬಗೆಯವರು ಬಂದು ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದ್ದವರ ಕರಸಿ ಅವರು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದ ರೀತಿ ನಡೆಕೊಂಬ ಹಾಗೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡುವುದು.

ಲೇಖನ 13

ದುರ್ಮುಖಿ

ಕ್ರಿ.ಶ. 1656-57

ದುರ್ಮುಖಿ ಸಂಗರದ ಜೈಷ್ಠ ಬಹುಳ 5ರಲ್ಲು ಶ್ರೀಮತ್ಕೃಷ್ಣದಿ ಶಿವಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಅಳಿಯ ಕೆಂಚಂಣಿಗೆ ಬರೆಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ :- ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಮಂಗಳೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಬರಹ ಪ್ರಮಾಣ ಉತ್ತಾರದ ಸ್ವಾಸ್ತಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಕ್ಕಲು ಹಣ ಕೊಡದೆ ಪುಂಡತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ಆ ವಿವರ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳಿಯಾರು. ಆ ವಕ್ಕಲ ಕರಸಿ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿಸಿ ಯಥಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ ಹಿಂದಣ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಮುಂದೂ ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಸುವುದು.

ಈ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಕೆಳದಿ ನಾಯಕರ ಕಾಲ (1656-57)ದಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿ ಸೋದೆ ಮಠದ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ವಾದಿರಾಜರು ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆ ನಡೆಸಿ ಮುಗಿದ ಕಾಲ. ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಬಲಾತ್ಕಾರಪಡಿಸಿ

ಕೆಲವು ಶಿವಾಲಯಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ವರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸಮಯ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ಆಚಾರ ವಿಚಾರದ ಬಾಬು ಬಹುಮುಖ್ಯಾಂಗಗಳು ಮತ್ತು ಮಠಕ್ಕೆ ಈ ಮೊದಲಿನ ರಾಜರುಗಳು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಉತ್ತರಗಳ ಬಾಬು ಬರತಕ್ಕ ಗೇಣಿ ಬಾಬು ಬಡ ಹಣವೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಸೂಲು ಆಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಮೇಲಿನ ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ದುರ್ಮುಖಿ ಚಿಟ್ಟೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೂ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಬಿಳಿನಲೆ, ಕೊಂಬಾರು, ಕೂಜಿಗೋಡು ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಾಮಗಳ ಮೂಲಿ ವರ್ಗಗಳು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸ್ವಾರ್ಥರಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಗೌಡ ಸಮಾಜದವರಿಗೂ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇತ್ತೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಧ್ವರಿಗೆ ಮೂಲಿ ವರ್ಗಗಳು ಇದ್ದುದು ಕೆಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವರು ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆಧಾರಗಳಿಂದ 18ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಆಗಿನ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ಎರಡನೇ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಭಾರತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲದೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸಿದ ವಿಷಯ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಚಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಳದಿ ನಾಯಕರ ಸಹಕಾರವು ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ - ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ಗಳವರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಮಠದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದ ಮಾಧ್ವ ಯತಿಗಳೊಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಬಂದ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಆತಂಕಪಡಿಸಿದರೆಂದೂ ಆಗ ಉಂಟಾದವರೂ ಕೆಳದಿ ನಾಯಕರ ಕಡೆಯವರೂ ಈ ಮಾಧ್ವರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸಿದರೆಂದೂ ಕೂಡ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥ 'ಗುರುವಂಶ ಕಾವ್ಯ' ರಚಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಕಾಶೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ೧೭೦೬-೪೧ರ ವರೆಗೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದು ಆಗಿನ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಭಾರತೀ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು - ಕೆಳದಿ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ ನಾಯಕನ ಕಾಲ ೧೭೧೪-೧೭೩೯. ಈ ಕಾವ್ಯವು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೩೫ರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕಾವ್ಯ ಪುಸ್ತಕವು ವಾಣಿವಿಲಾಸ ಪ್ರೆಸ್ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಹದಿಮೂರನೆ ಸರ್ಗದ 24ನೇ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಭಾರತೀ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶೃಂಗೇರಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇಳಿದು ಸಂಚಾರ ಆರಂಭಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ವಿವರಣೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

13ನೇ ಸರ್ಗದ 24ನೇ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು (ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಭಾರತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು) ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೇರಿ ಶೃಂಗೇರಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಘಟ್ಟದ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ವಾರಾಹೀ ನದೀ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು ನಿತ್ಯವಿಧಿಯನು ತೀರಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯನ್ನು

ಇಳಿದು ಬಿಡಿಮುಂಗುಳಿ ವಾಸ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಫಲಕುಸುಮಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ತಿಳಿವಳಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತು ದೇವರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಕೋತ್ಯಟಪುರ (ಈಗಿನ ಕೊಕ್ಕಡ)ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನೂ, ವೈದ್ಯಶನೂ (ವೈದ್ಯನಾಥೇಶ್ವರ) ಆದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಿದರು. ತದನಂತರ ಬಿಳಿನಲೇಪುರಕ್ಕೆ (ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ) ಒಂದು ಸುಂದೂಕಾರವುಳ್ಳ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತೆರಳುವವರಾದರು.

ಇದೇ ಸಮಯ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಿವಂತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲಿರುವರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ದೇಶ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ಯಾತ್ರಿಕ ಜನರು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನ ಜನರೂ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳ ಪಾದಪವ್ಯಗಳ ದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ, ದ್ರಾವಿಡ ದೇಶಗಳಿಂದ ಸಮೀಪದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದು ನಾನಾ ರೀತಿಯ ವೇಷಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯ ಸಮುದಾಯವು ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಸನ್ನದ್ಧರಾದರು. ದ್ರಾವಿಡ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಕೇರಳೀಯರೂ, ತಮಿಳರೂ, ಆಂಧ್ರರೂ, ಕರ್ಣಾಟಕದವರೂ ಮತ್ತು ತುಳುವರೂ ಅವರವರ ದೇಶಾಚಾರ ಪ್ರಕಾರದ ವೇಷಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲದೆ ಸ್ಮಾರ್ತರಲ್ಲದ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾಧ್ವರ ಸಮೂಹವೂ ಉಡುಪಿ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಡೆ ಕೆಳದಿ ನೃಪತಿ ಕೃಪಾಪೂರ್ಣ ವಿಭವರಾದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಅನೇಕ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಶಾಲುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಕ್ರಮ ಜಟಿ ಘನಾಂತ ವೇದಾಧ್ಯಾಯನ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತರಾದ ವಿದ್ವಜ್ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ಇತ್ತ ಬಿಳಿನಲೇ ಪುರದಿಂದ ಹೊರಟಂತಹ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಯೋಗೀಂದ್ರರಾದ ಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಪಾದ ಪದ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ ಜನರೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪಲ್ಲಕಿಯನ್ನೂಲಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಇಬ್ಬರಿಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಸಾಗಿದರು. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಯು ಅರಳಿದ ತಾವರೆ ಹೂಗಳನ್ನು ತರಂಗಗಳೆಂಬ ತನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತದೋ ಎಂಬಂತೆ ಇತ್ತು. ಕುಮಾರಧಾರಾಧ್ವಯ ಪರಿವೃತವಾದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಪುರವನ್ನು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಹೋದಂತೆ ಮಹಾಭೇರಿ ಶಂಖಾದಿ ಮಹಾ ವಾದ್ಯಘೋಷವು ಸ್ಪುಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲು ಪಾತಾಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮಾರ್ಗವೂ ಎಂಬಂತಿರುವ ಬಿಲದ್ವಾರವು ಅವರಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ಪಲ್ಲಕಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿ ಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರು.

ಪ್ರವಿಷ್ಟಸ್ತುರ್ಯಾಂ ಪ್ರವರ ದಿನದೀಪಾದಿ ಬಿರುದೈಃ

ಬಹಿಃ ಪ್ರಾಕಾರಾಂತಃ ಸ ನರಪತಿ ಸಿಂಹಾಸನ ಗುರುಃ |

ಅಸೋಧ್ವಾ ತನ್ನಾಧ್ವಾ ನಿರಪಮ ಪತಾಕಾಂ ಕತಿಪಯ

ನಿರೊದ್ಧಂ ಪೂರ್ದ್ಯೋಗಂ ಗುಹ್ಯಗ ಬಹಿದ್ವಾರಿ ವಿದಧುಃ ||

ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಹಗಲು ದೀವಿಟಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದುಗಳಿಂದೂಡ ಗೂಡಿ ಶ್ರೀ ಏಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಪುರಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೆಲವು ಮಾಧ್ವರು ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಾಗಿಲಿನ ಹೊರ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಪತಾಕೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿರೋಧಿಸಿದರು.

ತದಾಜಘ್ನುಃ ಸರ್ವಾನ್ ಗುರುನ್ಯಪತಿ ಸಾಮಾಪಿಕ ಜನಾಃ

ದೃತ್ಯೈ ರೌಪ್ಯೈ ಹೈಮೈರ್ವಿತತರ ವೇತ್ಸೈರ್ಬಹುಬಲಾಃ

ಸಮಾಯಾತಾಃ ಕೃಷ್ಣಾ ತಟತ ಉಡುಪಾಚ್ಚ ಸ್ಥಲಸದೊ

ಪ್ಯನೇಕೇ ತೇ ಭಗ್ನಾ ಅಪಜಯಮವಾಪನ್ ಖಿಲತಮಾಃ ||

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳ ಮತ್ತು ಅರಸನ ಸಮೀಪವರ್ತಿ ಜನಗಳು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕೋಲುಗಳಿಂದ ಉಡುಪಿ ಮೊದಲಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ಆ ಮಾಧ್ವರನ್ನು ತಡೆದು ನಿವಾಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಿದರು.

ತಥಾ ದೇಶಾದ್ಯೇಶಾದ್ ಭೃಷಮುಪಗತೋ ಯಾತ್ರಿಕ ಗಣ -

ಸ್ತದಾ ದೃಷ್ಟಾನ್ ದೃಷ್ಟಾನ್ ಸಪದಿ ಸಹಸಾವಿಲೇತದಮೂನ್ |

ಮುಷೀಫಾಲಾನ್ ಮಾಧ್ವಾನ್ ಮೃದುಪಚಿತ ದೀರ್ಘೋರ್ಧ್ವತಲಕಾನ್

ಸಮಂತಾತ್ಪ್ರಾಂಗಾನ್ವಹಳ ತುಲಸೀ ಕಾಷ್ಠವಹನಾನ್ ||

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ದೇಶ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ಯಾತ್ರಿಕ ಸಮೂಹವು ಸುಡು ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಶಿಯಿಂದ ಊರ್ಧ್ವ ನಾಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತುಳಸಿ ಕಾಷ್ಠದ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಶ್ರೀಗುರು ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಮಾಧ್ವರನ್ನು ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದೊಡಿಸಿದರು.

ಕರಾಗ್ರೇ ಬಿಭ್ರಾಣಾನ್ ಬೃಹದುದರಮಾಸ್ಯೆ ವಿಕಸಿತಂ

ಗಲೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮಂ ಪಾತ್ರಂ ಮಲಿನ ವಪುಷಃ ಶ್ವೇತದಶನಾನ್ |

ದೃಢಂ ಕಕ್ಷೇ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಕಲಿತವೇಟೀಂ ಚ ದಧತಃ

ಖಿಲಾನ್ ಮಾರ್ಗಂ ಮಾರ್ಗಂ ಪಥಿಪಥಿಭಿಯಾ ಧಾವನವರಾನ್

ಬಿಲದ್ವಾರಂ ಯಾತಾಃ ಶರಣಮಥ ಕೇಚಿದ್ಭತ ಬಲಾಃ

ಗುಹಾಂ ಸುಪ್ರಾವಿಕ್ಷನ್ ಗುಹವಿವರಣಾದ್ಯಃ ಕತಿಪಯ

ಪರೇಧಾರಾ ತೀರ್ಥೇ ಪರತ ಉದಿತಾ ಬಾಹುತರಣೈಃ

ಮಹಾಹಾಹಾಕಾರಾ ಅಹತ ತದಹೊ ಮಾಧ್ವನಿವಹಾಃ ||

ಅಥ ಶಿಷ್ಯಾಃ ಶಿಷ್ಯಾಃ ಸಿತತರ ಮೃದಾಭಿತ್ತಿಗತಯಾ

ತ್ರಿಪುಂಧ್ರಂ ಪ್ರಾಲಿಂಪನ್ ಕಥಮಪಿ ತದಾ ವಂಚಕತಮಾಃ ||

ಜಟಾಧಾರ್ಯಾಸನ್ನಾನಲ ಭಸಿತ ಮಾದಾಯ ತುಪರೇ

ಸಮಂತಾತ್ಪಶ್ಯಂತೋ ನಿಜಶಿಶುಕಲಾಲಾಘನ ರಸೈಃ ||

ಹೊಡೆತದ ಅತ್ಯಂತ ಭೀತಿಯಿಂದ ಆ ಮಾಧ್ವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಮಾರ ಪರ್ವತಕ್ಕೋ ಕೆಲವರು ಬಿಲದ್ವಾರದೊಳಗೋ ಕೆಲವರು ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದೀ ದಡಗಳಿಗೋ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನದಿಯನ್ನು ಈಜುತ್ತಾ ದಾಟಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೋ ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಸ್ನಾತರಂತೆ ಭಸ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋದರು.

ಅಥೋ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ಥಲ ವಿನಿವಸದ್ವಿಕ್ಷುಕ ಮಠಂ

ಕ್ಷಣಾದ್ಧುಕ್ತು ಶೈವಾಃ ಅಪಿಚ ಚಟಿಲಾಃ ಸ್ನಾತನಿವಹಾಃ ||

ವಿತೇನುಃ ಪ್ರೋದ್ಯೋಗಂ ಹೃದಿ ಬಹುದಯಾಲಯಾತಿಪತಿಃ |

ಸ್ವಷೇಧಿತರ್ವತ್ರಾಪ್ಯಧಿಕೃತಜನಾನ್ ಪ್ರೇಷ್ಯ ಸುಮತೀನ್ ||

ಮಾಧ್ವರು ತಂಗಿದ್ದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಭಿಕ್ಷುಕ ಮಠವನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಲು ಉದ್ಧುಕ್ತರಾದ ಸ್ನಾತ ಜನರನ್ನು ತಡೆಯಲು ದಯಾಳುವಾದ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಅಧಿಕೃತ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. (ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಅವರ ಕಡೆಯ ಉಡುಪಿಯ ಮಾಧ್ವರೂ ಆಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷುಕ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಮಠವಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.)

ತತೋಽ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರೋದ್ಧರ ಹರಕುಮಾರಸ್ಯ ನಿಲಯಂ

ಚರನ್ ಪ್ರಾದಕ್ಷಿಣ್ಯಾತ್ಪರಿತ ಉಪದೇವಾನ್ನಿಶಮಯನ್ |

ನಮನ್ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಸಹಜಸಹಿತಂ ವಾಸುಕಿತನುಂ

ಕರಂ ಯಚ್ಛನ್ ಭಕ್ತ್ಯೋರು ಧನಮಥನೀರಾಜ್ಯ ತಮನೌತ್ ||

ತದನಂತರ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹರಕುಮಾರನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಉಪದೇವತೆಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಹಾಗಣಪತಿ ಸಹಿತನಾದ ವಾಸುಕಿ ಶರೀರದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರನ್ನು ನೀರಾಂಜನ ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಸ್ವತಃ ಪೂಜಿಸಿದರು.

('ಸಹಜಸಹಿತಂ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ' ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹವು ಅದರ ಮುಂಚಿನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.)

ಪ್ರಸಾದಾನಾದಾಯ ಪ್ರಚುರ ಕುಸುಮಾದೀನ್ಮನಿಪತಿಃ

ಸಮಸ್ತೈಃ ಶಿಷ್ಯಸೈಃ ಸಕಲ ಹೃದಯಾಶ್ಚರ್ಯಂ ಜನಕಃ ||

ಅನುಜ್ಞಾಪ್ತ ಸ್ವಾಮ್ಯುತ್ಪದ ವಿರಚನೇಸಾದ್ವಧಿಕೃತಾನ್

ಮಠಂ ಪ್ರಾಗಾತ್ ಸ್ವೀಯಂ ನಿಖಿಲ ಬಿರುದರ್ವಂದಿ ವಿನುತಃ ||

ಆ ಮೇಲೆ ಕುಸುಮಾದಿ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಉತ್ತಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಬಿರುದಾವಳಿ ಸಹಿತವಾಗಿ ಸ್ವಕೀಯ ಮಠವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. (ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ 18ನೇ ಶತಮಾನದ ಮುಂಚೆಯೇ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾಮಠವು ಇತ್ತೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.)

ತತ್ತ್ವಪಾಷಾಙ್ಗಮುಷಸಿ ಭಜಕಾಭೀಷ್ಟಿತಕರಂ

ವರಂ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ನಿರುಪಮ ರಥೋತ್ಸಾಹವಿಭವಂ ||

ಸಮಾಕ್ಷಾನಂದಾಬೌ ಸವದಿ ವಿನಿಮಗ್ನಃ ಸ ಯತಿರಾಟ್

ಪ್ರಸಾದಸ್ನಾನಂ ಚಾಕುರುತ ಭುವನೇ ವಿಸ್ಮಯಕರಂ ||

ಚಂಪಾಷ್ಠಿಯ ದಿನ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ನಿರುಪಮ ರಥೋತ್ಸವ ವಿಭವ ವುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ ದೇವರ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆನಂದಭರಿತರಾದರು.

ತಥಾ ಚಂಪಾಧಾರ್ಯಾನುಪಮ ಶಿಬಿಕಾರೋಹಣ ಮಹೋ-

ತ್ಸವಂ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತಾಯಾಂ ಭುಜಗಪತಿ ಮೂರ್ತೇಃ ಶರಭುವಃ

ದಿನ ತಸ್ಯ ಕೆಸ್ತೀನ್ ವ್ಯಯಿತ ಬಹುರಾಃ ಪ್ರೊತ್ಸವತರಾ -

ನ್ವಿಧಾವ್ಯೈವಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಬುಧಜನ ವಿನೋದೀಸಮತನೋತ್ ||

ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಭುಜಗಪತಿಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಪಲ್ಲಕಿ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ದಿನವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿದ್ವಜ್ಜನರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಸ್ತೋತ್ರವೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

ಬಾಲಾತ್ಮೈವವಸನ್ ಭಜತ್ಸಖಿತಯಾ ಲೀಲಾದ್ವಿತೋ ಭ್ರಾಜಸೆ

ಽಭಂಗಾದ್ಭಜನ ಶೇಷಲೇಪನಭವಾನ್ಯಾತ್ರನ ಪೂರ್ಣಾಧಿಕಃ ||

ಷಡ್ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಜನಕಾಚ್ಚ ಪಂಚವದನಾದ್ವಶ್ಯೋಧಿಕಃ ಸರ್ವಥಾ

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭವಚ್ಚರಿತ್ರ ಜಲಧಿಸ್ತೋತುಂ ಸಮರ್ಥೋಽಸ್ಮಿಕಿಂ ||

ಹೇ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ! ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಲಾತ್ಮನಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ಭಜಕರ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಅದ್ಭುತ ಲೀಲೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸ್ನಾನಾನಂತರ ಭೋಜನ ಶೇಷದ ಲೇಪನದಿಂದ ತಾಯಿಯಾದ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆರು ಮುಖಗಳುಳ್ಳ ವನಾಗಿ ತಂದೆಯಾದ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವವನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಿ. ಅಂತಹ ನಿನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಾಗರವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ನಾನು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ?

ಸ್ತುತ್ವೈವಂ ಮಠ ಮಾಗತೋಬಹುತರಚ್ಛಾತ್ರಾಲಯೇ ತೀರ್ಥದೋ

ದೇಶೇಭ್ಯಃ ಸಕಲೇಭ್ಯ ಆಗತಮಿಹ ಸ್ಮಾರ್ತವ್ರಜಂ ಹರ್ಷಯನ್ |

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಯಿತಾ ಚ ಸಾದ್ವಸಯುತಾಂ ಮಾಧ್ವೀಂಯತೀಶಾವಲಿಂ

ಪ್ರೊದ್ಯದ್ವಿಗ್ವಿಜಯೋ ಬಭೌ ಗುರುವರಃ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರಾಟ್||

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾಮರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಗುರುಗಳು ದೇಶದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾಧ್ವ ಯತಿಗಳನ್ನು ಬಹುತರವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಉದ್ಬುಕ್ತರಾದರು.

ಇವೇ ಕಾವ್ಯದ 14ನೇ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೊರಟು ನೇರಂಕಿ, ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ, ಕಡಬಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪುನಃ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದರಿಯ ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ (ಮಂಗಳೂರು) ಬಂದರೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ

ತಾಲೂಕಿನ ಚೌಟರಿಂದ ಬಹುಮಾನಿತರಾಗಿ ಆ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಕಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅನಂತೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೆಬ್ಬಗೆ ಹೋದರೆಂದೂ, ಹೆಬ್ಬಯಿಂದ ಹಾಲಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಟ್ಟ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ನೃಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೋಟೇಶ್ವರ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೋಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಂಗೋಳಿಗಾಗಿ ಉತ್ಸ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

16ನೇ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ

ಇತಿ ವಿನಿಶ್ಚಿತ ಧೀರ್ಗುರುರಾಣ್ಯದಾ ಬಹುಲ ಶೈವಾಜನಾರ್ಧಿತ ಭೂಸುರಾತ್
ವೃಥಿತ ಶೃಂಗ ಪುರಾನ್ವಿರಗಾತ್ಪುರಂ ಕುಡುಪನಾಮಕ ಮಾವಸನೋಚಿತಂ ||
ಅಥ ಸತತ್ರ ಸಮಸ್ತ ಸುಖಾವಹ ಕುಡುಪ ನಾಮನಿದೇವಪುರೋಪಮೇ |
ಅಮಿತ ಪೌರಜನೋಗುರು ಪುಂಗವೋ ನೃವಸದಾಹ್ನಿಕ ತತ್ತರಮಾನಸಃ |
ಗುರುಕೃತೈರ್ಮುರ್ದಿತಶ್ಚ ಮಹೋತ್ಸವೈಃ ಸಕುಡುಪಾರ್ಥಿವ ದೇವ ಉವಾಚಿತಂ |
ವರಮುನೇ ಮನಸೇಷಿತ ಮಾಸ್ತೃಸಿ ವ್ರಜನತಾವದಿತಃ ಸ್ವಪುರಂತ್ಸಿತಿ
ಕ್ಷಿತಿ ಸುರಾನ್ ಬಹುಶಃ ಕಿಲಭೋಜಯನ್ ಘೃತಪಯೋಬಹುಭಕ್ಷವರಾದಿಭಿಃ
ರುಚಿರಮನ್ನ ಮಹರ್ದಿವ ಮಾದರಾತ್ ಸಚಯುಧಿಷ್ಠಿರವನ್ನಿತರಾಂ ಬಭೌ ||
ಅಥನಪಃ ಕುಲಿಶೇ (ಕಲಶೇ)ಶ್ವರ ಸನನಿಧೈರ್ಮಹಿತ ವಾಸುಕಿ ಷಣ್ಮುಖಭಾಸಿತಂ
ಕಲಿತ ನಿಮ್ಗಯಾ ಖಲುಧಾರಯಾ ಸರುಚಿ ಕುಕ್ಕಪುರಂ ಮುದಿತೋಽನ್ತಗಾತ್
ತದನುತತ್ರ ವಿಧಾವ್ಯಮಹೋತ್ಸವಂ ಶರಭುವಂ ಮುದಿತಃ ಪರಿತೋಷ್ಯಚ |
ಪಥಿಪಥಿಪ್ರಗೃಹೀತ ಕರೌಯಯೌ ಸಚ ಪುರಂಕಿಲ ಮಂಗಲನಾಮಕಂ ||
ಅಥಸಮಾಗತಮತ್ರ ವಿದಂಸ್ತದಾ ಕ್ಷಿತಿ ಸುರಾಗ್ರ್ಯಗುರುಂ ಕುಡುಪಾಹ್ವಯ
ಪುರವರೆ ದ್ರುತ ಮೀಕ್ಷಿತುಮಾದರಾತ್ ಸವಿದಧಿ ವಸುದಾಧಿಪತಿರ್ಧಿಯಂ ||
ಅಥಸರೋವರ ನಿರ್ಮಲವಾಪಿಕಾ ಪರಿಸರೆ ಮೃತುಬಿಲ್ವದಲೈಃ ಶಿವಂ |
ಪರಿಸಮರ್ಪ್ಯ ವಿಲಾಸ ಭರಾಲಸಂ ನೃವಮಸಾವುಪದಾಭಿರತೋಷಯತ್ ||
ಆಶಿಷೋ ಬಹು ವಿಧಾಯ ಯೋಗಿರಾಟ್ ಸೋಮಶೇಖರ ಮಹೀಭೃತ ತದಾ ||
ಪಾರಿತೋಷಿಕ ಮವಾಪ ಚಸ್ತಯಂ ಪಾರ್ಥಿವಾತ್ಮನರುದಾರ ಮಾನಸಃ ||
ನರಪತಿರಪಿ ತಸ್ಮಾತ್ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಭಾರತ್ಯಭಿದಯತಿಪತಿಂತಂ ಮಾನಯಿತ್ವಾಪುರಂಸ್ಥಂ ||
ಪುರಿ ಪುರಿ ಮಹಿತೋಽಸೌ ದೇವತಾ ಸಂಪ್ರವಶ್ಯನ್ ಪಥಿ ಪಥಿ

ಪೃಥಿವೀವೈರ್ವಧಿತರ್ವ್ವಿಜಗಾಮ ||

ಹದಿನಾರನೇ ಸರ್ಗದ ಮೇಲಿನ ೪೫ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಸರ್ಗಾಂತ್ಯದ ೬೦ನೇ ಶ್ಲೋಕದ ವರೆಗೆ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಭಾರತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎರಡನೇ ಸಲ ಶೃಂಗೇರಿಯಿಂದ ಕೆಳದಿ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ ನಾಯಕನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಕುಡುಪ (ಕಡಬ)ಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು

ಗುರು ಕಡಬಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಡಬದ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಸರೋವರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಾನು ತೆಂಗಿದ್ದ
 ದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನು
 ಪಡೆದರಂದೂ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಳದಿಯ
 ಜನಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ ನಾಯಕನಿಗೆ ಶ್ರೀಗಳವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಫಲ
 ಉತ್ಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರೆಂದೂ ಉದಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ ನಾಯಕನು
 ಅನೇಕ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ತಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದನೆಂದೂ
 ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕಡಬದಿಂದ ಹೊರಟ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಭಾರತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಅಲ್ಲಿ
 ಸೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜರುಗಳಿಂದ
 ಪೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಕೊಂಡು ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಬರುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೇ ಸಲ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಭಾರತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಕಡಬಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ
 ಅವರ ಸ್ವೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದವರಾದ ಕುಂಬಾಟ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಣ್ಣ ಅವರ
 ಮಗ ಕುಂಬಾಟ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಮತ್ತು ವೆಂಕಣ್ಣನವರ ತಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಅವರ ಮಗ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ
 ಶ್ವಾನುಭಾಗರೆಂಬವರು ದೊಡ್ಡ ವರ್ಗ ದಾರರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆಂದೂ ಅವರ ಆತಿಥ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ
 ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರು ಅನೇಕ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆದರೆಂದೂ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂತತಿ ನಕ್ಷೆ
 ಮತ್ತು ದಾಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. - ಈಗ ಅವರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ 75 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ
 ಕುಂಬಾಟ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ ಎಂಬವರು ಕಡಬದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ತಲೇಕಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ
 ಮನೆತನದವರಾದ ಸಂಕಯ್ಯ, ವೆಂಕಟಮಣಯ್ಯ ಎಂಬವರು 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ
 ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಕಸ್ತೂರಿಕೆ, ಸಂಕೇತಕುಕ್ಕೆ, ಕುಳುಕುಂದ ಗ್ರಾಮಗಳ ಶ್ವಾನುಭಾಗರುಗಳಾಗಿ
 ಇದ್ದರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ 48ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪತ್ರಗಳೆರಡರಲ್ಲಿ
 ಕಾಣುವ ನೂಲೂರು ಶಂಕರನಾರ್ಣವಪ್ರಯ್ಯ ಎಂಬವರು ಇವರ ಕುಟುಂಬದವರು. ಇವರು
 ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಆಚಾರ ವಿಚಾರದ ಮಠ ಮುದ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು.

ಸಾಧಾರಣ 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ
 ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಂದ ಶೃಂಗೇರಿಯ ಆಗಿನ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ಭಾರತಿ
 ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರೈ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ನನ್ನು 108 ಪುತ್ಥಳಿಗಳಿಂದ ಸ್ವತಃ
 ಅರ್ಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ನೂರೊಂಟು ಪುತ್ಥಳಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸರವನ್ನು
 ಈಗಲೂ ದೇವಳದ ಟ್ರೆಜರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ
 ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಬಾಬ್ಬ ರೂಪಾಯಿ 550 ಆಗಿನ ಮೊತ್ತೇಸರ ಮತ್ತು
 ಅರ್ಚಕರಾದ ಬಳುವದ ನರಸಿಂಹ ಅಸ್ವಣ್ಣ ಮತ್ತು ನೇರಂಕಿ ಸುಬ್ಬಾಯ ಅಸ್ವಣ್ಣರಿಗೆ ನೇರಂಕಿ
 ಖಾಂಚನ ಸೇಷಯ್ಯನವರ ಮುಖಾಂತರ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು
 ಶ್ರೀ ಸೇಷಯ್ಯನವರು ಮೇಲಿನ ಅಸ್ತಂಥರು ಗಳಿಗೆ 1885ನೇ ಇಸವಿ ಆಷಾಢ ಬಹುಳ ಏರಲ್ಲ
 ಖರೆದ ಪತ್ರದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪತ್ರದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒದಬಹುದು.

ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರವೂ ಶೃಂಗೇರಿ

ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಬಂದು ಸ್ವತಃ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಧಾರಣ 1845ರಿಂದ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾ ಮಠವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವನತಿಗೆ ಇಳಿಯತೊಡಗಿತು. ಸ್ವಾರ್ಥ ವೈಷ್ಣವರೊಳಗೆ ಮತ ವೈಷಮ್ಯವು ಉಂಟಾಗಿ ಈ ಶಾಖಾ ಮಠವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವನತಿಗೆ ಈಡಾಗಿ ಈ ಮಠದ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ಗುಡಿಯು ಹಾಳುಕೆಡವಲ್ಪಟ್ಟು ಲಿಂಗವೇ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಾಣೆಯಾಗಿ ಇತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಬಹುದು.

No. 27/34 Office of the Editor of Gazetteers Egmore Madras 9th May 1936.

From:

M.R. Ry. K.N. K Krishnaswamy Ayyar, Avt. B.A.

Personal Assistant to the Editor of Gazetteers

Egmore Madras

To

N.S. Shiva Rao esq. S/o Late Mr. Krishnayya

Puttur, South Kanara District.

Dear Sir,

I have visited the temple and seen the Madhwa Mutt Buildings which open into Prakara of the great Subramania temple itself. You say that there was a mutt Subordinate to Shringeri in the Kukke Village and that its chief Swamigal was murdered at the instance of the Madhwa Mutt People. I was also told that there was a branch Shringeri Shankaracharya Mutt near the Subramania temple, but I could see no trace of the building. Am I to understand that after the murder, the mutt at Shringeri sent or had no representative of their mutt in Subramania.

Yours Sincerely,

(Sd) K.N. Krishnaswami Ayyar

Personal Assistant

ಅರ್ಥ: ನಾನು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಮಾಧ್ವ ಮಠ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಇರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ - ನೀವು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾ ಮಠ ಒಂದು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹತ್ತಿರ ಇದೆಯೆಂತಲೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾರ್ಥ ಯತಿಗಳು ಇದ್ದರೆಂತಲೂ ಅವರು ಮಾಧ್ವ ತಂಡದವರ ಒಳಸಂಚಿನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾ ಮಠ ಒಂದು ಇತ್ತೆಂದು ಅರಿತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾ ಮಠ ಇದ್ದ ಬಾಬು ಯಾವ ಕುರುಹನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದವರು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ತನ್ನ ಕಡೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವರೋ ಎಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

(ಈ ಪತ್ರವನ್ನು 9-5-1936ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸು ಗಜೆಟಿಯವರ ಪರ್ಸನಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್, ಬಿ.ಎ. ರವರು ಪುತ್ತೂರು ವರ್ಗದಾರ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ನಟೋಜಿ ಶಿವರಾಯರಿಗೆ ಬರೆದದ್ದಾಗಿದೆ - ಈ ಪತ್ರದಿಂದ ಅವರು ಬರುವಾಗ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠವು ಹಾಳುಕೆಡವಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.)

1931ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಖಾ ಮಠವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರೂ ಕೆಟ್ಟೋಣದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಕಾಣೆಯಾದ ಲಿಂಗದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಲಿಂಗ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲು ಹೊರಟಾಗ ಆಗಿನ ಮಾಧ್ವ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ಮತ್ತು ದೇವಳದ ಮೇನೇಜರರು ಆತಂಕಿಸಿದರೆಂದೂ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೂ ದೇವಳಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಉಂಟಾದಾಗ ದೇವಳದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ಪುನಃ ರಾಜಿಯಿಂದ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ರಾಜ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಪುನಃ ಮಠವು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದವರಿಂದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಖರ ಸಂವತ್ಸರದ ವೈಶಾಖ ಬಹುಶ ದಶಮಾ ಬುಧವಾರ ಕರ್ಕಾಟಕ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ತಾರೀಖು 30-5- 1951ರಲ್ಲು ಮಠದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಶಿಯಿಂದ ತರಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹದೇವ ಲಿಂಗ ಒಂದು. 'ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ' ಅಭಿದಾನದಿಂದ ಆಗಿನ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ದಿವಂಗತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಶೇಷ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಭಾರತೀ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಗಳವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಕಾರ ನರಹರಿ ಭಟ್ಟರಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರಾದ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೇಶಸ್ಥ, ಕರಾಡಸ್ಥ ಇತ್ಯಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗದವರೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಗೌಡ ಸಮಾಜದ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಊರಿನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ಮಹನೀಯರೂ ಉಪಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿಯಿಂದಲೇ ಬರುವ ಬುಗ್ಗೆದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀಗಳಾದ ಗಣಪತಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವಧಾನಿಗಳು (ಮಠದ ಪುರೋಹಿತರು) ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರು (ಆಸ್ಥಾನ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರು) ನಂಜುಂಡ ಅವಧಾನಿಗಳು (ಶ್ರೀ ಶಾರದಾಂಬಾ ಅರ್ಚಕರು) ಶ್ರೀ ಸಾಮುಗ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಟ್ಟ (ಪಾಠಶಾಲಾ ಪಂಡಿತರು) ಶ್ರೀ ನಾಗಳ ಸುಬ್ಬನರಸಿಂಹ ಭಟ್ಟ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧಾರಣ 10-15 ಜನ ಶ್ರೋತ್ರೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳ ವೇದಘೋಷಗಳಿಂದ ಜರಗಿತು. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಯತಿಗಳಾದ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಜ್ಞ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೂಡಾ ಚಿತ್ಸಿದ್ಧರು. ಅಂತೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೋತ್ಸವವು ಅತಿ ವಿಸ್ತಂಭದಿಂದ ಜರಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಗಿನ ಮೇನೇಜರರು ಮತ್ತು ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರರು ಮಾಧ್ವರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದಿಂದ ಬಂದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಕಾರ ನೀಡದೆ ಉಪದ್ರವಕಾರಿಗಳಾಗಿಯೇ ವರ್ತಿಸಿದ್ದು ವ್ಯಸನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕರು ದೇವಳದ ಮೇನೇಜರರ ಮೇಲಿನ ವರ್ತನೆಗೆ ಮತ್ತು ದೇವಳದಲ್ಲಿ

ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಲವು ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮನಗಂಡು ದೇವಳದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ
1953ರಿಂದ ದೇವಳದ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಇವರ ನೇಮಕ
ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಮಠದ ಆಗಿನ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಸಂದೇಶ ವಕ್ರ
ಹೀಗಿದೆ :

Ayurveda Kalavisharada. Vidwan Pandit K. Shesha Sastry Dharmadhikari.
Sri Jagadguru Sri Sringeri Mutt, Sringeri P.O.
(Mysore State)

Date 27-6-1951

Recommendatory letter, forwarded on behalf of Sri Sringeri Jagadguru
Mutt by Vidwan Pandit Sri K. Shesha Shastri, Dharmadhikari of Sringeri Mutt,
in respect of the District of South Kanara etc.

Dr. M.S.A. Sharama, Ayurvedic Physician now practising in Kankanady,
Mangalore -2 is a disciple of our Mutt and he belongs to the Smartha community
of Pancha Dravida Brahmins of South Kanara possessing warg lands in Bellipady
village of Puttur Taluk. He is an energetic young man possessing an allround
ability in social, political and religious activities. I am fully aware that he was a
Congress underground worker who undertook an active part in individual
Satyagraha and fought for the independence of India. Being a religious minded
person well known through his aforesaid activities, I do gladly recommend him
to be our Mutt representative of South Kanara District among the Board of
trustees of Sri. Subramanya Temple.

Sd/ Vidwan K. Shesha Shastri,

ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಮೊಹರು

Dharmadhikari

ಅರ್ಥ : ಲೇಖಕರು ಲೇಖಕರು ಪಂಚ ದ್ರಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಶೃಂಗೇರಿ
ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರೂ, ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನುರಿತವರೂ ಮತ್ತು
ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಇದ್ದು ಆಯುರ್ವೇದ ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ
ಇರುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮನೋಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾದುದರಿಂದ ಇವರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ
ಧರ್ಮದರ್ಶಿತನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಾಜಿ ತೀರ್ಮಾನದ ಶರತ್ತುಗಳು (ಯಥಾಪ್ರತಿ)

ಕುಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೂ
ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂಬ್ರ 82/10ನೇ ಸ್ಥಳದ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಹಕ್ಕಿನ
ಮತ್ತು ಸದ್ರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ಮತ್ತು
ಶ್ರೀ ಮಠದ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ವಿವಾದವನ್ನು ರಾಜಿ ಮಾಡುವರೇ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ ವಿಜಯಪುರ
ಕೂಡ ಈ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜಿಯಿಂದ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ತೀರ್ಮಾನವು ಉಭಯತರಿಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬಂಧಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

1. ಸದ್ರಿ ಸರ್ವೆ ನಂಬ್ರ 82/10ನೇ ಸ್ಥಳವು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ್ದೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು.

2. ಸದ್ರಿ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರ ಕೂಡದು, ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳ ವ, ಕಟ್ಟೋಣಗಳ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ಶ್ರೀ ಮಠದವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಿನಃ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕದ್ದು.

3. ಸದ್ರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ವಿನಿಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಅಮೃತಪಡಿ ವಗೈರೆ ಸಾಮಾನುಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಮುಂಚಿನಂತೆ ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು.

4. ಸದ್ರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಚಕರ ತಲುಬನ್ನು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದವರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮ್ಯಾನೇಜರರ ಮುಖಾಂತರ ಅರ್ಚಕರಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದು.

5. ಸದ್ರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕರ ಮೊಕ್ಕೂರಾತಿಯನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು.

ಡಿ. ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಶೇಷ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಕ ಹೊಂದಿದ ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಕೆ.ಯಸ್. ವೆಂಕಟ ಸುಬ್ಬಾವಧಾನಿಗಳು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಗಿನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಏಳಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊಕ್ಕಾ ಮಾತಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಿರ್ಣಯವು ದೇವಳದ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಾ. 29-4-1957ರಲ್ಲು ಜರಗಿದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮೆಂಬರರ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾ ಮಠದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆದ ನಿರ್ಣಯ :

ಹಾಜ್ರು - ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎ. ಭೀಮ ಭಟ್, ಬಿ. ನಾರಾಯಣ ಶೇಕ ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್.ಎ. ಶರ್ಮಾ ನಿರ್ಣಯ ನಂ. 770(27).

ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಕೆ.ಯಸ್. ವೆಂಕಟ ಸುಬ್ಬಾ ಅವಧಾನಿಗಳವರು ನಿನ್ನೆದಿನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರ-

ನಿರ್ಣಯ :- ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಎದುರು ಗೋಪುರದ ಕಟ್ಟೋಣವು ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟ ಕಾರಣ ಸದ್ರಿ ಕಟ್ಟೋಣವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹೊಸತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಪ್ರಕೃತ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪೂಜಾದಿಗಳಿಗೆ ಈ ವರೆಗೆ ತಗಲಿದ ಖರ್ಚನ್ನು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದಿಂದ ಒದಗಿಸಿ

ಕೊಡುತ್ತೇವಾಗಿಯೂ, ಇನ್ನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಂದ ವೇದೋಕ್ತ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವಾಗಿಯೂ ಈ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಚಿತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸದ್ವಿಮಲದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಕಟ್ಟೋಣ ದುರಸ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಯೂ, ಗತ ಪೂಜಾದಿ ಖರ್ಚುಗಳ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಹಾ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಯೂ ವಿಧಿಯುಕ್ತ ಪೂಜೆಯ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕಾಗಿಯೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಯಿತು.

ಈಗಿನ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ಅಭಿನವ ವಿದ್ಯಾತೀರ್ಥ

ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ

ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯ

ಈಗಿನ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮದಭಿನವ ವಿದ್ಯಾತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಇದೇ 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯದ 1956ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆಯೊಂದನ್ನು ಮೊತ್ತಮೊದಲ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರು ಮೊದಲು ಧರ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದ ದೇಶಸ್ಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜದವರ ಅಶ್ವತ್ಥಪುರ ಅಗ್ರಹಾರದ ಶ್ರೀರಾಮ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನೂತನವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ಶಿಲೆಯಿಂದ ಕೆತ್ತಿದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟವರು ಪೊಳಲಿ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿ ಅಮ್ಮನವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ವತಃ ಅಮ್ಮನವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಸರಗೋಡು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಗಲ್ಪಾಡಿ ಮಠ, ಮಲ್ಲದ ಮಠ, ಕಾಸರಗೋಡುನಲ್ಲಿರುವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವಸ್ಥಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಜಕೊಡ್ಲು ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಚಿತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೋಟಕಾರ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಎಡನೀರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥವರಾದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ಪಾದ ಪೂಜೆ ಕಾಣಿಕೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂಭ್ರಮದ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ ಶ್ರೀಗಳವರು ಕೊಡ್ಲು ಕುತ್ಯಾಳ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ದರ್ಶನವಾದ ಮೇಲೆ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಪ್ರಿಲ್ 14ರಂದು ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ನಾತಕ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜದವರ ಉಳ್ಳಾಲ (ಸೋಮೇಶ್ವರ) ಅದ್ವೈತಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಚಿತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರ ಕಪ್ಪು ಶಿಲಾ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ವೇದೋಕ್ತ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಿರದ ಸೋಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಾ. 16ರಂದು ಸಂಜೆ ಲೋಂಚಿನಿಂದ ನೇತ್ರಾವತಿ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ಕದಿರೆಯಲ್ಲಿರುವ ದಿ. ಆಯುರ್ವೇದ ಭೂಷಣ ಯಂ.ವಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ಗೋಪಾಲ ಬೇಷಾಚಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದರು. ಅದೇ ದಿನ ಸಂಜೆ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ಮೇಲಿನ ಸಮಾಜವರ ನೇತೃತ್ವದಿಂದ ಆಡ್ಲೆ ಪಾಲಕಿ ಮಹೋತ್ಸವವು ಗಿರಿಜಾ ಕಾಫಿ ವರ್ಕ್ಸ್ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯ

ಶೆಟ್ಟರ ಮಗ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಶೆಟ್ಟ ಸಹಕಾರ ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ನಗರದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮುಖ್ಯ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯಘೋಷಗಳಿಂದಲೂ ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳ ಪಠನೆಯಿಂದಲೂ ಅತೀ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬಂದು ರಾತ್ರಿ (ಮೇಲಿನ ಸಮಾಜದವರ) ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸಭಾಸದನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಳಿಯಿತು. ಶ್ರೀಗಳವರು ಎಪ್ರಿಲ್ ತಾರೀಖು 17ರಿಂದ 23ರ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸದನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನಗರದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದೂ ವರ್ಗದವರ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅನೇಕರಿಂದ ಪಾದಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಫಲ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳವರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಮಂಗಳಾವತೀ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಶ್ರೀ ಶರಭೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಕದ್ರಿ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನ ನೊದಲಾದ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಪಾವಂಜಿ ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಷ್ಯ ವೃಂದವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂದರು. ಮಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಪೆರಡಾಲ್ ಮಹಾಜನ್ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಚಿತ್ರೆಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾರ್ಕಳಕ್ಕೆ ತೆರಳುವವರಾದರು. ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿ ಗೌಡ ಸಾರಸ್ವತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜದವರ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಗೌಡ ಸಾರಸ್ವತ ಸಮಾಜದಿಂದ ಪಾದ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಅನಂತ ಪದ್ಮನಾಭ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಮಣಿ ದೇವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಶಂಕರನಾರಾಯಣಕ್ಕೆ ತೆರಳುವವರಾದರು.

ತಾ. 15-51956ರಂದು ಶ್ರೀಗಳವರು ಹಂಗಾರಕಟ್ಟೆ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಸ್ಮಾರ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಾಳಕುದುರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿ ಆ ವರ್ಷದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಜಯಂತೀ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ಶ್ರೀಗಳವರು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತಾ. 16ರಂದು ಚಿತ್ರೆಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಗುರು ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಸ್ಮಾರ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕೂಟ ಮಹಾ ಜಗತ್ತಿನ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರಾದ ಕೋಟ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿಯ ಅವರ ಸಮಾಜದ ವಾಣೀ ವಿಲಾಸ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಾಲೆಗೆ ಸಂದರ್ಶನವಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ತೆರಳುವವರಾದರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುನಃ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಪುತ್ತೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದರು.

¶ ಪುಟ ನಂ. 66ರಲ್ಲಿ ರಾಜ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ 6ನೇ ಕಲಂ:

6. ಸದ್ರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚದ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ದಫೆ ಶ್ರೀ ಮಠದ ಅವಗಾಹನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮನೇಜರವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.

Sd. Agent

Approved by the Govt. of Mysore with their order No. 1112 my 309-40-4 dated 5-1-1942.

ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ, ಶಿವಳ್ಳಿ, ಹವೀಕ, ಸ್ವಾಕಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೇಶಸ್ಥ, ಕರಾಡ, ಚಿತ್ತಾವನರಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಂಗಡಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಭೇದಭಾವವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಹಭೋಜನ ಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಿಂದ ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣವು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಮಳೆಗಾಲವು ಆರಂಭಿಸಿದ ಕಾರಣ ಅವರು ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅನಾನುಕೂಲವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರು ಪುತ್ರೋದಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ತೆರಳುವವರಾದರು. ಉಡುಪಿಯ ಮಾಧ್ವರು ಮಾತ್ರ ಜಗದ್ಗುರು ಮಠದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ರೀತಿಯ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಉಡುಪಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವು ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಒದಗಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಸಂಚಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರು ಇವರಿಗೂ ಇವರ ಪರಿವಾರದವರಿಗೂ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಯೋಗ್ಯ ಪೋಲಿಸ್ ಗೌರವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿಯ ಈಗಿನ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರ ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆಯು ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ವೈಭವಪೂರಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಇವರ ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ ಎರಡು ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಂಪರ್ಕವು ಪುನಃ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು.

ಸದಾಶಿವ ಸಮಾರಂಭಾಂ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಮಧ್ಯಮಾಂ ।

ಅಸ್ಮದಾಚಾರ್ಯ ಪರ್ಯಂತಾಂ ವಂದೇ ಗುರು ಪರಂಪರಾಂ ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವಂ ಮಂಗಳಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠದ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರಿಂದ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ಲೋಪಮೋಷಗಳು

ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠವು ದೇವಳದ ಹೊರ ಅಂಗಣದ ಮೂಡು ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ಸರ್ವೆ ನಂಟು 82-2 ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 1905ನೇ ಇಸವಿಯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂಚಿನ ಈ ಮಠದ ಅಡಿಸ್ಥಳದ ಮೂಲಿ ವರ್ಗವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಈ ಸರ್ವೆ ನಂಟು 82-2 ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಇಂಜಾಡಿ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾರ ಸುಬ್ರಾಯರ ಕುಡ್ಡಲಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿ ಇತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಬರೇ 24 ಸೆಂಟು ಮಾತ್ರ. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಸ. ನಂಟು 82-1ರಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಪರಂಬೋಕು ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಂಬೋಕು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನವೂ ಅದರ ಹೊರ ಅಂಗಣವೂ ಸೇರಿವೆ. ಈಗ ಈ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವರಾದ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ ದೇವರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪರಂಬೋಕು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಠದ

ದೇವರು ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಗುಡಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ಬಂತು?

ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಬ್ಬರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ದೇವಳದ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಮ್ಮ ವಠಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಅರ್ಚಕತನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಠದ ಮೆನೇಜರರೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ಅಣ್ಣನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಠವನ್ನು ಮಠವೆಂದು ಹೇಳುವ ಬದಲು ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಮನೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಅತಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 18ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಠದವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಮಠವು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉಡುಪಿಯ ಮಾಧ್ವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಚಂಪಾ ಷಷ್ಠಿಯ ಸಮಯ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಭಿಕ್ಷುಕ ಮಠದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಉತ್ಸವ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಗುರುವಂಶ ಕಾವ್ಯದ ಆಧಾರದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. 18ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಶೃಂಗೇರಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಭಾರತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರೆಸಿದ ಸಮಯ ತಾವು ಗಲಾಟೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವಮಾನಿತರಾಗಿ ಹೋದ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳೊಬ್ಬರು. ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆಗಿನ ವಾಳೆಗಾರರ ಬಲ್ಲಾಳ ರಾಯರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಸಂಕೇತ ಕುಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮದ ಇಂಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಠವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಮಯದ ನಂತರ ಅಂದರೆ ಸಾಧಾರಣ 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇಂಜಾಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಠವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತೆಂಬ ನೆವನದಿಂದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಆಗಿನ ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಉಪಾದಿಯೊಂದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೌಳಿಯ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಗುಡಿಯ ಎದುರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೈ ಪೂಜೆಯ ನರಸಿಂಹ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಇರುವ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಾಸಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೆಂದೂ ಹಾಗೆ ದೇವಳದ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಡುಮಾಧ್ವರಾದ ಮೈಸೂರು ದಿವಾನ್ ಪೂರ್ಣಯ್ಯನವರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರ ವಿನಾಯಕ ಗುಡಿಯ ಎದುರಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದರಿಂದ ಆ ಅಂಬಲಕ್ಕೆ ನರಸಿಂಹ ಅಂಬಲವೆಂಬ ಹೆಸರು ಕಾಯಂ ಆಗಿ ನಿಂತಿತು. ಇವರ ಮಠವೂ, ಇವರ ಗುಡಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೊರಗೆ ಸಾಧಾರಣ ಅರ್ಧ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇವರು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥಾನವೆಂದಿಹರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿದೆ. ಇವರು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದ ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮರು ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಟ್ಟು ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಆಮಂತ್ರಣ

೨ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ದಾಕ್ತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ.

ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಹಕ್ಕಿನದೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರಾದರು.

ಹೀಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಿವಶಂಕರ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಎಂಬವರಿಂದ ಆಗಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಶಿಷ್ಯ ವರದರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬವರು ಸ್ವರ್ಣಕ್ರಿಯೆ ಅಂದರೆ ಚಿನ್ನ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಕಲಿತು ಚಿನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕ್ರಮ ಕಲಿತು ಚಿನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೆಂದೂ ಈ ವಿಷಯವು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿದೊಡನೆ ಸರಕಾರದ ದಲ್ಯಾತರು ಬಂದು ಇವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ಈ ಶಿಷ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೊಡಗಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ರಾಮನಾಥಪುರ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಈಗಲೂ ಈ ಮಾಧ್ವ ಮಠಕ್ಕೆ ರಾಮನಾಥಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಂತೆ ಷಷ್ಠಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಗಳು ಈಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈಗಲೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಠದವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣದಿಂದ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಳ್ಳಿ, ಪಾಲಕಿ ವಗೈರೆ ಅನೇಕ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾಧ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಮಠಗಳ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಮಠಗಳ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಗೋಪೀನಾಮ ಮತ್ತು ಮುದ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಅವರವರ ಮುದ್ರೆನಾಮಗಳಿಂದ ಅವರು ಇಂತಹ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಈಗ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರ ಮಾಡುವ ಆಸ್ತಣ್ಣರುಗಳು ಸೋದೆ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ತಮಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಆಸ್ತಣ್ಣರಿಗೂ ಆಡಳಿತ ಸನದು ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಕೊಡಿಸಿದರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಯು ತಮ್ಮ ಪಾರಂಪರ್ಯ ಹಕ್ಕಿನದೆಂದು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲು ಇಂಜಾಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಮುಂಚಿನ ವಾಸ್ತವ್ಯದ ಕುರುಹು ಕೂಡಾ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿಯ ಬಾವಿಯನ್ನು ಸಹ ಮುಚ್ಚಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. 1828ರಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರಿಂಬವರಿಂದ ಕುಮಾರ ಸೂಕ್ತ ವಾರಾಯಣ ಉಪಾಧಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಈ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಡವಿಗೆ ಪಡೆಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮುಂಚಿನ ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಉಪಾಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಪಡಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

1845ರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಸನದಿನಿಂದ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಅವರು ಈಗ ವಾಸಿಸುವ ಮಠದ ಅಡಿಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೆಬ್ಬಾರ ಸುಬ್ಬಾಯರಿಂದ ಪಡೆಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ಸ್ಥಳವು ದೇವಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ

ಸಮಾರಾಧನೆಯ ಊಟದ ಎಂಜಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಡುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗ್ರಾಮವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮುಂಚಿನ ಕಸಾ ಕುಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತ ಕುಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕುಳುಕುಂದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೈಮಾಶಿಯಾದ ಯಾವ ಮೂಲಿ ವರ್ಗಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಇಂಜಾಡಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಠದ ಮಾರಿಪತ್ತು (ಅಂದರೆ ಮಠ ಇರುವ ಸ್ಥಳ) ಎಂಬ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಳ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಮಠವು ಅನಾದಿಯಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಈ ಮಾಧ್ವ ಮಠಕ್ಕೂ 1845ರ ವರೆಗೆ ಏನೊಂದೂ ಸಂಬಂಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವಳವು ಶೈವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ತತ್ವವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡದ್ದಾಗಿ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೂ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧವಿರಲು ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶಿವ ವ ಶಿವಸಂಬಂಧವಾದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಗಣಪತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವರುಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆ ದೇವರುಗಳ ಪ್ರಸಾದ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಇವರ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ. ಅಲ್ಲದೆ ಶೈವಾಗಮ ವಿಚಾರವು ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುತ್ತ ಈ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಇವರು ಏಕೆ ಬಂದರು ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾರಣ - ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಪೂಜೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಈ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರಾಜತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬವರು ದೇವಳಕ್ಕೆ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಬರುವ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಸರಕಾರದ ತನದೀಕು ರೂಪಾ 4400ಗಳಿಗೆ ಆಶೆಪಟ್ಟು ತಮಗೆ ಆಡಳಿತ ಸಿಕ್ಕುವ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಗಾಗಿ ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅವರು ದೇವಳದ ಪೌಳಿಯಲೆ ಉಪಾಧಿವಂತರಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ದೇವಳದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಆಗಿಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಆಡಳಿತ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಊರಿನ ಖದಿಂ ಮೊಕ್ಕೇಸರರಾದ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಕಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ವಿನಃ ಸಿಕ್ಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವರು ಅರಿತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ರಥೋತ್ಸವದ ವೇಳೆ ಒಬ್ಬ ಯಾತ್ರಿಕನು ರಥದ ಅಡಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಮರಣಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಆಡಳಿತಯವರಾದ ಹೆಬ್ಬಾರರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಆಗಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತನಗೂ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅವರ ಮತದವರೇ ಆದ ಆಸ್ರಣ್ಣರುಗಳಿಗೂ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸರಕಾರದವರ ಮುಖಾಂತರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ರಥದಡಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತ ಯಾತ್ರಿಕನ ಮರಣದಿಂದ ಬರುವಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಾನು ಪರಿಹರಿಸುವೆನೆಂದು ಆಗಿನ ಹೆಬ್ಬಾರರನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೆಬ್ಬಾರರೊಂದಿಗೆ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಆಗ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವು ಬಂಟ್ವಾಳ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ಆಗಿನ ಬಂಟ್ವಾಳ ತಹಶೀಲ್ದಾರ ರಂಗಪ್ಪ ಎಂಬವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಮಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆಗಿನ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಬ್ಲಾಯರ್ ದೊರೆಯವರನ್ನು ಸಮಜಾಯಿಸಿ 7 ಜನ ಆಡಳಿತದಾರರ ಪೈಕಿ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಕಡೆಯ 4 ಜನರನ್ನು ಕೆಲವು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟು ಆಡಳಿತೆಯಿಂದ ವಿರಹಿತ ಪಡಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಆಸ್ರಣ್ಣರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಡಳಿತೆಯನ್ನು

ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದೂ ಆ ಮೂವರೊಳಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಳದ ಮುಖ್ಯಾಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗಿನ ಏಳು ಜನ ಆಡಳಿತದಾರರಲ್ಲಿ 1) ಹೆಬ್ಬಾರ ನಾರಣಪ್ಪ 2) ಹೆಬ್ಬಾರ ನಾರಾಯಣ (ಇವರು ಊರ ಖದಿಂ ಮೊಕ್ತೇಸರರು) 3) ಪಾಠಾ ರಾಮಪ್ಪ 4) ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ (ಜತೆ ಮೊಕ್ತೇಸರರು) 5) ವಿದ್ಯಾರಾಜಪೀಠ ಸ್ವಾಮಿ 6) ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ ಆಸ್ತಣ್ಣ 7) ಸುಬ್ಬಾಯ ಆಸ್ತಣ್ಣ (ಈ ಮೂವರು ಸನದಿ ಮೊಕ್ತೇಸರರು) ಇವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಆ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಜನರು ಮಾಧ್ವ ಶಿವಳ್ಳಿಯವರು. ಈ ಮೂರು ಜನರಿಗೆ ಸನದು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು 1255ನೇ ಫಸಲಿ ಅಂದರೆ 29-11-1845ರಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸನದಿ ಮೊಕ್ತೇಸರರ ನೇಮಕದ ವೇಳೆ ಸ್ಥಳದ ಸ್ವಾರ್ಥ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಅಲ್ಲಿಯ ಪಠೇಲ ಲಿಂಗಪ್ಪಯ್ಯ ಎಂಬವರು ಕೂಡ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಊರಿನ ಯೋಗ್ಯರು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬಾರದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಪೂಜೆಯವರಿಗೂ ಸನದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿ ನೇಮಕದ ಹುಕುಂನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಪಠೇಲ ಲಿಂಗಪ್ಪಯ್ಯನವರನ್ನು ಏಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಲೆಕ್ಟರರ ಹುಕುಂನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಕಾರಣವು ಆಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪನ ಕಾಟುಕಾಯ ಎಂಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಿರೋಧಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜದವರು ಸೇರಿರುವ ಆಪಾದನೆಯು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಡಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳದ ಸ್ವಾರ್ಥ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂಕಪ್ಪ ಎಂಬವರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮಣೆಗಾರರಾಗಿಯೂ, ಮಹದೇವ ಭಟ್ಟ ಮತ್ತು ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾ ಮಠದ ಅರ್ಚಕ ಅಚ್ಚಣ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬವರು ದೇವಳದ ಉಪಾಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಮೊದಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮೊಕ್ತೇಸರರು ವಜಾ ಆದೊಡನೆ ಮುಖ್ಯ ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿ ಬಂದ ದೇವಳದ ಉಪಾಧಿವಂತರನ್ನೂ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನೇ ದೇವಳದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ದೇವಳದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವು ಬಂದಂತಾಯಿತು.

ಅವರ ಈ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಅವರು ದೇವರಿಗೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ತಂದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಎರಡು ಪಾಲು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೂ ಕೊಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದವರಿಗೆ ಮಾಡಿಸಲ್ಪಡುವ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಸದೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಸಾದ ಮತ್ತು ದೇವಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಲಿಪಾಡು ಅಕ್ಕಿ ವಗೈರೆಗಳಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶವನ್ನು ಮಠಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇತರರಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬರಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದುರಾಡಳಿತವನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಜತೆ ಮೊಕ್ತೇಸರರುಗಳಾದ ಆಸ್ತಣ್ಣರುಗಳು ಮತ್ತು ಆಗಿನ ದೇವಳದ ಮಣೆಗಾರ ಸಂಕಪ್ಪ ಎಂಬವರು ಇವರ ದುರಾಡಳಿತ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆಗಿನ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ತೋಮಸ್ ಲೋಬಿಯರ್ ಎಂಬವರು ದೇವಳಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ರೂ.

4,400 ತೆಸದೀಕು ಹಣವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಹುಮತ ಪ್ರಕಾರ ಇತರ ಎರಡು ಜನ ಮೊಕ್ತೇಸರರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಹುಕುಂ ಕಳುಹಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕವುಂಟಾಯಿತು. ಇದು 1850ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪುನಃ ಊರಿನ ಹೆಬ್ಬಾರರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಪುನಃ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರ ಆರು ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ದೇವಳದ ಮಣೆಗಾರತನವನ್ನು ಅವರ ಮತದವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಹೆಬ್ಬಾರರುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಆಡಳಿತವು ಸರಕಾರದವರ ಮುಖಾಂತರ ಹುಕುಂ ಪ್ರಕಾರ ಬಾರದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅದು ಸಿಂಧುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ (Vide O.S. 27, 1886ರ Exhibits, V, VI, VII) ಅಂತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸರಕಾರದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪುನಃ ತೆಸದೀಕು ಹಣ ತನಗೆಯೇ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

1861ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಸ್ವಾಮಿ ವಿದ್ಯಾರಾಜರು ಕೊಲೆರಾ ರೋಗದಿಂದ ದೈವಾಧೀನ ರಾದುದರಿಂದ ಅವರ ನಂತರ ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬವರು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಇವರ ನೇಮಕ ಕೂಡ ಮುಂಚಿನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪ್ರಕಾರವೇ ನೇಮಕವಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹುಕುಂನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ರೂ. 560 ತೆಸದೀಕು ಸಿಕ್ಕುವ ಒಂದು ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂತಲೂ, ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇತರ ಘನಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯರು ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಕಾಣಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದು ಚೋದ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಆಡಳಿತ ನೇಮಕವಾದರೂ ದೇವಳದ ಗರ್ಭಗೃಹದ ಒಳಗಿನ ಗುಪ್ತ ಭಂಡಾರದ ಬೀಗದ ಕೈಗಳು ಸ್ಥಳದ ಸ್ವಾರ್ಥರಾದ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಸ್ವಾಧೀನವೇ ಇದ್ದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ 6 ಉಪಾಧಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಒಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಲು ಸಪ್ಪವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗರ್ಭಗೃಹದ ಒಳಗಿನ ಗುಪ್ತ ಭಂಡಾರದ ಬೀಗದ ಕೈಗಳನ್ನು ಹೆಬ್ಬಾರರಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪುನಃ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಹೆಬ್ಬಾರರಿಗೂ ಮನಸ್ತಾಪ ಉಂಟಾಗಲೂ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅವರೊಳಗೆ ಜಗಳಗಳು ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಹೆಬ್ಬಾರರಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಮನಸ್ತಾಪವು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಬಂದು ಇವರು ದೇವಳದ ಊರ ಮೊಕ್ತೇಸರರಾಗಿದ್ದರೂ ಹೆಬ್ಬಾರ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರೆಂದು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವ್ಯವಹರಣೆಗಳು ಕೂಡಾ ನಡೆದಿವೆ. 1876ರಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥರಾದ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಮತದವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾಧ್ವಮತದವರಿಂದ ಕಿಳಿತರಗತಿಯವರೆಂದು ಮಾಡಲೋಸುಗ ತನಗೆ ಮಣೆ ಇಟ್ಟು ಗೌರವ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೆಬ್ಬಾರರ ಮೇಲೆ ರೂ. 200ಕ್ಕೆ O.S. 279 of 1876 ಎಂಬ ಮಾನನಷ್ಟ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಪುತ್ರಾರು ಡಿ.ಮು. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಅವಗುಣವಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗಿಂಡಿಮಾಣಿಯೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಣೆ ಇಡುವವನೆಂದೂ

ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಹೆಬ್ಬಾರನೆಂಬವನು ಮಣೆ ಇಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ A.S. No. 518/1878ರ ಸಬ್‌ಕೋರ್ಟ್ ಅಪೀಲ್‌ನಲ್ಲೂ ಮೂಲ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಖಾಯಂ ಆಯಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಮಾನನಷ್ಟ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸೋತು ಹೆಬ್ಬಾರರುಗೆದ್ದದರಿಂದ ಕೋಪದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೆಬ್ಬಾರರ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಗೋಸ್ಕರ ಸಿವಿಲ್ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಹೆಬ್ಬಾರರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೂಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾರರಿಗೆ ಲಿಮಿಟೇಶನ್ ಅಂದರೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡುವ ಅವಧಿ ದಾಟಿದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಗುಣವಾಯಿತು.

ಈ ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅದೇ 1882ರಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಗೆ ರೋಗ ತಗಲಿ ಕಾಲವಾದರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೈಲಿಗೆ ರೋಗವು ಅದೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಿಗಳ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಿತರ ಅನೇಕರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಲ್ಲಾ ಊರಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದೂ, ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಣೆಗಾರರಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಕಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ನೂಚಿಲ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಎಂಬ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಸಾಧಾರಣ 1882ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜೆ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣ 1880-82ರ ವರೆಗೆ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗೆ ಆಡಗಿ ಇರುವ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹವು ಹೊರಗೆ ಈಗ ಮಠದವರಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ದೇವಳದ ವರ್ಗ ಊಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಅಮಾನತು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣ 1879ರಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವ ನೆಪದಿಂದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಮರಮಟ್ಟು ವಗೈರೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣರು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂತಲೂ ಸಾಧಾರಣ 1880-81ರಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ರಿಪೇರಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಗುಡಿಯಾದ ಈಗಿನ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಗರ್ಭಗುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂದೂ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಹೆಬ್ಬಾರರುಗಳು ದೇವಳದ ಒಳಗೆಯೇ ಮೃತಪಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ವಾಸ್ತವ್ಯ ಇರುವ ಮಠದ ಅಡಿಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೆಬ್ಬಾರ ಸುಬ್ಬಾಯರೊಬ್ಬರಿಂದ ಪಡೆಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರ ವಸತಿ ಮಠವನ್ನು ಕೂಡಾ ಹಾಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮರದಿಂದಲೇ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ 1880ರ ವರೆಗೆ ವಿನಾಯಕ ದೇವರು ತನ್ನ ಗುಡಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ವಿನಾಯಕ ದೇವರು ತನ್ನ ಗುಡಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸ್ಥಾನಾಂತರಗೊಳಿಸಿದ್ದು ದೇವಳದ ಸೊತ್ತುಗಳ ದುರುಪಯೋಗ ದೇವಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಮಠ ಇತ್ಯಾದಿ ದೋಷಗಳಿಂದಲೇ ಆಗ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಾರಿ ರೋಗ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಸ್ಥಾನರುಗಳು ಮೊದಲಾದವರ ಮರಣಗಳು

ಸಂಭವಿಸಲು ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

1882ನೇ ಇಸವಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಇವರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಇವರಿಗೆ ಬರೇ 20-22 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವರ ಅಣ್ಣ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಐತಾಳ ವ, ಆಚಾರ್ಯ ಎಂಬವರು ಇವರ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಿಜಂಟರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ 108 ಮೈಲು ದೂರ ಇರುವ ಉಡುಪಿ ಹತ್ತಿರದ ಪಡಮುನ್ನೂರು ಮಾಗಣೆ ತೋಡಲೂರು ಗ್ರಾಮ ಎಂಬಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವರು. ಇವರು ಸ್ಥಾನವಾದನಂತರ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದವರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದರು.

ಇವರು ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಆಗ ದೇವಳದ ಮನೇಜರಾಗಿದ್ದ ಸ್ಕಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ನೂಚಿಲ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಎಂಬವರನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದಲೇ ಹೊರ ಹಾಕಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಜತೆ ಮೊತ್ತೇಸರುಗಳಾದ ಎರಡು ಜನ ಆಸ್ತಣ್ಣರುಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೊತ್ತೇಸರಿಕೆಯಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ರಾಜ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಿಸಿದ್ದೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ತಹನಾಮೆ ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ಮೊತ್ತೇಸರಿಕೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಏನು ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗಿದರೂ ಇವರನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ 1883ರಿಂದ ಇವರು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದರು. ಇವರ ಉದ್ಬಟತನಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಆಗಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರರುಗಳು ಸಹಾ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಇವರು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿಂದಲೇ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ನಂತರ ತನ್ನ ಮಠಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠವೆಂದೂ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೂ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನಿಗೂ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇರಿಸಿ ಜನತೆಗೆ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಸರೂ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಹೆಸರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗೆಂದು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಂತಿಗೆ ವರಾಡಗಳನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ತನಗೆ ಬಂದದ್ದೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಂತಿಗೆ ವರಾಡಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶವನ್ನು ತನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

1883ರಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದುರಾಡಳಿತವನ್ನು ಕಂಡು ಆಗಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಮಿಟಿಯವರಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಟ್ಟ ನಾರಾಯಣ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಶಿಬರಾಯ ಈ ಮೂರು ಜನರು ಆಗಿನ ಆಡಳಿತ ಮೆಂಬರರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಸ್ತಣ್ಣರ ಅರ್ಜಿ

ಪ್ರಕಾರ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಿ ಅನೇಕ ದೇವಳದ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ವಡಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತೆಯಿಂದ ಅಮಾನತುಗೊಳಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಅಮಾನತುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವು ತನ್ನ ಮಠದ ಶಿಲಶಿಲಾ ಹಕ್ಕಿನದಂದು ದೇವಳದ ಆಡಳಿತೆಯು ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಿ O.S. 27 of 1886 ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದನ್ನು ದೇವಳದ ಕಮಿಟಿಯವರ ಮೇಲೆ ಹೂಡಿದರು. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಂದು ಪೋರ್ಜರಿ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ 1886ನೇ ಇಸವಿ ಸಪ್ಟಂಬರದಲ್ಲಿ ಆ ಗುಡಿಯನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸುವ ನೆವನದಿಂದ ಅಗೆಯುವಾಗ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ ಒಂದು ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತೆಯು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಬಲ್ಲಾಳರಾಯ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆಂದು ಮಾಡಿಸಿ ಆ ಶಾಸನವನ್ನು ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪತ್ರದಿಂದ ಈ ಪೋರ್ಜರಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಆಗ ಯಾರ್ಯಾರು ಸೇರಿರುವರು ಎಂಬುದು ವಿಶದವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನವು ಪೋರ್ಜರಿಯೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವರ ಮೇಲೆ 13 ತಪ್ಪುಗಳು ಹೊರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಮಿಟಿಯವರು ಅವರನ್ನು ಅಮಾನತುಪಡಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯೆಂದೂ, ತಾಮ್ರ ಶಾಸನವು ಪೋರ್ಜರಿ ಎಂದೂ ತಾ. 27-9-1887ರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಮಂಗಳೂರು ಸಬ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಸಬ್ ಜಡ್ಜ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲ ನಾಯರ್‌ರವರಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಅಮಾನತುಗೊಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತೆಗೆ ಬೆಳ್ತಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಗಣೆ ಶ್ಯಾಮಬಾಗನಾಗಿದ್ದ ಬಾಗಲೋಡಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನನ್ನು ಕಮಿಟಿಯವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ ಪೋರ್ಜರಿ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ O.S. No. 27/1876ರ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಸಬ್ ಜಡ್ಜ್‌ರಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲನಾಯರ್‌ರವರು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“The strange mode of its discovery as told by the plaintiff and his 4th witness Venkatramana Bhata at once reminded me of the following passage in a work on “India and its native princess” by that great French Traveller M. Lovice Rousselt (Page 187) “like the monks” of the middle ages, who took advantage of the general ignorance to forge royal charters, the brahmins of our day employ the same means to increase their possessions. With great solemmanity they dig up a plate of Copper previously oxidized and burried by themselves, on wich to the astonishment of all it is recorded that God “Krishna or some mytheological hero, had granted them two or three thousands years before, the very land they Covet. The real owners of the land are then without pity, and if any Venture to doubt the authenticity of the charter, they take good care to Conceal their thoughts for fear of bringing upon themselves the venjence of the all powerful Cast of prieists.”

ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ :

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಧ್ಯಕಾಲದ ಐರೋಪ್ಯ ಯತಿಗಳಂತೆ, ತಾವು ಆಕ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬರೆದ ಕೃತ್ರಿಮ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನವನ್ನು ತಾವೇ ಹುದುಗಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಹತ್ತು ಜನರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞರಾದ ಇತರರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತೆ ಹೊರತೆಗೆದು ಇದು ಸಾಧಾರಣ ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ವ, ಯಾರಾದರೂ ಯುಗ ಪುರುಷರು ತಮಗೆ ದಾನತತ್ವ ಮಾಡಿದ್ದೆಂದು ಶ್ರುತಪಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಕ್ಕುದಾರರನ್ನು ಆಕ್ರಮಣಕಾರರೆಂದು ನಿರ್ದಯ ಮತ್ತು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಕ್ಕುದಾರರು ಆ ಸ್ಥಳದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದು ತಿರುಗಿ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಇತರ ಶಕ್ತಿಯುತ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಗುಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕದಂತೆಯೂ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇದೇ ಜಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾರ 16ರಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು 18ನೇ ಪಾರದಲ್ಲಿ ಜಡ್ಜರು 1817ರ ಮುಂಚೆ ಸ್ಥಾನಿಕರು ಮತ್ತು ಊರಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಕ್ಕುದಾರರು ಸ್ಮಾರ್ತರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕರೆಂದೂ ವೈಷ್ಣವ ಮಾಧ್ವರ ಆಡಳಿತ ಬಂದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಕ್ಕುದಾರರನ್ನು ನಿರ್ದಯ ಮತ್ತು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪೋರ್ಜರಿ ಶಾಸನದ ಆಧಾರದಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ A.S. 31 of 1888 ಎಂಬ ಅಪೀಲನ್ನು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನವು ಪೋರ್ಜರಿಯೆಂದು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ದೇವಳಕ್ಕೆ ಹೊಸತಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬಾಗಲೋಡಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನು ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ದೇವಳದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಆಡಳಿತೆಯಿಂದ ವಿರಹಿತಪಡಿಸಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶ್ರೀಗಳಾದ ಮುತ್ತುಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್ ಮತ್ತು ವಿಲ್ಸನ್‌ಸನ್ ಎಂಬವರು ಹೈಕೋರ್ಟು ಜಡ್ಜರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ತೀರ್ಪು 24-10-1888ರಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಡಳಿತೆಯ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದರು.

ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನವು ಪೋರ್ಜರಿ ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪೋರ್ಜರಿ ಮಾಡಿದರೆಂಬ ತಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಬಾಗಲೋಡಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ Mis Petition No. 440/1890ನ್ನು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.

1892ರಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಗಲೋಡಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನು ಮೃತಪಟ್ಟ ನಂತರ ಅವರ ಮಗ ಬಾಗಲೋಡಿ ಭೋಜರಾಯರೆಂಬವರು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಕಮಿಷಿಯವರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಶಿವಳ್ಳಿ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವರು. ಹಾಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭೋಜರಾಯರನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲು ಬಿಡದೆ ಅವರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ತಾನು

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 1899ರ ವರೆಗೆ ತಾನೇ ದೇವಳದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದರು.

1892ರಿಂದ 1899ರ ವರೆಗಿನ 7 ವರ್ಷಗಳ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಈ ದೇವಳದ ಸೊತ್ತುಗಳು ತುಂಬಾ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

C.C. No. 7 of 1898 ಪ್ರಕಾರ ಈ ವ್ಯಾಸ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಾನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡುದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಈಗ 20,000 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳು 4 ತಿಂಗಳು ಮುಂಚೆಯೇ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಳವಾಯಿತೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಫಿರ್ಯಾದಿ ಕೊಟ್ಟು ತಾನೇ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜೆಯವರಾದ ಸುಬ್ರಾಯ ಆಸ್ತಣ್ಣರ ಮುಖಾಂತರ ಮಂಗಳೂರು ಬೇಂಕಿನಲ್ಲಿ ಅಡವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೇಲಿನ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಫಿರ್ಯಾದಿ ಕೊಟ್ಟ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತವರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಸ್ತಣ್ಣರು ಆಗಲೇ ಮರಣಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆ ಕೇಸಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಪರ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಸ್ತಣ್ಣರ ಮರಣದ ನಂತರ ಬಾಗಲೋಡಿ ಭೋಜರಾಯನ್ನೂ ಸುಬ್ರಾಯ ಆಸ್ತಣ್ಣರನ್ನೂ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ 21-10-1899ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ವ್ಯವಹಾರಣೆಯನ್ನು C.C. No. 126/1899ರ ಪ್ರಕಾರ ಪುನಃ ಮುಂದರಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಪ್ಪುಗಳು 1) ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮದ್ರಾಸ್ ಬೇಂಕಿನಲ್ಲಿ 13 ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು 3-5-1897ರಲ್ಲಿ ಅಡವಿಗೆ 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸುಬ್ರಾಯ ಆಸ್ತಣ್ಣರ ಮುಖಾಂತರ ಇಟ್ಟಿದ್ದು 2) 2 ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಗ್ರಹಾರ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ 8-4-1897ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಬಗ್ಗೆ ಅದೇ ಸುಬ್ರಾಯ ಆಸ್ತಣ್ಣರು ಅಡವಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು 3) 1897 ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೊತ್ತುನ್ನು ಕುಂಜಂಬು ಸುಬ್ಬ ಗೌಡನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯರೇ ಅಡವಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸೊತ್ತುಗಳೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ಚಿನ್ನದ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪದಕವುಳ್ಳ ಸರಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ರೀತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕಮಿಷನರವರು ಜುಲೈ 1899ರಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತದಿಂದ ವಜಾಪಡಿಸಿದರು. (Dismissed)

C.C. No. 127 of 1900 ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ (Breach of Trust) ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದನೆಂದು 17-5-1901ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. (Convicted) ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ 500 ಚಿನ್ನದ ಚಕ್ರಸರಗಳನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ 500 ಚಿನ್ನದ ತೆಗೆದು ಮುಚ್ಚಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ರೂ. 1000 ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ರೂ. 2000 ಇವರಿಗೆ ಜುಲೈನೇ ಆಯಿತು. ಹೈಕೋರ್ಟು ಅಪೀಲಿನಲ್ಲೂ ತಾ. 30-9-1901ರಲ್ಲಿ ಜುಲೈನೆಯೂ ಕಾಯಂ ಆಯಿತು.

1897ರಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಸೆಪ್ಟಿಮೆಂಟ್ ತಾ. 6-11-1897 ಗಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ 5-9-1897ರಲ್ಲಿ ಆಗ ರೂಪಾ 60412-12 ಅಣೆ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸೊತ್ತುಗಳು ಕಂದಹಾರಿಗಳಿಂದ ದರೋಡೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಎಂದು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ಟೇಷನ್ ಕ್ರಮ ನಂಬ್ರ 11/1897 I.P.C. 397ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬ್ರ 16ನೇ ಸೊತ್ತು ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಕೊಂಡಿ ಸರವಾಗಿದೆ. ಈ ಸರದಲ್ಲಿ ಪದಕದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಖಾಲಿ ಚಿನ್ನದ ರೂಪಾ ಪಟ್ಟಿ ಅಗಲದ ಪದಕಕ್ಕೆ ವಿಳಾಸ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಅಂದಾಜು ಸೇರು ಒಂದು. ಅದರ ಆಗಿನ ಮೌಲ್ಯ ರೂಪಾ 600 ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ದರೋಡೆ ಕೂಡಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬನಾವಟು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಆಗಿನ ಅವರ ದುರಾಡಳಿತೆಯಿಂದ ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂತೂ 1899ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಆಗಿನ ಆಡಳಿತ ಕಮಿಷಿಯವರು ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಈ ಮೊದಲು 1892ರಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಾಗಲೋಡಿ ಭೋಜರಾಯರನ್ನೇ ನೇಮಿಸಿದರು. (Cal C. 27/1900 Deposition of Bhoja Rao Page 2, Exhibit 4 appointed Muktesar on 28-2-1892.)

ಹಾಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈಗ ಆಡಳಿತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಭೋಜರಾಯರ ಮತ್ತು ನರಸಿಂಹ ಆಸ್ತಣ್ಣರ ಮೇಲೆ 1899ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ರೂಪಾ 4400 ತಪದೀಕು ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದು O.S. No 74/1903 ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಹೂಡಿದರು. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿರ್ಚು ಸಮೇತ ಕೊಡುವಂತೆ ತಾರೀಕು 8-2-1905ರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸುಬರಾಯ ಆಸ್ತಣ್ಣರ ಮುಖಾಂತರ ಆಗ ಸಾಧಾರಣ 5000 ರೂಪಾ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್ ಬೇಂಕಿನಲ್ಲಿ ಅಡವು ಇಟ್ಟ ಬಾಬ್ಬು ಅದರ ವಸೂಲಿಗೆ ಭೋಜರಾಯರು 1) ಸ್ವಾಮಿ 2) ಸುಬರಾಯ ಆಸ್ತಣ್ಣ 3) ನರಸಿಂಹ ಆಸ್ತಣ್ಣ ಈ ಮೂರು ಜನರ ಮೇಲೆ O.S. No. 66 of 1903 ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೂಡಿದರು. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೇಲಿನ ಹಣವನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಸುವಂತೆ ಡಿಕ್ರಿ ಆಯಿತು. ಆದರೆ 1906ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯು ಮರಣಹೊಂದಿದುದರಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ನಂತರ ಅವರ ಮಠಕ್ಕೆ ನೇಮಕಹೊಂದಿದ ವಿಶ್ವಜ್ಞ ತೀರ್ಥಸ್ವಾಮಿಯರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ R.E.A. 101 of 1907 and C.M.A. 240 of 1908 High Courtನಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ವಿಶ್ವಜ್ಞ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೊಡಲು ಬಾಧ್ಯರಲ್ಲವೆಂದಾಗಿ ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತು.

ಇಷ್ಟು ಅನರ್ಥ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಂದುಹಾಕಿದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ 1906 ದಶಂಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಮಲ್ಟೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಭ್ರಮೆಯುಂಟಾಗಿ ಕಾಲವಾದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನಂತರ ಬಂದ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಜ್ಞತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕ್ರೋಧಿ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 1904-1905ರಲ್ಲಿ ಮಠದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು 1894-95ರಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಅಂತೂ ಸಾಧಾರಣ 1845ರಿಂದ 1899ರ ವರೆಗೆ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರಾಜ, ವಿದ್ಯಾಶಾರಣ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರೆಂಬ ಮೂರು ಜನ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ಗೃಹಣ ಹಿಡಿದಂತೆ ಆಗಿತ್ತು.

ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ನಂತರ ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿಶ್ವಜ್ಞತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಳದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಮೇಲೆಯೂ ಕೂಡಾ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗಾಗಿ O.S. 145 of 1913 ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಆಗಿನ ಆಳಳಿತದಾರರಾದ ಭೋಜರಾಯರು ಮತ್ತು ನರಸಿಂಹ ಅಸ್ತಣ್ಣರ ಮೇಲೆ ಹೂಡಿದರು. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1) ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಮರ್ಯಾದೆಗಳು 2) ಕೆಲವು ಉತ್ತರಗಳು 3) ಉರ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಬಾಳುತ್ತಾರ ಅಕ್ಕಿ 4) ಉಪಾಧಿಗಳು ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ದೇವತಾ ವಿನಿಯೋಗಗಳ ಮೇಲ್ವಿನಿಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಉಂಟೆಂದೂ ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಠದ ಏಜೆಂಟ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಆಚಾರ್ಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವರಾದುದರಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗೌರವರು ಅವರ ವೈಷ್ಣವ ಸಮ್ಮಂಥವಾದ ನರಸಿಂಹ ದೇವರಿಂದ ಕೆಳತರಗತಿಯವರೆಂದು ಮೇಲು ಕೀಳೆಂಬ ಭೇದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದು ಇವರ ಮಾಧ್ವ ಮತದ ಮತಭೇದವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಈ O.S. 145/1913 ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಜಜ್ಜೆಮೆಂಟನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಈ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶೈವಾಗಮ ವಿಚಾರ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ತಾನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ವಿನಿಯೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವವನೆಂದು ನಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಅವುಗಳ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ಹಣ ವಗೈರೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಬರೆ ಮೂರು ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ, ಅಷ್ಟೋತ್ತರ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಮಂತ್ರ ಪಾರಾಯಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿ ನೇಮಕಪಟ್ಟು ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಎರಡೂವರೆ ಹಾನೆ ಅಕ್ಕಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಶಿವನನ್ನೇ ದ್ವೈತಿಸುವ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮ್ಮಂಥಪಟ್ಟ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಜಪ ವ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮೂಲ ಮಂತ್ರ ಅಷ್ಟೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಠದ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಳುತ್ತಾರದ ಮತ್ತು ಉರ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಈ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉಪಾಧಿ ನಡಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಾಗಿ

ಉಳಿದರು. ಬಾಗಿದ್ದರೂ 1958ರ ವರೆಗೂ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಸ್ತುಗಳುಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಲು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇವರು ಬಂದೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

1922ರಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮಠದ ವಿಶ್ವಜ್ಞ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು O.S. 332 of 1922 ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಆಗಿನ ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಬಾಗಲೋಡಿ ಅನಂತರಾಮಯ್ಯನವರ ಮೇಲೆ ಹೂಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮಹಾದ್ವಾರದಿಂದ ಅವರ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಕಾಯಂ ಆಗಿ ದೇವಳದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳದೆ ಹೊರ ಮತ್ತು ಒಳಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲೂ ಮತ್ತು ಹೊಸತಾಗಿ ಮಠದವರು ಅವರ ನರಸಿಂಹ ದೇವರಿಗೆ ತಯಾರಿಸಿದ ರಥ ಒಂದನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಆಂಗಣದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹ ದೇವರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಪರಿವಾರ ದೇವರಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಮಠದ ದೇವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಯು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗೆ ಈಗ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ನರಸಿಂಹ ಜಯಂತಿ ಉತ್ಸವದ ಸಮಯ ಅವರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ದೇವಸ್ಥಾನವು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಆದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗೆ ಇರುವ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಡೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಮಠದವರು ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಜಜ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ಹೀಗಿವೆ :

ಮಠಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಧಾರಾಳ ಆಸ್ತಿ ಉತ್ತತಿಗಳು ಇವೆ. ಆಡಳಿತಯು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಯಿಂದ ಬೇರಾಗಿದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಮಠದ ಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ದೇವರು ಶಿವ ಅಂಶ, ಮಠದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ನರಸಿಂಹ ದೇವರು ವಿಷ್ಣು ಅಂಶ ಪೂಜಾ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರಿಗೆ ಆಗಮೋಕ್ತ ಪೂಜೆ, ನರಸಿಂಹ ದೇವರಿಗೆ ತಂತ್ರಸಾರ ರೀತ್ಯಾ ಪೂಜೆ, ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧ ಆದರೆ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣಾ ಕ್ರಮ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರ್ಚನೆ ಕ್ರಮ. ಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗಳ ಪೂಜೆ. ಮಠದ ದೇವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕೊಂಡುಹೋಗಬಹುದು. ಅದು ಚಲನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಆದುದರಿಂದ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವಾಗ ಉದ್ಧಾರ್ಚನ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರನ್ನು ಹೊಳೆಯ ವರೆಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಕ್ರಮ. ಆದರೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಈ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಪರಿವಾರ ದೇವರಾದ ಉಮಾಮಹೇಶವರ ದೇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುವಂತೆ ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಸಲ್ಲುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಗುಡಿಯು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪರಿವಾರ ದೇವರಾದ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಗುಡಿಯಾಗಿತ್ತೆಂದೂ, ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಈ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಯರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರವೇ ಈ ಮಠದ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಸಂಪುಟವು ಈ

ಗುಡಿಯ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮೂಲಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರು ಸ್ವಪ್ನಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥಾನ ವಂದಿಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಮಠಕ್ಕೆ ರೂಪಾ 500 ತನದೀಕು ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇವರ ಮಠದ ನರಸಿಂಹ ದೇವರು ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿವಸಂಬಂಧವಾದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳ ಅಂಗಣದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯ ಅತಿ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇವರ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾದ ಅಂಗಣಗಳಿಲ್ಲ ಸ್ವಂತ ಪೌಳಿಗಳಿಲ್ಲ ತನ್ನದೇ ಆದ ಅರಿಕಿಟ್ಟಿಲು ಇಲ್ಲ ಇವರ ದೇವರು ಉತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಗುಡಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬರಬೇಕು. ರಥಾದಿ ಉತ್ಸವಗಳು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಂಗಣದಲ್ಲೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಂಗಣದಲ್ಲೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರಿಗೆ ಸುತ್ತು ಬಂದು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಬೀದಿಯಲ್ಲೇ ರಥೋತ್ಸವ ನಡೆಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ತಂತ್ರಸಾರ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರ ಪರಿವಾರ ದೇವರಿಗೆ ತಂತ್ರ ತೂಗಬೇಕಾದರೆ ಇವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಬಲಿಕಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಬಲಿಕಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಬಲಿತೂಗಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಮಠದ ದೇವರು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಳದ ಹೊರಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಸ್ವಂತ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ದೇವರನ್ನು ಈ ರೀತಿಯ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟು ದೇವಳಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೂ ಉತ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಭಕ್ತರೆಂದು ಹೇಳಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ವೇಣುಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಡಗೋಲು ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಅನಂತೇಶ್ವರ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ದೇವರುಗಳಿಂದ ಮೂಲಗೇಣಿಗೆ ಪಡೆಕೊಂಡ ಈಶಾನ್ಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇವರ ದೇವರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಇತರರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದರ್ಶನ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೃಷ್ಣ ಮಠಕ್ಕೆ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವ ಬಲಿ ಬರದೆ ಶ್ರೀ ಅನಂತೇಶ್ವರ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಾಮರಸ್ಯವೇ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ತನ್ನ ದೇವರನ್ನೇ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ವಾದಗ್ರಸ್ತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹಿಂಸಿಸುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಧಾನ ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತದಾರರಿಗೂ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಾಸ್ಪದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ತೆಂಕುಪೌಳಿಯ ಆಗ್ನೇಯ ಪಾರ್ಶ್ವದ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ಶತಮಾನದಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ಆ ಪೌಳಿಯು ಕಳೆದ 1955ರ ವರೆಗೆ ಇಬ್ಬರೊಳಗಿನ ಜಗಳದಿಂದ ರಿಪೇರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅತಿ ಜೀರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. 1953ರಿಂದ ನೇಮಕವಾದ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳು ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು

ಕೆಡು ಆಗ ಇದ್ದ ವೃದ್ಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಜ್ಞ ತೀರ್ಥರೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೆಂಕು ಪೌಳಿಯನ್ನು ಸಹಸ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆದೊಡನೆ ಅವರ ಮುಂಚಿನ ಆಕ್ರಮಿತ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೂ ಪೌಳಿಯ ಮಾಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದು ದೇವಳದ ತೆಂಕು ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯೇ ಅವರ ಹಕ್ಕಿನದೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಳದ ಮೇಲೆ O.S. 198/1958 ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಪುತ್ತೂರು ಮುನ್ಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವರಾದ ವೆಂಕಟ್ರಮಣ ಮಂಡೇಚ್ಚರು ತಾನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದು ಜಾತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಮಠದವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನಿಂತು ದೇವಳಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತದ್ದು ವ್ಯಸನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ O.S. 198/1958 ವ್ಯಾಜ್ಯವು ರಸೆ ಫೀಸು ಕಮ್ಮಿ ಆದುದರಿಂದ ಮುನ್ಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಂಗಳೂರು ಸಬ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ O.S. 138/1959 ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದರು.

ಆ ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಆಗಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂದ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮಠದವರಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವಳದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯ ಗುಡಿಯು ಕೂಡಾ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಗುಡಿಯೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು O.S. No. 5 of 1961ನೇ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಮಂಗಳೂರು ಸಬ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೂಡಿದರು. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಳೆ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ದಾವೆಯನ್ನು ತಯಾರುಪಡಿಸಿದವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರಾದ ಶ್ರೀ ಕಾರ್ಕಳ ಸದಾಶಿವರಾಯರು. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ವ್ಯವಹರಿಸಿದವರು ಅವರ ಅಳಿಯ ಎಡ್ವೋಕೇಟ್ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಕಾಮತರು.

ಈ ಎರಡು ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಜತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ತಾ. 31-1-66ರಲ್ಲು ತೀರ್ಪು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಡ್ಡರು ಮುಸಲ್ಮಾನರಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದೂ ದೇವರುಗಳ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಮಠದ ಮುಖ್ಯ ವಾದಿ ವ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಮಠದ ಏಜಂಟರನ್ನಾಗಲೀ ತನಿಖೆ ನಡೆಸದೆ ಪೌಳಿಯ ಅಂಶ ಮತ್ತು ಗುಡಿಯು ದೇವಸ್ಥಾನದ್ದಾದರೂ 12 ವರ್ಷ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಮಠದವರ ಸ್ವಾಧೀನಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮಠಕ್ಕೆ ಅವರ ಆಕ್ರಮಿತ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಿತ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯ ಎದುರರಲ್ಲಿದ್ದ ನರಸಿಂಹ ಅಂಬಲವೆಂದು ಮಠದವರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಪೌಳಿಯ ಅಂಶವು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ್ದೆಂದು ತೀರ್ಪನ್ನಿತ್ತರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಗೆ ಒಳಕ್ಕೂ ಹೊರಕ್ಕೂ ಹೋಗುವ ದ್ವಾರವು ದೇವಸ್ಥಾನದ್ದಾದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಮಠ ಕೂಡಾ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶ ಸೋತರೂ ತಾವು ಆ ಸೋಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದರೆಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜಯವನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಮಠಕ್ಕೂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಅವಗುಣವಾದ ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಪುನಃ ನಂಬ್ರ

ಅಪೀಲ್‌ಗಳನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದವರು ಮಠದವರ ಮೇಲೂ 30ನೇ ಅಪೀಲನ್ನು ಮಠದವರ ದೇವಸ್ಥಾನದವರ ಮೇಲೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೆಶನ್ ಜಡ್ಜರಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮೂರು ಅಪೀಲ್‌ಗಳು ಈಗ ತನಕೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿವೆ. ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ 1845ರಿಂದ ಇಂದಿನ ವರೆಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ವಾಚಕರಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೂಡಿದ ವೃದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಜ್ಞ ತೀರ್ಥರು ಅಪೀಲ್ ದಾಖಲಾಗುವಾಗಲೇ ಮರಣಹೊಂದಿದರು. ಈಗ ಅವರ ತಮ್ಮ ವ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಸಿಂಧು ತೀರ್ಥರು ಮಠದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಜ್ಞ ತೀರ್ಥರ ಮರಣವಾದೊಡನೆ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಸಿಂಧು ತೀರ್ಥರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಮಠದ ವಿಜಂಬರಾದ ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ಪದ್ಮನಾಭ ಆಚಾರ್ಯರ ಎರಡನೆಯ ಮಗ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರ ಮಗನಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಠದ ಕಿರಿಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ನೂತನ ಬಾಲ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೆಸರು ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಸ್ಥಾನಚ್ಯುತಿಗೊಳಿಸಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕ ದೇವರು

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹ ಒಂದು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಮೂಲಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಅರ್ಚಕ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಿಗಳ ಹೊರತು ಇತರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮಂಧಪಟ್ಟ ಆಗ ರೂಪಾ 500 ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಪುತಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕವಚ, ಸಾಧಾರಣ 2500 ರೂಪಾ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾಣಿಪಿಠ ಮತ್ತು ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಕಂಟಿ ಸರವು ಕೂಡಾ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಟ್ರಿಜರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. 1880ನೇ ಇಸವಿ ವರೆಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಊಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ "ವಿನಾಯಕ ಅಮಾನತು" ಎಂಬ ಖರ್ಚು ಲೆಕ್ಕಪು ಕಂಡುಬರುವುದರಿಂದಲೂ 1882ರಲ್ಲಿ "ವಿನಾಯಕ ಅಮಾನತು" ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಬರೆದು ಖರ್ಚಿನ ಲೆಕ್ಕ ಕಾಣದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ 1882ರ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಅರ್ಚಕ ಆಸ್ತಣ್ಣರೊಬ್ಬರೂ ಆಗಿನ ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣರೂ ಮೈಲಿಗೆ ರೋಗದಿಂದ ನಿಧನಹೊಂದಿದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಸಾಧಾರಣ 1880-82ರ ಸಮಯ ಈ ವಿನಾಯಕ ವಿಗ್ರಹವು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಉಪದ್ರವ ಬಾರದಂತೆ ಜನತೆಯ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಈ ಕೆಲವು ಕೃತಿಮ ತರದ ಪೂಜಾದಿಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಉಪದ್ರವ ಕಂಡುಬಂದ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕ ಚತುರ್ಥಿ ದಿವಸ ಮಣ್ಣಿನ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಗಣಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಿಗಣಪತಿ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣದ ಗಣಪತಿಗಳೆಂದು ಎರಡು ವಿಧ. ಅರ್ಚಕರೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶುದ್ಧ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಗಣಪತಿ ನುಡಿ ಪೂಜೆಗೆ ಇಡುವುದನ್ನು ಮಡಿ ಗಣಪತಿ ಎಂದೂ ಹೊರಗೆ ತಯಾರಾದ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ತಂದು ಇಡುವ ಗಣಪತಿಗೆ ಬಣ್ಣದ ಗಣಪತಿ ಎಂದು ಹೆಸರು. ದೇವರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಡಿ ಗಣಪತಿ ೧, ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಡಿ ಗಣಪತಿ ೨, ಬಣ್ಣದ ಗಣಪತಿ ೧, ವಾಲಗದ ಗೋಪುರದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಗಣಪತಿ ೧, ಗೌರಿ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಗಣಪತಿ ೧, ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಮಡಿ ಗಣಪತಿ ೧, ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಈಗಿನ ಸಂಪುಟ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಡಿ ಗಣಪತಿ ೧, ಬಣ್ಣದ ಗಣಪತಿ ೧ ಈ ಪ್ರಕಾರ 9 ಗಣಪತಿ ಇಟ್ಟು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 1008 ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ 108 ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಪಲ್ಲ ಹಾಕಿ ಪಲ್ಲಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವಿದೆ. ಮೊದಲು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 108 ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳ ಗಣ ಹೋಮವೂ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ 12 ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳ ಗಣ ಹೋಮವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದೇವಳದಲ್ಲಿ 12 ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳಿಗೂ, ಮಠದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ 2 ಕಾಯಿಗಳಿಗೂ ಇಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾಗಣಪತಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ಮೊದಲು 2 ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಎರಡು ರೂಪ್ಯಾ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕಾಣಿಗೆ ಇಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇವಳಕ್ಕೂ ಮಠಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಆರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಈ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಹಣವು ದೇವಳದ ತಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ವಿಷಯವು ಅತಿ ಗುಟ್ಟಾದ ವಿಷಯ. ಇದರಿಂದ ದೇವಳದ ಮಾಧ್ವ ತಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಚಕರ ಸಹಕಾರದಿಂದಲೇ ಮುಂಚಿನ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿನಾಯಕ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಗರ್ಭಗೃಹದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಗಣಪತಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬರುವ ಆಭರಣಗಳಿದ್ದು ಈ ರೀತಿಯ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತ ಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಗುಡಿ ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಶೈವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಿಗೆ ಪರಿವಾರ ದೇವರಾಗಿ ಮಹಾ ಗಣಪತಿಯು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವೋಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕು. ಮಹಾಗಣಪತಿ ಇರಬೇಕಾದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಎನೂ ಸಂಬಂಧಪಡದ ಒಂದು ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವಮಠದ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ನರಸಿಂಹ ದೇವರು ಬಂದು ಆಕ್ರಮಿಸಿರುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಶಿವಸಂಬಂಧವಾದ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿ ಗುಡಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಅಸಂಭವವು. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಗಣಪತಿ ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವುದು ಕೃತ್ರಿಮ ಪದ್ಧತಿಯು. ಇದೊಂದು ಸೋಜಿಗವು. ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುವುದಾಗಿದೆ.

ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗುಡಿಯಿಂದ ಹೊರಹೋಗಲು ಒಂದು ದ್ವಾರವನ್ನು ಗುಡಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ತೆಗೆದಿದ್ದರೂ, ಅವನ ನರಸಿಂಹ ಜಯಂತೀ ಉತ್ಸವ ಮತ್ತು ಉದ್ಬಾರ್ಚನೆ ಸಮಯ ಅವರ ದೇವರು ಹೊರಹೋಗುವುದೂ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮೂಲಕವೇ ಆಗಿದೆ. ಅವರ ಗುಡಿಯ ಎದುರಿನ ದ್ವಾರದಿಂದಲ್ಲ ಅವರ ಗುಡಿಯ ಎದುರು ಮೊದಲು ದ್ವಾರವಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ನಿದರ್ಶನವೇನೆಂದರೆ ಮಠದವರು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಹೊರಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗದಾಕಿ ಹೋದೊಡನೆ ದೇವಳದ ಕಡೆಯವರು ಅವರ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒಳಕೀಲು ಹಾಕಿ ಅವರು ಹಾಕಿದ ಬೀಗಕ್ಕೆ ಅರಗಿನ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕುವ ಕ್ರಮವಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಮರುದಿವಸ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೆಬ್ಬಾರಸು ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟ ನಂತರವೆ ಮಠದವರು ತಮ್ಮ ಬೀಗ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಠದವರು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಗುಡಿಯೇ ದೇವಳದ ವಿನಾಯಕ ಗುಡಿಯಾಗಿತ್ತೆಂದು ದೃಢಪಡಿಸಲು ಇವರ ಆಕ್ರಮಣದ ನಂತರವೂ ಆ ಗುಡಿಗೆ ಚೌತಿ ಸಮಯ 5 ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಹಬ್ಬದ ಸಮಯ 5 ಸೇರು ಅವಲಕ್ಕಿ ದೇವಳದಿಂದ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಮಠದವರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಠದವರು ವಿನಾಯಕ ಚೌತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೂರು ದಿವಸ ಅವರು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ ಕಡ ದಿನ ಪಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ

ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿಗ್ರಹವು ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ವಿನಾಯಕ ಚೌತಿ ದಿವಸ ಆ ವಿನಾಯಕನಿಗೆ ಉತ್ಸವವು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಮಠದವರೂ ನಡೆಸದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಉಪದ್ರವಗಳುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಆಕ್ರಮಿತ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹವು ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯ ಪೌಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಳವನ್ನೇ ಆಕ್ರಮಿಸುವ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗಣಪತಿಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಆಗಿನ ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಮನ ಒಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಹೆಬ್ಬಾರರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ ಷ್ಕರ್ಯಾದೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮನ ಒಲಿಸಿ ಗಣಪತಿ ಗುಡಿಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಘಟಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಆಗಿನ ಅರ್ಚಕರಾದ ಸ್ಥಳದ ಸ್ವಾರ್ಥ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಮೊರೋಜ ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಮೊರೋಜರಿಗೂ ಗುಡಿಯ ಅರ್ಚಕತನಕ್ಕಾಗಿ ಏಕಳ ಹೊಡೆದಾಟಗಳು ಸಂಭವಿಸಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಮೊರೋಜರೊಡನೆ ಕೈ ಸಾಗದಿರಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅರ್ಚಕರಾದ ಮೊರೋಜರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕೃತ್ರಿಮ ಭಿದ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅನೇಕ ತರದ ಉಪದ್ರವಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪೀಡಿಸಿ ಗುಡಿಯ ಅರ್ಚಕತನವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕೃತ್ರಿಮ ದೋಷವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಮೊರೋಜರು ತಮ್ಮ ದೇವಳದ ಅರ್ಚಕತನವನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಕೃಷ್ಣ ಎಡಪ್ಪಡಿತ್ತಾಯರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದರು. ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಳದ ಮತ್ತು ಗಣಪತಿ ಗುಡಿಯ ಅರ್ಚಕತನವು ಅಂದಿನಿಂದ ಮೊರೋಜರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಇದು ಸಾಧಾರಣ 1820ನೇ ಇಸವಿ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಇತರ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳು

ದರ್ಪಣ ತೀರ್ಥ: (ಕನ್ನಡಿ ಹೊಳೆ) ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ದರ್ಪಣ ತೀರ್ಥವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹೊಳೆಯು ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹೊಳೆಗೆ ಮೊದಲು ಭೀಮನ ಹೊಳೆಯೆಂದೂ ಹೆಸರಿತ್ತಂತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದರ್ಪಣ ತೀರ್ಥವೆಂಬ ಹೆಸರು ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಯು ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಯತಿಗಳಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರವೇ ಬಂದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಟ್ಟಿದ ಕತೆಯು ಅತಿ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ದರ್ಪಣವೂ ಆಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರವು ಕುಮಾರ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥರಿಂದ ಅನಿರುದ್ಧ ತೀರ್ಥರಿಗೆ ಈ ಹೊಳೆಯ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೆಂಬ ವಿಷಯ ನಂಬಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊಳೆಯು ಹರಿದು ಬರುವುದೇ ಸಾಧಾರಣ 6 ಮೈಲು ದೂರ ಇರುವ ಗಿರಿ ಮಠವೆಂಬಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಹಳ್ಳದಿಂದ ಈ

ಹೊಳೆಗೂ ಕುಮಾರ ಪರ್ವತಕ್ಕೂ ಸಮ್ಯಂಧವಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊಳೆಯು ದೇವಳದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದೂವರೆ ಎರಡು ಮೈಲು ದೂರ ಇರುವ ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ತೀರ್ಥವೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಈ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟುಕತೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಆಗಿನ ಜನರ ಮನೋರಂಜನ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ : ಈ ಸ್ಥಳವು ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದರ್ವಣ ತೀರ್ಥದ ಮೂಡು ದಡದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ದೇವಳದಿಂದ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ಸಣ್ಣ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಗಿ ಮೂಡುಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ದರ್ವಣ ತೀರ್ಥವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಈ ರಸ್ತೆಯು ಹೆಬ್ಬಾರ ತೋಟ ಮತ್ತು ಮೊರೋಜ ಹಿತ್ತು ಎಂಬ ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳ ನಡುವೆ ಹಾದುಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆದಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಯು ಮೂಡು ಮುಖ ಮಾಡಿ ಇದೆ. ಇದರ ಬಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಹುತ್ತ (ವಲ್ಮಿಕಿ)ವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಹುತ್ತಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆದಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಬಂದವರೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಗುಡಿಯೊಳಗಿನ ಹುತ್ತದ ದರ್ಶನ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಯಾತ್ರಾ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಕಾರಣ ವಾಸುಕಿಯು ಗರುಡನ ಭಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕೂತನೆಂದು ಐತಿಹ್ಯ. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖ ಸ್ವಾಮಿಯ ಆಧಯವು ಸಿಕ್ಕಿದ ನಂತರ ತಾರಕಾಸುರ ಸಂಹಾರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖನಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೇದಾದ ಈಗ ಇರುವ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಮೂಲ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲು ಇದ್ದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ, ಇದರಿಂದ ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಾಸುಕಿ ಲಿಂಗವೆಂದೂ (ಅಹಿವೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ) ಹೆಸರಿತ್ತು ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಈ ಲಿಂಗವು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಯು ವೈಷ್ಣವರಾದ ಮಾಧ್ವ ಶಿವಣ್ಣ ಸ್ವಾಮಿಯರ ಆಡಳಿತ ನಂತರ ಕಾಣೆಯಾಗಿ ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸುಕಿಯ ಚಿನ್ನದ ನಾಗರ ಹೆಡೆಯು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

1958ರ ನಂತರ ಈ ಆದಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ಳಾರ ನಾರಾಯಣ ಶೇಷ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗೌಡರಂಬ ಇಬ್ಬರು ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಗುಡಿಯು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಪಾಗರ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕನ್ನಡಿ ಹೊಳೆಗೆ ಒಂದು ಸಂಕ ಕೂಡಾ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ 2 ಸಲ ಪೂಜೆ ವಿನಿಯೋಗಾದಿಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಶೈವ ಸಂಬಂಧವಾದ ಗುಡಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅರ್ಚಕರು ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವರು. ಬಿಲ್ವ, ಭಸ್ಮಾದಿಗಳ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೂಡಾ 1845ರ ನಂತರ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಅರ್ಚಕತನವು ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ.

ಅಗ್ರಹಾರ ಸೋಮನಾಥ ದೇವಸ್ಥಾನ ವ, ಪಂಚಮಿ ತೀರ್ಥ : ಈ ಅಗ್ರಹಾರ ಸೋಮನಾಥ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ಮೈಲು

ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಧಾರೆಗೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದೀ ದಡದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯು ಪಶ್ಚಿಮ ಮುಖವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪಂಚಮಿ ತೀರ್ಥವೆಂಬ ಹೆಸರು ಈ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತೆಯು ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಯತಿಗಳ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದು ಶಿವಾಲಯವಾದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೂ ಈ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಈ ನೊದಲು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವು ಇರಲಿಲ್ಲ ವೈಷ್ಣವರಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಇರುವ ಈ ದೇವಳದ ಸಂಬಂಧ ಬರಲು ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಬಂದ ನಂತರ ಇದನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ 30ರ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಮಾಧಿಗಳು ಇವೆ. ಅಗ್ರಹಾರವೆಂಬ ಹೆಸರು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತೆಯು ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತೆಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಸ್ಥಳದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಧಿಗಳು ಆ ಮಠದ ಯತಿಗಳ ವೃಂದಾವನಗಳೆಂದು ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಮಾಧ್ವ ಯತಿಗಳ ಮುಂಚೆ ಬರೇ 4-5 ಜನರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದುದು ದೇವಳದ ದಾಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪೈಕಿ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಸಮಾಧಿಯು ಉಡುಪಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಮಲ್ತೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ 2 ಯಾ 3 ಸಮಾಧಿಗಳು ಇವರ ವಸತಿ ಮಠಕ್ಕೆ ತಾಗಿ ಹತ್ತಿರವೇ ಇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಧುರ್ಮುಖಿ ಚಿಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಮಠದ ಮೂಲ ಸ್ಥಳವು ಇಂಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ ವರ್ಗವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ನಂತರ ಬಂದದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂಜಾಡಿಗೂ ಅಗ್ರಹಾರ ಸೋಮನಾಥ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದೂವರೆ ಮೈಲು ಅಂತರವಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಯತಿಗಳ ಸಮಾಧಿಗಳು ಇರಲು ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ O.S. 27/1886 ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಅವರ ಮಠದ ಶಿಲಶಿಲಾ ಹಕ್ಕಿನದೆಂದು ಮಾಡಲು ಆಗ ಅವರು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ ಪೋರ್ಜರಿ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳು ಸತ್ಯವೆಂದು ರುಜುಪಡಿಸಲು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಧಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂಚಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ವೃಂದಾವನಗಳೆಂದು ಕತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಸೋಮನಾಥ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪಂಚಮಿ ತೀರ್ಥವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಜನರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೋಮನಾಥ ಅಗ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಅಗ್ರಹಾರವೆಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಪದ್ಮತೀರ್ಥರೆಂಬ ಯತಿಗಳೊಬ್ಬರು ಇದ್ದರೆಂದೂ, ಇವರ ಪರಂಪರೆಯು ಸಾಧಾರಣ ಆದಿಶಂಕರರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದೂ, ಈ ಯತಿಗಳು ಮೋಸದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟವರೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವು ಗಳೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಯ ಎದುರು ದಡದಲ್ಲಿರುವ ವನಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ಅನೇಕರು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಕ್ಕಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವನದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಗ್ರಹವಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಬಹುದು. ಆ ಸಮಾಧಿಯೇ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಪದ್ಮತೀರ್ಥ

ಯತಿಗಳ ಉಪದ್ರವ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಅವರ ವಿಗ್ರಹ ಒಂದನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೋಮನಾಥ ಅಗ್ರಹಾರವು ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ವಾರ್ಥ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಆಧಾರಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣ 1845ರ ವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತವು ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಕಡೆಯ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧಿವಂತರಾಗಿ ದೇವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾಖಾ ಮಠದಲ್ಲಿ ಆಗ ಅಚ್ಚಣ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರಿಂದ ಆಗಿನ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರಥಮ ಅವರು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ರೂಪಾ 200ಕ್ಕೆ ಅಡನಿಗೆ ಪಡೆಕೊಂಡದ್ದೂ ಈ ಉಪಾಧಿಗಳು ಈಗಲೂ ಈ ಮಾಧ್ವ ಮಠಕ್ಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿ ಮತ್ತು ಮತ್ಸ್ಯತೀರ್ಥ : ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಯು ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಕುಮಾರ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಧಾರಣ 32 ಮೈಲು ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಗಯಾಪದ ಕ್ಷೇತ್ರ ವ ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನೇತ್ರಾವತಿ ನದಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಗಮವಾಗಿ ಆ ಮೇಲೆ ನೇತ್ರಾವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಮಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಅರಬಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಈ ನದಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹೀ ನದಿಯೆಂದು ಹೆಸರಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಾರಕಾಸುರ ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಈ ನದಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ಧಾರೆ ಎರೆದುದರಿಂದ ಆ ನೀರು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಹರಿದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತೆಂದು ಪೌರಾಣಿಕ ಐತಿಹ್ಯವಾಗಿದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದೂವರೆ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಈ ನದಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ದರ್ಶನಾರ್ಥವೆಂಬ ಹೊಳೆಯು ಸೇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ಸ್ಯತೀರ್ಥವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಘಟ್ಟವು ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಮೀನುಗಳು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಇವೆ. ಇವುಗಳು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವವನ ಮೈಯನ್ನು ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಹುಣ್ಣುಗಳ ವ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಮೀನುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ಸ್ಯತೀರ್ಥವೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಯು ಅಭ್ರಕ ಮಿಶ್ರಿತ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದುಬರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವು ಗಂಗಾ ನದಿ ಸ್ನಾನದಂತೆ ಆರೋಗ್ಯದಾಯಕವೂ ಪುಣ್ಯಪ್ರದವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮೈ ತೊಳೆಯುತ್ತ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಮೂಲ ಮೃತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ ಕಳೆದರೆ ಮಹಾ ಕುಷ್ಠ ರೋಗಗಳೂ ಕೂಡ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಬೀದಿ ಮಡೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತವರು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮಡೆಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಅವಭೃತ ಸ್ನಾನವೂ ಅದೇ ದಿವಸ ತೆಪ್ಪೋತ್ಸವವು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಜರಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದೀ ಸ್ನಾನವು ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ರುದ್ರಪಾದ : ಈ ಸ್ಥಳವು ದೇವಳದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಎರಡೂವರೆ ಫರ್ಲಾಂಗು ದೂರದಲ್ಲಿ ದರ್ವಣ ತೀರ್ಥದ ದಡದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾದಗಳ ಗುರುತಿನ ಶಿಲೆಕಲ್ಲುಗಳು ಶಿಲಾ ಲೇಖನಗಳು ಇವೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಳುಗಡವಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಗರ್ಭಗುಡಿ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖನು ಸ್ತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳ ವೈಕಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತೆಯು ಮಾಧ್ವರ ಸ್ವಾಧೀನ ಬಂದ ನಂತರ ಇದು ಪಾಳೆಬಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈ ಸ್ಥಳವು ಕೂಡ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿಯನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾಡಿಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ.

ಬಿಲದ್ವಾರ : ಈ ಬಿಲದ್ವಾರವು ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮತ್ಸ್ವತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸರಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಳದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದೂವರೆ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ರಸ್ತೆಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಬಿಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದ್ವಾರಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ದ್ವಾರವು ಸಿಗಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದ್ವಾರದಿಂದ ಹೋದರೆ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂಬ ಕತೆಯಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೊರಬರಬಹುದು. ಇದರ ಸಿಕ್ಕಿ ಗೋಗರ್ಭವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ತೀರ್ಥವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಒಂದು ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಳಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. 1837ನೇ ಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪನ ಕಾಟ್‌ಕಾಯಿ ಎಂಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಿರೋಧಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಂಗೆ ನಡೆಸುವವರು ಸ್ಥಳದ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ನಾತಕ ಶಿವ ಸ್ವಾಹ್ಮಣ ಹೆಚ್ಚಾರರ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಅದರ ಒಳಗೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಕೂಜುಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಆಗ ಇದ್ದ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಗೌಡ, ರಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡಮನೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಗೌಡ ಮೊದಲಾದವರು ಕೂಡ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಿಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರ ವಾಸುಕಿಯು ಗರುಡನ ಭಯಕ್ಕೆ ಸತ್ತಮೊದಲು ಅಡಗಿ ಕುಳಿತ ಸ್ಥಳವೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳವು ಕೂಡ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ.

ಕಾಶೀಕಟ್ಟೆ : ಇದು ದೇವಳದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ 2 ಫರ್ಲಾಂಗ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಧಾರಾ ನದಿಗೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಯು ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿ ಒಳ ಬರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಶ್ವತ್ಥ ಕಟ್ಟೆ ಇದೆ. ಈ ಸ್ಥಳವೇ ಬಲ್ಲಾಳರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಆಗಿನ ಕುಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಳಬರುವ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು. ಮುಂಚಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಗರದ ಒಳಬರುವಾಗ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಗರದ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಅಂಜನೇಯ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮತ್ತು ಮಹಾಗಣಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂಚಿನವರು ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಗುಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರಬೇಕು. ಈ ಎರಡು ಗಡಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳವು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಶೀಕಟ್ಟೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಈ ದೇವಳವು 1845ರ ನಂತರ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಾಶೀಕಟ್ಟೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು

ಬಂತೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಮಹಾ ಗಣಪತಿಯು ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನದಾದುದರಿಂದ ಕ್ಷಿಪ್ರಫಲದಾಯಕನೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ನಿತ್ಯವು ಗಣಪತಿಗೆ ಪಂಚಕಜ್ಜಾಯವೂ ಈ ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ನಾರಾದರಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆಂದು ಪೌರಾಣಿಕ ಕತೆಯಾಗಿದೆ.

ಬಲ್ಲಾಳರಾಯ ವಿಗ್ರಹ : ಈ ಸ್ಥಳವು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂಗರ ಪೈಕಿ ಬಲ್ಲಾಳರಾಯನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಪಾಳೆಗಾರರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳ ಅಂಗಣದಿಂದ ಹೊರಬರುವಾಗ ಗೋಪುರದ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಾಳರಾಯನ ವಿಗ್ರಹವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮೊಡ್ಡ ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹವೊಂದು ಇರುವುದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ಮೈಲು ದೂರದ ಇಂಜಾಡಿ ಎಂಬಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಈಗ ಜಾನುವಾರು ಸಂತೆ ಆಗುವ ಕುಳುಕುಂದ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದ ನೈಋತ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಅರಮನೆಯು ಇತ್ತೆಂದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕುರುಹುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣ 11ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ 32 ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸೀಮೆ ಹೊಸಸಳ ಬಲ್ಲಾಳರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ನಾಯಕರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಬಂದನಂತರ ಈ ಸೀಮೆಯು ಪಾಳೆಗಾರರ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬಂತು ಎಂದು ಚರಿತ್ರೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾಳೆಗಾರರನ್ನು ಬಲ್ಲಾಳ ರಾಜರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಜೈನ ಮನೆತನದವರು ಬಲ್ಲಾಳ ರಾಜನ ಆಳ್ವಿಕೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ವಗೈರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜರ ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ಯಾವ ದೇಶವನ್ನಾಳಿದ ಹಿಂದಿನ ರಾಜರುಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು.

ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವು 1845ರ ನಂತರ ಮಾಧ್ವರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಗ್ರಹ ಸ್ಥಾಪನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟುಕತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅದು ಹೀಗಿದೆ :- ಇವರ ಮಾಧ್ವ ಮಠದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವೇದವ್ಯಾಸ ಸಂಪುಟ ಒಂದು ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಬಲ್ಲಾಳ ರಾಜರ ಪರಂಪರೆಯವನೊಬ್ಬ ಅದನ್ನು ಒಡೆಯನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಆನೆಯಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದೂ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ತಾಪವೇಳಲು ಆಗ ಅವನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಆತನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಆದರ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಹತ್ತಿ, ಕುಂಬುಳ, ಕಾಯಿ, ಸಾಸಿವೆ, ಬೆಣ್ಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆಂದೂ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಆ ಪದ್ಧತಿಯು ಬಂತೆಂದೂ ಕತೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕತೆಯು ಈ ಮಾಧ್ವ ಮಠದವರು 1927ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಇತಿಹಾಸ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಕಟ್ಟುಕತೆಯು ಯಾವ ಪುರಾವೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾಧ್ವ ಮಠ ಈ ಮೊದಲಿನ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವು ತಮ್ಮ ಶಿಲಶಿಲಾ ಹಕ್ಕಿನದ್ದೆಂದು ರುಜುವಾಡಿಸಲು O.S. No. 27 of 1886ರ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಪೋರ್ಚರಿ ತಾವು ಶಾಸನವು ಒಂದು ಸಲ ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಪೋರ್ಚರಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾದುದನ್ನು ಕೆಲವು ಸಮಯ ಒಳಗಿಟ್ಟು ಪುನಃ ಆ ಕತೆಯನ್ನು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ

ಬೀಳುವಂತೆ 1927ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಇನ್ನೂ ಇದೆ ಎಂಬುದು ವಿಷದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಲ್ಲಾಳ ರಾಜನು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನೆಂಬ ಕುರುಹಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಂಗಳಾರತಿ ಆದೊಡನೆ ಈ ವಿಗ್ರಹದ ಹತ್ತಿರ ಮಂಗಳಾರತಿ ಒಪ್ಪಿಸುವುದೂ, ಚಂಪಾಷಷ್ಠಿ ದಿವಸ ಬಲ್ಲಾಳರಾಜನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಉತ್ಸವ ಹೊರಡುವುದೂ ಈಗಲೂ ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಈ ರಾಜಮನೆತನದವರೇ ಆದ ಬಲ್ಲಾಳರು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಿಂದ ಕೋಣಾಜೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುನಃ ಕಡಬದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ರೆಂಜಲಾಡಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಬೀಡುಕಟ್ಟಿ ವಾಸ್ತವಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆ ರೆಂಜಲಾಡಿ ಬೀಡಿನ ಶ್ರೀ ರಾಮಯ ಬಲ್ಲಾಳ ಎಂಬವರು ತಾ. 27-9-1946ರಲ್ಲಿ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ನಟ್ಟೋಜಿ ಶಿವರಾಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರಾಮಯ್ಯ ಬಲ್ಲಾಳನ ಹಿರಿಯರು ಈಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿ ಚಂಪಾಷಷ್ಠಿ ಉತ್ಸವದ ನೇಳೆ ಬಂದು ಮುಂಚಿನ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ರಾಮಯ ಬಲ್ಲಾಳರಲ್ಲಿ ಈಗ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ನವಿಲು ಮುದ್ರೆಯ ಉಂಗುರವು ಈಗಲೂ ಇರುವುದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ಬಲ್ಲಾಳ ರಾಯನ ಕಟ್ಟುಕತೆಯ ಪೂರ್ವರಿ ಶಾಸನವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ ಮಾಧ್ವರ ಆಡಳಿತ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಆ ಬಲ್ಲಾಳರಿಗೆ ಏನೂ ಅಪಚಾರಗಳು ನಡೆದು ಅವರು ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೊಸೊಳಗಮ್ಮ : ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೊರ ತೆಂಕು ಅಂಗಣದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸಳಿಗೆ ಅಮ್ಮನವರ ಗುಡಿಯೊಂದಿದೆ. ಹೊಸಳಿಗೆ ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಪುರುಷರಾಯ ಎಂಬ ಎರಡು ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಧಾನ ದೈವಗಳು. ಇವುಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ ವಗೈರೆ ವಿನಿಯೋಗಗಳು ದೈವಳದಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಷ್ಠಿ ಉತ್ಸವ ಕಳೆದ ಒಡನೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ನೇಮ ಕೊಡುವ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕುಂಕುಮಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೈವಗಳು ಬಹಳ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಇದ್ದವುಗಳಾದುದರಿಂದ ಭೂತ ಕಟ್ಟುವವನು ಮೈಮಾನಿಕೆ ಬಂದ ಒಡನೆ ಅನಾದಿ ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಹೆಬ್ಬಾರರನ್ನು ಕರೆಯುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ.

ಹೆಬ್ಬಾರರು : ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅನಾದಿ ಮೊಕ್ಷೇಸರರು ಹೆಬ್ಬಾರರ ಮನೆತನದವರು. ಇವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇವರು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರು. ಇವರ ಭಾಷೆ ತುಳು. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಿ ಸ್ಥಳವು ಸರಕಾರದವರಿಂದ ಪರಂಬೋಕಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವ ಮೊದಲು ಹೆಬ್ಬಾರರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೂಲಿ ನಂಟು 3ರಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಪುತ್ತೂರು ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಟ್ಟೋಜಿ ಮನೆತನದ ಮನೆದೇವರಾಗಿಯೂ ಈ ಮೊದಲು ಇದ್ದಂತೆ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನು ಹೆಬ್ಬಾರ ಮನೆತನದ ಮನೆದೇವರಾಗಿ ಇದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಹೆಬ್ಬಾರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೂತಕ ವಗೈರೆಗಳು ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೂ ಸಹ ಶುದ್ಧ ಆಗುವ ವರೆಗೆ ಮುಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಆಗುವ ಕ್ರಮವೂ ಇತ್ತಂತೆ.

ಇದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಲು ಈಗಲೂ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಹೆಬ್ಬಾರ

ಉದ್ಯೋಗ ಒಂದು ಇರುವುದು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಹೆಬ್ಬಾರ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರ ಕರ್ತವ್ಯದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇವನ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಇವನು ಸ್ಥಾನಿಕ ವಶಿಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಇವನ ಕೆಲಸವು ಉಷಾ: ಕಾಲದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಬೀಗ ಮುದ್ರೆ ಆಗುವ ವರೆಗೆ ಇವನ ಹಾಜರಾತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಇತರರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ದೇವಳದ ಪದ್ಧತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ್ತಾರೋಗಣೆ (ಹೊಸ ಅಕ್ಕಿ ಊಟ ಮಾಡುವ ದಿವಸ) ದಿವಸ ಮಹಾ ಪೂಜೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವಾದ ಪಂಚಾಮೃತ ಅಂದರೆ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ, ಜೇನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಿಗೆ ದೇವರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸುವ ಕ್ರಮವು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಳವು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆ ಚಪ್ಪೆ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಕ್ಕಿ, ನೈವೇದ್ಯ ಅನ್ನವನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಒಳದೇವ ಕಾರ್ಯಸ್ಥ ಈಶ್ವರಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಮಗ ಶಿವರಾಯರ ಮನೆಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ 7 ಸೇರಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯವು ಸ್ಥಳದ ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೇನೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದೇವಳದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ನಡು ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪೈಕಿ ಸ್ಥಾನಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವುದೂ ಇತ್ಯಾದಿ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅರ್ಚಕರಾಗಿ ಇದ್ದರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

O.S. No. 27 of 1886 ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ವೆಂಕಟಮಣ ಭಟ್ಟನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯವು ತಯಾರಾದೊಡನೆ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರದ ಪೂಜೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ದೇವಳದ ಮಣೆಗಾರನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯವಾ 10 ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ನೈವೇದ್ಯದ ಅನ್ನವು ಹೆಬ್ಬಾರ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಇಕ್ಕುವುದು ಉಳಿದ ಮಹಾಪೂಜೆ ನೈವೇದ್ಯದ 30 ಸೇರು ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನವು ಸರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಂತರ್ಪಣೆಗೂ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನ್ನ ಸ್ಮಾರ್ತರೂ ಉಣ್ಣುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂತರ್ಪಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. O.S. 279/1876 ಅದರ ಅಪೀಲ್ A.S. ನಂಬ್ರ 517/1876 ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್ (26-6-1878), O.S. ನಂಬ್ರ 132 of 1879 ಮತ್ತು O.S. ನಂಬ್ರ 27 of 1886ರ ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ ಶಕ 1329ನೇ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದಿಂದಲೂ ಈ ದೇವಳ ಆಡಳಿತಯು ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಹೆಬ್ಬಾರರು ಸಾಧಾರಣ 1817ರ ವರೆಗೆ ಊರಿನವರ ಕೂಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಳವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ಮಾರ್ತ ಮತಸ್ಥರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು ಇತರರೆಂದರೆ ಪರವ, ಕಮ್ಮಾರ ಜಾಡರ ಚಾತಿಯವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಳವು ಇತ್ತು ಎಂದು 1274ನೇ ಘಸಲಿಯ A ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿ ದಾಖಲೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಹೆಬ್ಬಾರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ 4 ಮನೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಬೆಟ್ಟುಮುಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಉಬ್ಬಾಣಿ ಮನೆಯವರು. ಇವರ ಮನೆತನದವರೇ ಸಾಧಾರಣ 1876ರ ವರೆಗೆ ಊರ ಮೊಕ್ಷೇಸರರಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರು. ಆ ಮೇಲೆ 1915ರ ವರೆಗೆ ಹೆಬ್ಬಾರ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕಡೆದಾಗಿ ಹೆಬ್ಬಾರ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಬೆಟ್ಟುಮುಕ್ಕಿ ಮನೆಯ ಹೆಬ್ಬಾರ ಸುಬ್ರಾಯ ಎಂಬವರು ಅವರ ನಂತರ ಹೆಬ್ಬಾರ ಉದ್ಯೋಗವು ಇತರ ಮಾಧ್ವರಿಗೆ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹೆಬ್ಬಾರ ಸುಬ್ರಾಯರ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕಡಬದ ವಿ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಶ್ಯಾನುಭಾಗರಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕನ್ಯಾನದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ದೇವಲತ ಬೆಟ್ಟು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಯರ ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

O.S. No. 27 of 1886 ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಜಜ್ ಮೆಂಟಿನ 16ನೇ ಪಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಅಧಿಕಾರ ವಿಚಾರ ಹೀಗಿದೆ : In the Statement L.X. IV made by the two Hebbars Narnappa and the six Upadhi's, they confirmed the reasons given by the Swami and Asranna in Exhibit L.X. III for their being appointed by the Government as three Mukteessars but contended that the two Hebbars were the ancient owners of the temple and entitled to receive the presents and the offerings and to keep an account of the same and also to invite men entitled to honours in the pagoda and to act as its principal men and Consequently that, if any vacancy arose among mukteessars, the right of appointing a successor vested with the two surviving mukteessars in conjunction with right of them (two Hebbars and 6 upahis) in the presence of the office bearers and the Villagers ಅಂದರೆ O.S. No. 27 of 1886ನೇ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಪಾರ 16ರಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾರರಾದ ನಾರಣಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಾಯ ಎಂಬವರಿಗೆ ಆರು ಉಪಾಧಿಗಳು ಇತ್ತೆಂದೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸನದಿ ಮೊಕ್ಷೇಸರರೆಂದೂ ಹೆಬ್ಬಾರರಾದ ನಾವು ಅನಾದಿಯಿಂದಲೇ ದೇವಳದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಖದಿಂ ಮೊಕ್ಷೇಸರರೆಂದೂ, ದೇವಳಕ್ಕೆ ಬರುವ ಉಂಬಳಿ ಹರಿಕೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು, ಅವುಗಳ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಇಡುವುದು ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರಾದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವಳಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುವುದು ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದ ಮೊಕ್ಷೇಸರಿಗೆ ಹೊಸ ಮೊಕ್ಷೇಸರರನ್ನು ಇತರ ಮೊಕ್ಷೇಸರರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ನೇಮಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಉಳ್ಳವರೆಂದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಖಾಲಿಬಿದ್ದ ದೇವಳ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವು ಅವರದ್ದೆಂದು ಹೀಗೆ ದೇವಳದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ಹೆಬ್ಬಾರರ ಆರು ಉಪಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವುಗಳೆಂದು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಅಧಿಕಾರವು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅಧಿಕಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಕಡೆಗೆ ಜಜ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾರಾ 19ರಲ್ಲಿ : My finding therefore is that the temple is a public institution richly endowed by the piety and genarosity of

several Rajas and other individuals from all parts of Southern India, that still 1817 it was probably under the administration of Native rulers, chiefs of 5 out of the 64 Village referred to in V and BB and the Staniks (V) and the other principal office bearers that since that year down to 1845, it was managed by the collector through a monigar and since that period by the muktessars appointed by him till 1863 and afterwards by the temple committee, That neither the Swami mutt nor anybody else has any independent or hereditary right of management, peffs only right in the temple is that of office bearer holding the Upadiships of Ashtothra and mula manthra to one of which he got is as a mortgagee as stated in the sub collector's order XII of 1828 and that being a Swami of some position living in the temple premises. ಅಂದರೆ ಅದೇ ಜಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಡ್ಡರು "ನನ್ನ ತೀರ್ಪು" (my finding) ಎಂಬಲ್ಲಿಂದ ಈ ದೇವಳವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದೇವಳವೆಂದೂ ಹೇರಳ ಕಾನೂನು ಉಂಟು ವರಾಡಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದೆಂದೂ 1817ನೇ ಇಸವಿ ವರೆಗೆ ಈ ದೇವಳವು ಪಾಳೆಗಾರರ ಅರಸರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಿಕರು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಊರಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದೂ ಆ ಮೇಲೆ 1845ರ ವರೆಗೆ ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಊರಿನ ಕಲೆಕ್ಟರರ ಮುಖಾಂತರ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಣೆಗಾರ ಆಡಳಿತಯು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ಆ ಮೇಲೆ ದೇವಳವು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಡಳಿತದಾರರಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಾದಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬರೇ ದೇವಳದಲ್ಲಿ 1828 ಇಸವಿಯ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಲೆಕ್ಟರರ ಹುಕುಂ ಪ್ರಕಾರ ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಪಡೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇವಳದ ಕಟ್ಟೋಣದ (ವೇಳಿ)ಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಉಪಾಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಸಿ. ಗುರುರಾಜ ಭಟ್ಟು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ತುಳುನಾಡು ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟ 118 ಮತ್ತು 119ರಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಾನಿಕ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಮೂಲವರ್ಗ ನಂಬ್ರ 3 ರಲ್ಲಿತ್ತು; ಅದು ಅನಂತರ ಪರಂಬೋಳು ಆದುದು..... ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಮೋರೋಜರ ಅರ್ಚಕತನವಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ದೇವಳದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಕೋಟಗಳಿಗೆ ಈಗಲೂ ಹೆಬ್ಬಾರ ತೋಟ ಮೋರೋಜ ಹಿತ್ತು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇರುವುದು ಸಾಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೋರೋಜ ಹಿತ್ತಿಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಒಳ ದೇವರ ಕಾರ್ಯದವರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕ ಈಶ್ವರಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಮನೆ ಇರುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇದ್ದ ಆಸ್ತಿಗೆ "ದೇವರ ಗದ್ದೆ" ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇರುವುದು, ಈ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಅವರ ಮನೆತನದವರು ದೇವಳದ ಮೂಲ ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಹಿರಿಯರಾದ ರಾಮಪ್ಪ ಎಂಬವರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಬಂದ ನಂತರವೂ ಸಾಧಾರಣ 20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಮೇನೇಜರರಾಗಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ರುಜುಪಡಿಸಲೂ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಈಗ

ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಳೆಯ ತಾಮ್ರದ ಕಡಾಯಿ ಮತ್ತು ಹೆಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮಪ್ಪ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇವರ ನಂತರ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1882ರ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಶಿವಳ್ಳಿಯವರಾದ ಬಾಗಲೋಡಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವು ಬಂದುದು. ದೇವಳದ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ 3ರಲ್ಲಿ ಆ ದೇವಳದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ನಡೆಸಿ ಬರುವುದು ಎಂತಲೂ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಈವರೆಗೆ ಹೆಬ್ಬಾರರು ಆರು ಉಪಾಧಿಗಳು ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ದೇವಳದ ಮುಖ್ಯ ಆಡಳಿತ ಸನದ್ ಮೊಕ್ತೇಸರರಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಎರಡು ಜನ ಶಿವಳ್ಳಿ ಪೂಜೆಯವರಿಗೂ ಹೋದ ನಂತರ ಉಳಿದ ಆರು ಉಪಾಧಿಗಳು :- 1) ದೇವಳದ ಮಣೆಗಾರನಾಗಿ ಮುದ್ರೆ ಸರ ಧರಿಸಿ ದೇವಳದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ಇಡುವುದು. 2) ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಗರ್ಭಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹುತ್ತದಿಂದ ಮೂಲ ಮ್ಲಚಿಕೆ ತೆಗೆಯುವುದು. 3) ಷಷ್ಠಿ ಉತ್ಸವದ ವೇಳೆ ಅನ್ನದ ಪಲ್ಕಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಮಸ್ತರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಚಿನ್ನದ ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಅಕ್ಷಯ ಸಟ್ಟುಗ ಕುತ್ತುವುದು. 4) ದೇವಳದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಕೆ, ಹರಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಟು ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡುವುದು. 5) ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸುವುದು. 6) ಎಂಟು ಜನ ಆಡಳಿತದಾರರಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದ ಮೊಕ್ತೇಸರತನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಡಳಿತಯವರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು - ಹೀಗೆ ಆರು ಉಪಾಧಿಗಳು.

ದೇವಳದಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರ ವರ್ಣನೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ 3ರ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಂಗರ ಒಡತನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ನಡೆಸಿಹರು' ಎಂದು ಇದೆ.

ಈ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವು 1817ರ ಮೊದಲು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿತ್ತೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವಳದ ಅರ್ಚಕರು ಮೊರೋಜರು ಮತ್ತು ಅಪ್ರಣ್ಣರು

ಮೊರೋಜ ಅಂದರೆ ಮೋರ=ವೈಯೂರ, ಓಜಜಾಚಾರ್ಯ ಅದರಂತೆಯೇ ನಟ್ಟೋಜ ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾ ಆಚಾರ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಂತಾಗಿದೆ - ಪುತ್ಥೂರಿನ ನಟ್ಟೋಜ ಮನತನದವರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪುತ್ಥೂರು ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಚಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಾಧಾರಣ 1845ರ ನಂತರವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಅರ್ಚಕರು ಬಂದಿರ ಬಹುದೆಂದೂ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ - ಅದರಂತೆಯೇ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳವದ ಮೊರೋಜರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಅರ್ಚಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದಲೇ ಮೊರೋಜ ಎಂಬ ಮನತನವು ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊರೋಜರ ಮೂಲ ಸ್ಥಳ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸಾಧಾರಣ 9-10 ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಬಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಮನತನದವರಿಗೆ ಈಗಲೂ ಸಾಧಾರಣ 120 ರೂಪಾಯಿ ತನದೀಕು ಇರುವ ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದ ದುರ್ಗಾ ಪರಮೇಶ್ವರೀ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕತನವು ಬಳವದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪುರಾತನ

ದೇವಾಲಯವೆಂದು ದೇವಾಲಯದ ಶಿಲಾ ಸ್ತಂಭಗಳೂ ಗೋಪುರ ಮತ್ತು ಗರ್ಭಗೃಹದ ಮಾಡಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ ದಪ್ಪವಾದ ಶಿಲಾ ಹಲಿಗೆಗಳ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಅರ್ಚಕತನವು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ 1820ರ ವರೆಗೆ ಇತ್ತೆಂದೂ ಆ ಮೇಲೆ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವರಾದ ಆಸ್ರಣ್ಣರ ಅರ್ಚಕತನವು ಕ್ರಮೇಣ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಬಂತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. 1845ರ ನಂತರ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಮೊರೋಜರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಚಕತನವನ್ನು ಕಳೆಕೊಂಡರು. ಇವರು ಸ್ವಾರ್ಥರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದೇವಳಗಳ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅರ್ಚಕರಾಗಿ ಇದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

Glossary-of judicial and Revenue terms and of useful words accuring in official documents-Relceting to the administration of the Government of British India "Page 490-col-till the helf of II volumn: ಸ್ಥಾನಿಕ-one who holds or belongs to a place, one who holds an office, a place man a governor, or suparintendent of a District, the director or a manager of a temple, some-times held heridetary, a person who suparintendents the ceremonies, or officiates in a Temple an officiating preist or Brahmin.

ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ 1858ರ ವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇವಾಲಯ ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕರೇ ಅರ್ಚಕರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿ 1832 ಮತ್ತು 1858ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಡಿಕ್ಷನರಿಯಲ್ಲಿ (ಶಬ್ದಕೋಶ) ಬರೆದವರು Canarese and English Dictionary by me Rev. W. Reeve. Revised Cor-rected and abridged by Daniel Sanderson Wesleyan missionary printed Bangalore Wesleyan mission press. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪುಟ 26ರಲ್ಲಿ A Superintendent or Governor of a Place 1. A fixed worshipper in a temple or Local belonging to a place, situation ಎಂದು ಅರ್ಥ ಬರೆದದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಎಂದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಾಯಂ ಅರ್ಚಕರಾಗಿ ದ್ದರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂಜಾಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತೆಂ ತಲೂ ಅವರು ಬೇರೆ ಸ್ಥಾನ ತನಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆಗಿನ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತದಾರರಾದ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮೇರೆಗೆ ದೇವಳದ ಒಳ ಪೌಳಿಯ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆಂತಲೂ, ಇವರ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮೇರೆಗೆ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಲು ಕೊಕ್ಕಡ ಮತ್ತು ನೇರಂಕಿ ಎಂಬ ಎರಡು ಮನೆಯ ಎರಡು ಜನ ಮಾಧ್ವ ಹುಡುಗರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡರೆಂತಲೂ, ದೇವಳದ ಆಡಳಿತಯು 1817ರಲ್ಲಿ ಬಂದ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಪೆನಿ ಸರಕಾರದ ವಶ ಬಂದ ನಂತರ ಮೊರೋಜರ ಪೂಜೆಯು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿರಲೂಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. 1801ರಿಂದ 1812ರ ವರೆಗೆ ಕಡುಮಾಧ್ವರಾದ ಮೈಸೂರು ದಿವಾನ್ ಪೂರ್ಣಯನ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದರಿಂದ ಹೆಬ್ಬಾರರು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ

ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಕಡೆಗೆ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅದು ವಿನಾಶವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿತು-ಮೊರೋಜರು ತಮ್ಮ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಬಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು.

ಸಾಧಾರಣ 1820ರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೆಬ್ಬಾರಿಗೆ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ದೇವಳದ ಅರ್ಚಕತನವನ್ನು ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹೆಬ್ಬಾರರು ಒಪ್ಪಿದರೂ ಅರ್ಚಕರಾದ ಮೊರೋಜರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಚಕತನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಮೊರೋಜರಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಹೊಡೆದಾಟವೇ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೈ ಮೊರೋಜರಲ್ಲಿ ಸಾಗದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಮೊರೋಜರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮಾಟ ಚಿದ್ರ ಮಾಡಿಸಿದರೆಂದೂ ಅದರ ಭಯಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದ ಮೊರೋಜರು ಪೂಜೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಕೊಕ್ಕಡದಿಂದ ಬಂದ ನಾರಾಯಣ ಎಡವಡುತ್ತಾಯ ಎಂಬವರಿಗೆ ಬಳಿದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಮನೆಯೊಂದನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಅರ್ಚಕತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಮಡಿಕೇರಿಯ ಹುದುಕರಿನಾಡು ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೊರೋಜ ಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದವರು ಈಗಲೂ ಬಳಿದ ಸಾಧಾರಣ ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ತಸದೀಕು ಇರುವ ಬಹಳ ಪುರಾತನ ದುರ್ಗಾಪರಮೇಶ್ವರೀ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜೆ, ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊರೋಜರು ಇದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಸರಿನ ಮೊರೋಜ ಹಿತ್ತಿಲು ಎಂಬ ಸ್ಥಳವಿರುವುದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಮತದವರೇ ಆದ ಒಳದೇವ ಕಾರ್ಯದ ದೇವಗದ್ದೆ ಈಶ್ವರಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ.

ಸಾಧಾರಣ 1820ರ ನಂತರ ಆಸ್ತಣ್ಣರ ಅರ್ಚಕತನವು ಮೊರೋಜ ರೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಆಸ್ತಣ್ಣರುಗಳು ಸೋದ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರು. ಇವರು ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಪೂಜಾ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಣ್ಣ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಆಸ್ತಣ್ಣ ಅಂದರೆ ಆಸಾರಿ+ಅಣ್ಣ, ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಹೆಸರಲ್ಲ. ಇದು ತುಳುವಿನ ಹೆಸರಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಪೂಜಾ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಚಾರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ತುಳುವರು ಇವರನ್ನು ಆಚಾರವಂತರು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬದಲು 'ಆಸರರು' ಎಂದು ಬೇರೆ ಅದಕ್ಕೆ 'ಅಣ್ಣೆರ್' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆಸ್ತಣ್ಣರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅದೇ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲಿಯ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಿಗಳವರಿಗೆ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿತು.

ಈಗಿನ ತಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಚಕರಾದ ಆಸ್ತಣ್ಣರುಗಳು ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮತದವರೇ ಆದುದರಿಂದ ಮಹಾಗಣಪತಿ ಸ್ಥಾನಚ್ಯುತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಶೈವಾಗಮ ಪದ್ಧತಿ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಇವರು ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವರಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅದರ ಪೂಜೆಯೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪೂಜಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ತೀರಾ ಕಮ್ಮಿ. ಇಲ್ಲಿ ಶಂಖ, ತೀರ್ಥ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆಯು ವೈಷ್ಣವ

ಸಂಪದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇವರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬಿಲ್ಡ್, ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪೂಜಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ ಪೂಜೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿಯೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವರು. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ವೃತದಿಂದ ಇದ್ದು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಅವರ ಪತ್ನಿಯವರನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಬರಬಾರದು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈ ಆಸ್ಥಾನಗಳು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಏನೆಂದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳ ಪೂಜೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು O.S. 27 of 1886 ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾತಿನಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದೇವಳದ ಆಡಳಿತ

ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರದ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಸೇರಿತ್ತು. ವಿಜಯನಗರವು ಬಿದ್ದು ಹೋದೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಬಂಗರ ಒಡತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಬಲ್ಲಾಳರಾಯನೆಂಬವನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಇಲ್ಲಿಯ ಆಡಳಿತೆಯು ಊರಿನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸ್ಥಾನಿಕರಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರಾವ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಸ್ವಾಧೀನವಿತ್ತು. ಇವರು ಊರಿನ ಗೌಡರನ್ನು ಇತರ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವತಾ ವಿನಿಯೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು O.S. 27 of 1886 ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್, ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು, ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ನಂತರ, ಅಂದರೆ ಕಂಪನಿ ಸರ್ಕಾರವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗ 1817ರಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಆಡಳಿತೆಯ ಮೇಲ್ವಿನಿಕೆ ಹಕ್ಕು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿತು. ಅವರು ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಮೇನೇಜರ್ ವಾ ಮಣಿಗಾರ ಅಥವಾ ಮುತ್ಸದ್ದಿ ಎಂಬವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ದೇವಳದ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ತಹಶೀಲ್ದಾರರ ಮುಖಾಂತರ ತನಿಖೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಆಡಳಿತೆಯನ್ನು ಸಾಧಾರಣ 1843ರ ವರೆಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಸಾಧಾರಣ 1843ರ ವರೆಗೆ ವೆಂಕಟಾಸಪ್ಪ ಎಂಬವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಮಣಿಗಾರರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರೂ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ವಾರ್ಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಆಗಿದ್ದರು. 1843ರ ನಂತರ ಮುಂಚಿನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಕ್ಕುದಾರರಾದ ಹೆಬ್ಬಾರರಿಗೆ ಪುನಃ ಮೊಕ್ಷೇಸರರನ್ನಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವು ಮಾಡಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಮೊಕ್ಷೇಸರರಾಗಿದ್ದವರು. ಹೆಬ್ಬಾರ ನಾರ್ಣಪ್ಪ ಹೆಬ್ಬಾರ ನಾರಾಯಣ, ಪಾಲಾಳಿ ರಾಮಪ್ಪ, ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ, ಹೆಬ್ಬಾರ ಗುಂಡ ಎಂಬವರು.

ಹೆಬ್ಬಾರರೂ ಅವರ ಸಮಾಜದವರು 1838ರಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಕಲ್ಯಾಣವ್ವನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರವು ಹೆಬ್ಬಾರರಿಗೆ ವಿರೋಧ ನಿಂತು 1845ರಿಂದ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಸನದು ಪ್ರಕಾರ ಆಡಳಿತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಆ ಮಾಧ್ಯರ ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರ ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ 71ರಿಂದ 94ರ ವರೆಗಿನ “ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠದ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರಿಂದ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ಲೋಪದೋಷಗಳು” ಎಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಓದಬಹುದು.

ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಳಕ್ಕೆ ತುಂಬ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸಿವೆ. ಆಗ ನಡೆದ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು : C.C. No. 7 of 1898, C.C. No. 126 of 1899, C.C. No. 127 of 1900, Cal Case No. 96/1902, O.S. 74/1903, O.S. 130/1902, O.S. 145 of 1913, O.S. No. 332/1922 ಇತ್ಯಾದಿ.

1927ರಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಂಡೋಮೆಂಟಿನವರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದೇವಳದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು. ಸ್ವಫಮ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವರೇ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಹೊರಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. 1930ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತೇಸರಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ O.S. No. 1 of 1930ನೇ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಅಪೀಲ್ 394/1937 ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ದ್ವಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಕಾದಿರಿಸಿ ಉಳಿದ ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರ ಹಿಂದುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಸ್ಕೀಮ್ ತಯಾರಿಸುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಹಾಗೆ ಕಾದಿರಿಸಿದ ಸ್ಥಾನಗಳೆರಡಕ್ಕೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ದೇವಳದ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಗರ್ಭಗೃಹದ ವರೆಗೆ ಒಳಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಉಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಂಗಡದವರನ್ನೇ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಜಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದರೂ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇಬ್ಬರು ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ ಇರುವ ಪಂಗಡಗಳು ಬಂದ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ವರಲ್ಲಿ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಂಗಡ. ದೇವಳವು ಶೈವ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಹಿತಚಿಂತಕರಾದ ಸ್ಮಾರ್ತರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗಕ್ಕೇನೇ ಕಾದಿಟ್ಟ ಸ್ಥಾನಗಳು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ 1953ರ ವರೆಗೆ ಈ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಕಾದಿಟ್ಟ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಮಾಧ್ವ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಖ್ಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅವರೇ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಮಠದ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮತದವರೇ ಆಗಿಯೂ ಸಂಬಂಧಿಕರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೂ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಆಡಗಿಸಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿನಾಯಕ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತೆತ್ತುವವರಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಅದು ಗೂಢವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು.

O.S. No. 74/1923ನೇ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೊದಲಿನ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳು O.S.No.1 of 1931ನೇ ವ್ಯಾಜ್ಯದ A.S. No. 394/1931ರ ಅಪೀಲಿನ 1937ರ ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ 1938ರಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಹೊಂದಿದವರೂ 1948ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲೂ 1953ರ ವರೆಗೆ ಪದಚ್ಯುತಿ ಹೊಂದಿದ ವಿನಾಯಕ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತೆತ್ತುವವರಲ್ಲವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆಗಿನ ಮೆನೇಜರರು ಕೂಡಾ ವೈಷ್ಣವ ಮಾಧ್ವರಾಗಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆ ವರೆಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗುಟ್ಟು ಹೊರಬರಲು

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಯಿತು.

1953ರ ವರೆಗಿನ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಳ ಮಾಧ್ವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಉತ್ತಮ ಖರ್ಚು ಸರಿಸಮಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಚಂಪಾಪಟ್ಟಿ ಮಹೋತ್ಸವದ ಬಾರಾಹಜಾರ್ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಖರ್ಚು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಳಿತಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

1938ರಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಹೊಂದಿದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಪ್ಪ ರೈಯವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳ ಅಂಗಣಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರು ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಇದ್ದುದನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅಂಗಿ ತೆಗೆದು ಒಳ ಅಂಗಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. 1943ರಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ಮಂಗಳೇಶರಾಯರು ದೇವಳದ ಮುಖ್ಯ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಕಪಟ್ಟರೂ ಅವರಿಗೆ ಉಪದ್ರವ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ರಾಜಿ ಕೊಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

1953ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿಮಾನಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸ್ಥಾನಗಳೆರಡಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಅಡಿಬಾಯಿ ಭೀಮ ಭಟ್ಟು ಮತ್ತು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕೆ.ವಿ. ಗೌಡರೂ, ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ಳಾರ ನಾರಾಯಣ ಶೇಕರೂ, ಮೈಸೂರು ಕಡೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ ಎಂಬವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರು. 1948ರಲ್ಲಿ ಎಂಡೋಮೆಂಟಿನವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿಟ್ಟ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ದೇವಳದ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಆಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆಗಬಹುದೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಸ್ಥಿಮಾ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಿ ಒತ್ತು ಮಾಡಿದ O.P. 84/1948ರ ಮೇಲೆ ಆದ ಮದ್ರಾಸ್ ಅಪೀಲ್ 582 of 1951ರ ಜರ್ಜಮೆಂಟ್ 1953ರ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿಟ್ಟ ಸ್ಥಾನವು ಎರಡರಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕಾದಿಟ್ಟ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲೂ ದೇವಳದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಗ್ಯರಾದವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಆ ವಿವರವನ್ನೇ ಸ್ಥಿಮಾನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ 1957ರ ನಂತರ ಪುನಃ ಮಾಧ್ವ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳ ನೇಮಕಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟಿತು. ಮೇನೇಜರರ ಸ್ಥಾನವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಎಂದು ಇದ್ದುದೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹಾಗೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ 1956ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿಮಾ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಆಯಿತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ 1953ರಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಹೊಂದಿದ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳು 1957ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಂಚೆಯೇ ನಿವೃತ್ತ ರಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿಷಯ ಗಳು ಮಾರ್ಪಾಡಾದವು. ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ದೇವಳದ ಟ್ರಿಜರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮಹಾಗಣಪತಿ ದೇವರ ಚನ್ನದ ಕವಚದ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಒಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಚಾರವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲದೆ 1954 ಮತ್ತು 1955ರಲ್ಲಿ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಬೆಲ್ಲ ವಗೈರ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನಖೆ ನಡೆದಾಗ ಆಗಿನ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಮೇನೇಜರು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ರಾಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇವರ ನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರ ರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ ರಿಟಾಯರ್ಡ್ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇದ್ದು ಅವರು ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೂ ಆಮೇಲೆ ಅದೇ 1955ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಿಟಾಯರ್ಡ್

ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರಾದ ಶ್ರೀ ಯು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಾಯಕ ರೆಂಬವರು ಮೆನೇಜರರಾಗಿ ನೇಮಕ ಹೊಂದಿದರು. ಇವರು ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ದೇವಳದ ಮುಖ್ಯ ಗುಮಾಸ್ತರಾದ ಮೆನೇಜರರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ನರಸಿಂಹ ಶರ್ಮರು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇವರು ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.

ಅಡಗಿಸಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾ ಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಟ್ರಸ್ಟಿ ಎಂ.ಎಸ್.ಎ. ಶರ್ಮರು ತಂದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇತರರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಆ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಚಾರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡುವಂತೆ ತಾ. 9-12-1955ನೇ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ನಂಬ್ರ 456-39(7)ರ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದ ಶ್ರೀ ಶರ್ಮರನ್ನೇ ಆಧೀಕರಿಸಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ರಿಪೋರ್ಟು ದಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅದರ ನಕಲುಗಳು ಎಂಡೋಮೆಂಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವಳದ ತೆಂಕು ಪೌಳಿಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶವು ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ದೇವಳಕ್ಕೂ ಮಠಕ್ಕೂ ವಿವಾದ ಏರ್ಪಟ್ಟು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಿಪೇರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದನ್ನು ಆಗಿನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು ಸಾಧಾರಣ ಅರುವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿದರು. ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಅವರು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಪೌಳಿಯ ಮಾಳಿಗೆ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ದೇವಳದ ಮೇಲೆ ದಾವೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದರ ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳನ್ನು “ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠ ಅದರ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೇವಳಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ಲೋಪದೋಷಗಳು” ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಓದಬಹುದು.

ಮೇಲಿನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವರು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆಗಿನ ಮಾಧ್ವ ವೈಷ್ಣವ ಮೆನೇಜರುಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಮಾರ್ತ ವರ್ಗದ ಶ್ರೀ ಯಂ.ಎಸ್.ಎ. ಶರ್ಮರಿಗೂ ಮೊದಲು ಶ್ರೀ ವಕೀಲ್ ಬೆಕ್ಕಂಗಡಿ ಮಂಗೇಶರಾಯರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಹಿಂಸಿಸತೊಡಗಿದರು. ಮೊದಲು ಅವರ ನೇಮಕದ ವಿರುದ್ಧ ಮುಂಚಿನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಪುಲ್ಲಡ್ಡ ಸುಬ್ರಾಯರೆಂಬವರಿಂದ ಅರ್ಜಿಯೊಂದನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಸಿದರು. ಅದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಸ್ಮಾರ್ತರಾದ ಅವರ ಮತದವರನ್ನೂ, ದೇಶಸ್ಥರನ್ನೂ, ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಮಾರಾಧನೆ ವೇಳೆ ಉಟದಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವಮಾನಪಡಿಸಿದರು. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಎಂಡೋ ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ ವರೆಗೂ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವರ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ 1956ನೇ ಷಡ್ವಿ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಂಚಿನಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಳಗೆ ಮತ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸಂತರ್ಪಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 20-7-1955ರಲ್ಲಿ ಜರಗಿದ ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ನಂಬ್ರ 346(2) ನಿರ್ಣಯ ಪ್ರಕಾರ “ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಜಾತಿ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸಂತರ್ಪಣೆ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದೆಂದು” ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಮೇಲಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಘಟನೆಗಳು ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

1. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ನೋಲೆ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಧಾರಣ ಆಗ 237 ಕ್ರಯ ಬಾಳುವ

ಚಿನ್ನದ ಪದಕವು ಕಾಣೆಯಾದದ್ದನ್ನು ಡಿಪ್ತಿ ಕಮಿಷನರ ಮೊದಲ ನಂಬ್ರ A 3/160 83/54 dated 29-10-'54ರ ಪ್ರಕಾರ ದೇವಳದ ಅರ್ಚಕ ಶ್ರೀ ವಾಸುದೇವ ಅಸ್ತಣ್ಣರಿಂದ ತಾ. 22-11-'54ರ ಮೀಟಿಂಗಿನ ನಿರ್ಣಯ ನಂಬ್ರ 152(7) ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲು ಮಾಡಲಾಯಿತು.

2. ಮೆನೇಜರ್ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಯರು 17-4-1955ರಂದು ಸ್ಟಾಕ್ ಚಕ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕಂಡುಬಂದುದರಿಂದ ಅವರು ದೇವಳದಿಂದ ರಾಜಿ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಹೋದದ್ದು ಆ ಮೇಲೆ ಮೆನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರ ನೇಮಕವಾದದ್ದು.

3. ತಾ. 19-9-1955ರ ಮೀಟಿಂಗ್ ನಿರ್ಣಯ ನಂಬ್ರ 369(8)ರ ಪ್ರಕಾರ ದೇವಳದ ಮೂಲ ಮೃತ್ತಿಕೆ ಪ್ರಸಾದ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಅರ್ಚಕರಿಗೇ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ನಾಲ್ಕಾಣೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಭಂಡಾರಕ್ಕೂ ಎರಡಾಣೆ ಪಾಲು ಸಿಕ್ಕುವಂತಾಯಿತು.

4. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪೂಜೆ ಸಮಯ ಬೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸರಳು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

5. ಉಷ್ಣ: ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋದ ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪುನಃ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

6. ತೆಂಕು ಪಾಳೆಯನ್ನು ಹೊಸತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಲಾಯಿತು.

7. 20-7-1955ರ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ ನಿರ್ಣಯ ನಂಬ್ರ 346(2)ರಲ್ಲಿ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಳಗೆ ಜಾತಿ ಭೇದವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಸಂತರ್ಪಣೆ ನಡೆಸುವಂತೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಯಿತು. ಆದೇ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ನಂಬ್ರ 362(20)ರ ಪ್ರಕಾರ ಪೂರ್ವ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಸ್ತಾರೊಗಣೆ (ಹೊಸ್ತಕ್ಕಿ ಊಟ) ದಿವಸ ಸ್ಥಳದ ಮೂಲ ಪುರುಷರಾದ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸ್ಥಾನಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮಹಾ ಪೂಜೆಗೆ ಮುಂಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮ ಭೋಜನದ ಚಪ್ಪೆ ಊಟ = (ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವಾದ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಸಕ್ಕರೆ, ಜೇನು ಇವುಗಳಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿಸುವ ಕ್ರಮ) ಒಂದು ಸಲ ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಪುನಃ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

8. 18-12-'55ರಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮ ಭಟ್, ಮೆನೇಜರ್‌ರು ಮತ್ತು ಉಪಾಧಿಪಂತ ಶಿವಳ್ಳಿ ಮಾಧ್ವರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಮೇಲೆ O.S 155/1956 ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಮಾನಸಪ್ಪ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಕಡೆಗೆ ರಾಜಿಯಾಗಿ 'settled out of the court' ಎಂದು ರಾಜಿಯಿಂದ ಹಿಂತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

9. ತಾ. 27-12-1947ರಿಂದ ತಾ. 15-6-1956ರ ವರೆಗೆ ದೇವಳದಲ್ಲಿ 9 ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಬಡವರಾದ ಹವ್ಯಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದೇವ ಕಾರ್ಯದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ ಎಂಬವರನ್ನು ಈ ಹೊರ ದೇವಕಾರ್ಯವು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮ ಭಟ್ಟರು ತನ್ನ ಜಾತಿಗೆ ಅವಮಾನ ತರುವುದೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೊರಗೆ ಕ್ಷುಲಕ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೇಳದೆ ಅವರನ್ನು

ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ತೆಗೆದು ಪಂಚದ್ವಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಸೇರದ ಮಕ್ಕಳು ನಂಬೀರರನ್ನು ದೇವಳದ ಪದ್ಧತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೊರದೇವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ 5-6-1956ರಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದು.

1957ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ 1962ರ ವರೆಗೆ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗೌಡರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಾರಾಯಣ ಶೇಖರು ತಾ. 1-12-1958ರಂದು ದೇವಳದ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊರ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ತಂದಿರಿಸಿ ಟ್ರಿಜರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಕವಚವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಇರಿಸಿ ಕವಚಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಗ್ರಹವು ಅದೇ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಚಕರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಅದೇ ವರ್ಷ ತೆಂಕು ಪೌಳಿಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಅಂಶವೂ ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಳದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೂಡಿದ O.S. 138/1459 ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ದೇವಳದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳೊಳಗೆ ಮಾಧ್ವರಾದ ಶ್ರೀ ಮಂಡಚ್ಚರೂ ಕೂಡ 3 ಜನರು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಈ ಲೇಖಕರೊಂದಿಗೆ ಕಮಿಷನರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಲು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದವರು ಈಗಿನ ಮೆನೇಜರ್ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟರು.

ಈ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದೇವಳವು ತನ್ನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ರಕ್ಷಣೆ ಗೋಸ್ಕರ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ O.S. No. 5/1961 ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೂಡ ಬೇಕಾಯಿತು. (A.S. No. 28,29,30) ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತನಿಖೆ ಆಗದೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿದೆ. ದೇವಳದ ಕಡೆಯಿಂದ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಂದ ದಾವಾ ಹೂಡಲು ಅನುಮತಿ (Permission) ತಂದವರು ನಿವೃತ್ತ ಟ್ರಸ್ಟಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದಾವಾ ತಯಾರಿಸಿದವರು ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರಾದ ಶ್ರೀ ಕಾರ್ಕಳ ಸದಾಶಿವರಾಯರು. ಸಬ್‌ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ವ್ಯವಹರಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವರಾಯರ ಅಳಿಯ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಕಾಮತರು. ಇದರ ಅಪೀಲ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅಪೀಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ವಹಿಸಿಕೊಂಡವರು ಶ್ರೀ ಸುಂದರಮ್ ಅಯ್ಯರ್ ಅಪೀಲ್ ಎಡ್ವೋಕೇಟ್ ಮೈಸೂರುಪುರ ಮದ್ರಾಸ್‌ರವರು ಅಪೀಲ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಿಕಾರ್ಡು ಗಳನ್ನೂ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸಿದವರು ನಿವೃತ್ತ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಆರ್. ವೆಂಕಟ್ರಮಣ ಅಯ್ಯರವರು.

ಈ ದೇವಳದ ಈ ಮಹಾ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜತೆ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ತಮಗೆ ಸಹಕರಿಸದಿದ್ದರೂ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳು ಎಂಬ ಹೆಸರಿಗೆ ಅನ್ವರ್ಥ ವಾಗುವಂತೆ ಮೇಲಿನವರನ್ನು ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ದೇವಳದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದರಿಸಿ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಕರ್ತೃಗಳಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕರ್ತವ್ಯವೆಸಗಿದರು. ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ಳಾರ ನಾರಾಯಣ ಶೇಖ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗೌಡರವರು. ಇವರು ವಂದನಾರ್ಹರು. ಇವರ ನಿಷ್ಠಾರ್ಥ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ದರ್ಶನಾನುಗ್ರಹಗಳಾಗಲೆಂದು ಲೇಖಕನ ಹಾರೈಕೆಯಾಗಿದೆ.

1962ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ 1967ರ ವರೆಗೆ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂಚಿನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳೇ ಆದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಾರಾಯಣ ಶೇಕರೂ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗೌಡರು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಮಠ ಮತ್ತು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳೊಳಗಿನ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತು ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳ ಅಭಾವದಿಂದ ಮುಂಚಿನಂತೆ ಪೂಜಾ ವಿನಿಯೋಗಾದಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಶೈವಾಗಮ ಪದ್ಧತಿಯು ಏರ್ಪಡಲಿಲ್ಲ.

1967ರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳ ನೇಮಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಜನ ಅರ್ಜಿ ಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಈ ನೇಮಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಾರಾಯಣ ಶೇಕರೂ ಕೂಡ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹಿತಚಿಂತಕರಾಗಿ ಮುಂಚಿನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗೌಡರು ಮಾತ್ರ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿದರು. ಈ ನೇಮಕದಲ್ಲೂ ಮೇಲಿನಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗಗಳೊಳಗೆ ಕೈವಾಡವು ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಸ್ಥರಾಗಿ ದೇವಳದ ಹಿತಚಿಂತಕರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೇಮಿಸಿದ್ದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ದುರದೃಷ್ಟವೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. "ಕಾಲಾಯ ತಸ್ಯೈ ನಮಃ" ಎಂಬಂತೆ ರಜೋ ಮತ್ತು ತಮೋ ಗುಣದ ಅಧಿಕೃತೆಯ ಈ ಕಲಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಸರಕಾರವು ಈಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲವೆಂದಾಗಿದೆ. ದೈವಿಕವಾಗಿಯೇ ದೇವಳದಲ್ಲಿ ಈ ವರೆಗೆ ನಡೆದಿದ್ದ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದದ್ದನ್ನು ದೈವವೇ ಹೇಗೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದುರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

★ ★ ★

ಉಪಸಂಹಾರ

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆ ಶಿವ, ದುರ್ಗಾ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಗಣಪತಿ ವಾ ವಿಷ್ಣು ಈ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ದೇವಾಲಯವು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅನಾದಿಯಿಂದ ಸರಕಾರಿ ತಸದೀಕು ಪಡೆದಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇವಾಲಯಗಳೆಂದರೆ ಶಿವಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಶಿವ ಸಂಬಂಧವಾದ ದುರ್ಗಾ, ಗಣಪತಿ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತವು ದೇವಾಲಯ ಗಳು. ವೈಷ್ಣವಾಂತದ ದೇವಾಲಯಗಳು ತೀರಾ ವಿರಳವಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆ ಇದ್ದರೂ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ಶತಮಾನದೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಶೈವ ದೇವಾಲಯಗಳ ಅರ್ಚಕತನವು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲೂ ತತ್ಸಂಬಂಧವಾದ ಇತರ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಶೈವಾಗಮ ವನ್ನು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಅರಿಯದ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ, ವೈಷ್ಣವ ಮಾಧ್ವ ಶಿವಳ್ಳಿಯವರು ದ್ವಾದಶನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶಂಖ, ಚಕ್ರಾಂಕಿತ ತಪ್ಪ ಮುದ್ರಾಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಈಶ್ವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ ಭಸ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸದೆ ತುಳಸೀ ಗಂಧದಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಬಹಳ ಚೋದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅರ್ಚಕತನವು ಭಾರತದ ಇದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇವರು ಈ ದೇವಾಲಯಗಳು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಹಕ್ಕಿನದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಶಿವಲಿಂಗವಿದ್ದರೂ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ದುರ್ಗಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ಎಂತಲೂ ಶಂಕರನಾರಾಯಣನೆಂತಲೂ, ಅನಂತ ಪದ್ಮನಾಭನೆಂತಲೂ ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಅವರ ಅಂಬೋಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುವಂತೆ ಕೆಲವು ಕಟ್ಟುಕತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಇತರ ಜನರಿಗೆ ಬೆರಗು ಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉತ್ತತಿಯನ್ನು ದೇವಳಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಂತಿಗೆ ವರಾಡ, ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಪಡಿಸುವುದು ಚೋದ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿಷ್ಣು ಶಿವರೊಳಗೆ ಮೇಲು ಕೀಳು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅರಿಯದ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವತಾಂಶವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರಿಗೆ ಇವರು ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ಹತ್ತಿರ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ದೇವಳದ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ವಂಚಕತನದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ನಾವು ಶಿವ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅದೇ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಈಶ್ವರನ ಉತ್ತತಿಯಿಂದಲೇ ತಯಾರಾದ ಅನ್ನವನ್ನು ಭುಂಜಿಸುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರ ಜನರು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಂತರಿಕ ಭೇದವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಇವರು ಶಿವನನ್ನೇ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ನಮಗೆ ಶಿವ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಇವರು ಉತ್ತಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

'ಕಾಲಾಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಃ' ಎಂಬಂತೆ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರಾಜನ ಅಧಿಕಾರವು

ಮೇಲೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳು ಜೈನ ದೇವಾಲಯ ಗಳಾಗಿ, ವಾ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮಸೀದಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದಿವೆ. ಶಿವಾಲಯಗಳು ವೈಷ್ಣವಾಲಯಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದು ತುಂಬಾ ಇವೆ. ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತಿರುಪತಿ, ಶ್ರೀರಂಗ ದೇವಾಲಯಗಳು ಶಿವಸಮ್ಮಂಥವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳು ವೈಷ್ಣವ ದೇವಾಲಯಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟವುಗಳೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯೂ ಇದೆ. ಅದಾದರೂ ತಪ್ಪೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಿಕಾರಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಯಾವ ರೂಪನಾಮ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಂಭೋಧಿಸಿದರೂ ದೈವಾಂಶವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವನು ವಿಷ್ಣುವಾಗಿ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೂ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ವಿಷ್ಣುವೆಂದೇ ಆರ್ಚಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಲಿಂಗವು ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇದ್ದು ಲಿಂಗದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಶಾಲಿಗ್ರಾಮವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಲಿಂಗ ವಿರೋಧಿಯಾದವನು ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು “ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನೈಜ ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಒದಬಹುದು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ “ಮುಕತೋಬಾರ್ ಶ್ರೀ ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಮಾಧ್ವರಿಂದ ನಡೆದ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಬಹಳ ವಿಷಾದವನ್ನು ತರುವಂತಹದಾಗಿದೆ.”

ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳಿಂದ ವಿಷದವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ : ಈ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರುವ ಮಹಾಗಣಪತಿಯು ಈ ಮೊದಲು ಈಗಿನ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವೈಷ್ಣವ ಮತ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಮಾಧ್ವ ಮಠದ ತಪ್ಪು ಮುದ್ರಾಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ದ್ವೈತವಾದಿ ಶಿವಳ್ಳಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತನ್ನ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಈ ಶೈವ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವಿಟ್ಟು ವಂಚಕನದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೋ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುವ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕ್ಷೇಮವಿಲ್ಲ. ದೇವಾಲಯಕ್ಕೂ ಮಠಕ್ಕೂ ಇಂದಿಗೂ ಬಹಳ ಜಗಳಗಳು ಆಗುತ್ತಾ ಇವೆ.

ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದ ನಿಜತ್ವವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ತತ್ವದ ಮೇಲೆಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ ಆಶೆಪಟ್ಟು ಸಲ್ಲದ ಕುಟಲಿತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದು ಬಹಳ ನಿಂದಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಆಯಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಯಾಯ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಗಮ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದುದು ಧರ್ಮವು. “ಸ್ವಧರ್ಮ ನಿಧನಂ ಶ್ರೇಯಃ” ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗೀತಾ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ದ್ವೈತ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಠವು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಉಂಟಾದುದೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದೂವರೆ ಶತಮಾನ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಬಂದ ಭಕ್ತರಿಗೂ ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೂ ಅನಾನು ಕೂಲವನ್ನೊಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು ನಿಂದಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಲ್ಲವರಾದ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯಿಂದ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವನ್ನು ತೆಗೆದು

ಈಶಾನ್ಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮೌಳೇಶ್ವರ ಗುಡಿ ಇದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ದೇವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿರಿಸಿ ಗರ್ಭಗೃಹದೊಳಗೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅದರ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನವಾದ ಈಗಿನ ನರಸಿಂಹ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವಾಲಯದ ಒಳ ಆಗ್ನೇಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥರೂ, ವೈಷ್ಣವರೂ, ಮಠದವರೂ, ದೇವಸ್ಥಾನದವರೂ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ ಸಹೋದರಭಾವದಿಂದಿದ್ದು ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಆದರೇನೇ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶೋಭೆ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈಗಿನ ಆಡಳಿತ ಕಮಿಟಿ ಕೌನ್ಸಿಲಿನವರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಮಾಧ್ವ ಮಠಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದಂತೆ ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ.

ಹಳೆ ದಾಖಲೆಗಳು

ಸಂ. 1887ನೇ ಸಪ್ಟಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ತಾರೀಖು 27ನೇ ಮಂಗಳವಾರ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಸೆಬ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಗೋಪಾಲನ್ ನಾಯರ್‌ರವರು O.S. ನಂಬ್ರ 27 of 1886ನೇ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಪು :

ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿ - ವಾದಿ

ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು - 1. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಟ್ಟ 2. ಕೃಷ್ಣ ಶಬರಾಯ 3. ನಾರಾಯಣ ಶೃಂಗಾಯ 4. ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯ.

ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ವಾದಿ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವು ತನ್ನ ಶಿಲಶಿಲಾ ಹಕ್ಕಿನದೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಮಿಟಿ ಯವರ ಮೇಲೆ ಹೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಇದರ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ :

ಪಾರಾ 12 : ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತನ್ನ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಹಾಜ್ಜುಪಡಿಸಿದ ಬನಾವಣೆ (forgery) ಶಾಸನದ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಕ 1272ರ ಶಾಸನದ ತಗಡುಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಹಾಜ್ಜುಪಡಿಸಿದ ಶಕ 1388 ಮತ್ತು 1469ರ ಶಾಸನಗಳಿಂತಿಲ್ಲ. ಬಾಲ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ದೊರೆಗು ಮಾಡಿ ಯಾರೋ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರೇ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬರೆದಂತಿದೆ. ದ್ವಾರ ಸಮುದ್ರದ ಬಲ್ಲಾಳರು ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಗೋವೆಯ ರಾಜನು ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಶಕ 1387ರ V ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ 32 ಗ್ರಾಮಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವಾಗ ಆ ರಾಜನಿಗೂ, ಬುಕ್ಕರಾಯನ ಶಕ 1469ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಥಾನಕರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಾಗ ಆ ಬುಕ್ಕರಾಯನಿಗೂ, ವಾದಿಯ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ

ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ವಿಧದ ಹಕ್ಕೂ ಇದ್ದದ್ದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ 90ರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಶಾಸನವು ನ್ಯಾಯವಾದುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ರುಜುವಾತು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಇದು ಅವಮಾನಕರವಾದ ಬನಾವಣೆ (disgraceful rank forgery) ಶಾಸನವೆಂದೂ ತನ್ನ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ವ್ಯಾಜ್ಯ ದಾಖಲಾದ ನಂತರ ಹೊಸತಾಗಿ ಬನಾವಟು ಮಾಡಿದ್ದೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾರಾ 13 : ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹಾಜರಪಡಿಸಿದ Cಯಿಂದ H ಮತ್ತು J ದಾಖ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಠದ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು 1801ನೇ ಇಸ್ವಿಯಿಂದ 1835ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ವರೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಷಷ್ಠಿ ಉತ್ಸವದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಖಾಂತರ ಕಳುಹಿಸಿದ ಗಂಧ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮಠದ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು 1801ನೇ ಇಸ್ವಿಯಿಂದ 1835ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ವರೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ “ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನ” ಮತ್ತು “ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನರಸಿಂಹ ಮಠ” ಮತ್ತು “ನಿಮ್ಮ ನರಸಿಂಹ ದೇವರು” ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ಕಡುಮಾಧ್ವರಾದ ಪೂರ್ಣಯ್ಯನವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲವು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೂ ಪೂರ್ಣಯ್ಯ ನವರು ಇವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಇನಾಮುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಧ್ವರ ಮುಂದಾಳುಗಳೆಂದೂ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೌಳಿಯ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರೆಂದೂ, ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ ಹೊರತು ಇವರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮನೇಜರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಪಾರಾ 27 : ಅನಂತರ ವಾದಿಯು 1882ನೇ ನವಂಬರ 10ರಿಂದ 1883ನೇ ಜೂನ್ 29ರ ವರೆಗಿನ ತನ್ನ ಆಡಳಿತೆಯು ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಹಶೀಲ್ದಾರಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡಿ ಮೊಕ್ತೇಸರರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಸ್ಪಣ್ಣರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತನ್ನ ಮೊಕ್ತೇಸರಿಕೆಗೆ ರಾಜಿಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಆಸ್ಪಣ್ಣರು 30 ವರ್ಷ ಅವಧಿಯ ಒಂದು ಕರಾರನ್ನು ಬರಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೈಯನ್ನೇ ಬಲಪಡಿಸಿದರು. ಈ ಕರಾರಿನಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 8500 ರೂಪ್ಯಾ ಉತ್ತತ್ತಿಯಿದೆಯೆಂದೂ, ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಡಳಿತೆಯಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1000 ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಉಳಿಸಬಹುದೆಂದೂ, ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ 1500 ರೂಪ್ಯಾ ಸಾಲವು ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶೇಷವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಕರಾರಿನಿಂದ ಮತ್ತು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಸ್ಪಣ್ಣರ ರಾಜಿನಾಮೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವುಂಟಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತೆಯು ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟು, ಆಸ್ಪಣ್ಣರು ಸ್ಥಾನಿಕ ವೆಂಕಟ ದಾಸಪ್ಪ ಮತ್ತು ತರಿಕೆರೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಇವರು ಸರ್ ಮೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಮುಂದೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯವು ಕಮಿಟಿಯವರ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಬಂತು.

ಪಾರಾ 29 ವಾದಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ಆಪಾದನೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನವು:

- 1) ದೇವಸ್ಥಾನದ ವಿನಿಯೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿನಿಯೋಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
- 2) ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಗಳನ್ನು ತಡಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವುದು.
- 3) ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳ ವಿನಿಯೋಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
- 4) ಉರ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
- 5) ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಲಬು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.
- 6) ಮತ್ತರದಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
- 7) ದೇವಳದ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಮಳೆಗಾಲದ ಛಾವಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸದೆ ನಾದುರುಸ್ತಿ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಟ್ಟೋಣಗಳು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ.
- 8) ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಡುವುದಿಲ್ಲ.
- 9) ಈ ಕೆಳಗಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.
 - a) ರಥದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಲ್ಲಿನ ಹಲಗೆಗಳು.
 - b) ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ - ಆನೆ.
 - c) ಸುಬ್ಬಾ ಭಟ್ಟ ಎಂಬವರಿಂದ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರತ್ನಗಳ ಮಾಲೆ.
 - d) ಕಾಣಕೆ ಡಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೆಯಾದ ಹಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾಣಕೆಗಳು (ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ವಾಡಿಕೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಒಡೆಯುತ್ತಾರೆ.)
- 10) ವಾಲಗ ಗೋಪುರದ ಹತ್ತಿರದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟೋಣ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.
- 11) ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರೂ. 15,000 ಸುಳ್ಳು ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.
- 12) ತನ್ನ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದ ಆಯವ್ಯಯಗಳ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು -
- 13) ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮಣೆಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಪಾರಾ 34 : ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಆಪಾದನೆಗಳಿದ್ದರೂ, ಕಮಿಟಿ ಯವರು ಅವರನ್ನು ಅಮಾನತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮಾತ್ರ. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶುದ್ಧ ಬನಾವಟು (Rank forgery) ಶಾಸನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ತನಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಸಾದಾರಣ 100 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಥವಾ 1817ರಿಂದ 1886ರ ವರೆಗೆ

ಯಾರೂ ಆರಿಯದ ಈ ಶಾಸನವು ವ್ಯಾಜ್ಯವು ದಾಖಲಾದ 2 ಅಥವಾ 3 ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಅಕ್ಕಸ್ಯಾತ್ತಾಗಿ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆಂದು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ್ದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ವಾದಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಮತ್ತು ಅವರ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಐತಾಳರು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ ದಾಕ್ಖಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ - ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದವರಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಹಾರ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವರಾಗಿದ್ದು, ಮಠದ ಮೆನೇಜರಾದ ತನ್ನ ಸ್ವತಃ ಅಣ್ಣನಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಐತಾಳರ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಠಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತತಿಯುಳ್ಳ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರವು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ಸಂದರ್ಭವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಜ ವಾಗಿಯೇ ಆತುರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾರಾ 35 : ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೇನೆ.

೧. ವಾದಿಯು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ತನಗೆ ಹಕ್ಕಿರುವುದೆಂದು ವಾದಿಸಿದ ಹಕ್ಕನ್ನು ರುಜುಪಡಿಸಲಾರದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

೨. ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವು 1863ನೇ ಇಸ್ವಿಯ XXನೇ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಮಿಟಿಯ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿದೆ.

೩. ಅದರ ಸದಸ್ಯರು ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ವಾದಿಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದು, ಅದರ ಮೊತ್ತೇಸರಿಕೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಖರ್ಚು ಸಮೇತ ವಾದಿಯ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಮಣಿವ್ಯಾಜ್ಯ ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್

ಪುತ್ತೂರು ಡಿಪ್ಟಿ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಮುನ್ಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 31ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1876ನೇ ಯಿಸಿವಿ. ಹಾಜ್ಜು ಮಂಗೀಷರಾಯ

ಸಂ 1876ನೇ ಯಿಸವಿ ಮೂಲ ವ್ಯಾಜ್ಯ ನಂಬ್ರ 279

ವಾದಿ - ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ

ವಕೀಲ-ಅಂತೋನಿ ಜುವಾಮು ಬೌತ್ತಿಸ, ಧಾರೇಶ್ವರ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರ್ಣಪ್ಪ.

ಪ್ರತಿವಾದಿ - ಹೆಬ್ಬಾರ ಸುಬ್ರಾಯ

ವಕೀಲ - ರಘುನಾಥಯ್ಯ, ಮಂಗೀಷ್ ರಾವ್, ನಾರಾಯಣ ರಾವ್.

ವಾದಿಯು ತಾನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತೇಸರನಾಗಿರುವುದ ರಿಂದ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸೌಕರ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಿವಾದದಲ್ಲಿರುವ 3 ಕಾರ್ತುಗಳನ್ನು ನಡೆಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತನಗೆ ಆದ ಮಾನನಷ್ಟ ರೂಪ್ರಾ 200 ಪ್ರತಿವಾದಿಯಿಂದ ತನಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ.

1. ಭಾವ ಸಂವತ್ಸರದ ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ 6ರಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ರಥಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ

ಸಂಗಡಹೋದ ಉದ್ದಿಸ್ತ ವಿದ್ಯಾನಂದ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಯರ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಜೀದಿಯಲ್ಲಿ ದೀವಿಟಿಗೆ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

2. ಸದ್ರಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಪಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ದಿವಸ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮಹಾಪೂಜೆಗೆ ವಾದಿಯು ಈತನ ಶಿಷ್ಯ ಸಮೇತ ಹೋದಾಗ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ.

3. ಈ ಸಂವತ್ಸರದ ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ೧೦ರಂದು ಆಗುವ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಂಗ ಶ್ರವಣ ವಗೈರೆ ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ವಾದಿಯನ್ನು ದೀವಿಟಿಗೆ ಸಮೇತ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮಣೆ ಹಾಕಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸದ್ರಿ 3 ಕೆಲ್ಲಗಳು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರ್ವಾಗ ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರ್ವದರಿಂದ ಮಾನನಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ಈತನ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತಾನು ವಿವಾದದಲ್ಲಿರ್ವ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೆಬ್ಬಾರ ಮೊತ್ತೇಸರ ಹೊರತು ನೌಕರನಲ್ಲ. ವಿವಾದದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲ್ಲಗಳನ್ನು ತಾನು ಮಾಡುವವನೂ ಅಲ್ಲ. ಮಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿರ್ವ ಸಾಮಾನನೂ, ತನಗೆ ಕೊಡಿಸದೇ ತನಗೆ ಕೊಡಿದ್ದನೆಂತ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಾದಿಯು ಮಾಡಿದ ನಂಬ್ರ 171/1868ನೇ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆದ ನಂಬ್ರ 313/1869ನೇ ಅಪೀಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಆದ್ದರಿಂದಲೂ 1874ನೇ ಇಸವಿ ಇಲ್ಲಿ ಆದ ಚೋರಿ ನಂಬ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಯು ಮಾಡಿದ ತಂತ್ರಗಳು ದುಷ್ಟಯತ್ನಗಳು ನಿಶ್ಚಲವಾದ್ದರಿಂದ ಜಾತಿ ಸಂಬಂಧದ ದೇಶಿಕ ವಾದಿಯು ಸುಳ್ಳು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂತ ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಹೆಬ್ಬಾರ ವೃತ್ತಿಯನೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದದ್ದು. ಹೆಬ್ಬಾರ ವೃತ್ತಿ ಎಂದರೆ ತುಳು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿರೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರದ್ದು. ಉಪಾಧಿಯವ ನಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಾದಿಯು ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೂತು ಮಾಡುವ ಭೋಜನ ಸಂಬಂಧ ಉಳ್ಳವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರೊಳಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಜಾತಿಗಳ ವಾದಿಯ ಮೇಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಜಾತಿ ಕೀಳು ಎಂತ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ವಿವಾದದಲ್ಲಿರುವ 3 ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ನಡೆಸುವವನೆಂತ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಕಡೆ ವಕೀಲನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಿವಾದದಲ್ಲಿರುವ 3 ಕಾರ್ಯಗಳು ವಾದಿಯ ಗುರುಗಳ ಪರಂಪರೆ ಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಹಿರಿಯರು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿ ಬಂದವರೆಂತ ವಾದಿಯು ತನ ಕೈಪೇತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ಸ್ವಾಮಿಯರಿಗೆ ಅವರ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ದೀವಿಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಶೂದ್ರರಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಕೀಳು ಮನುಷ್ಯನೆಂಬ ಸಂಗ್ರಿಯು ಯಾರಿಂದಲೂ ನಿರಾಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವಂತಾದ್ದು. ವಾದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೀವಿಟಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂಬ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಆಗಲಿಕ್ಕೇನೂ ನಿಬಂಧನೆ ಯಾಗಲೀ, ಕಾರಣವಾಗಲೀ ವಾದಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಹ್ಯಾಗೂ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಸದ್ರಿ ಸಂಗ್ರಿಗಳಿಂದ ವಾದಿಯ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿರ್ಚು ಸಮೇತ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ವಾದಿಯು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಕಡೆ ಕೋರ್ಟು ವಿರ್ಚನ್ನು ವರ್ಷ ಒಂದರ ಶೇಕಡಾ 6

ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವ ಬಡ್ತಿ ಸಮೇತ ತೆರಬೇಕೆಂತ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾಕ್ಲಾದ ಅಪೀಲು

Judgement of the Appeal Suit No. 578 of 1876

Present J.W. Best Esq.

Vidyapoorna Swami Plff.

Appelcents

Verses

Rep.

Subraya Hebbara

Deft.

This is an appeal by the plff. against the decree of the Dt. Mff. of Puttur dismissing the suit the object of which was to recover from the Deft. Rs. 200-00 damages for injury done to the plaintiff. reputation by reason of he Defendent having niglected to do the following acts.

This appeal Comming on for hearing on the 25th day on june 1878 before the Dt. judge J.W. Best Esq.

The Judgement A and B say nothing about the plain tiffs' right to have seats provided for him by the Hebbars and from the evidence of the witnesses examined in this case it is clear that such seats have hither to been provided by the plaintiffs' own servant **Gindi Narayana**

It is unnecessary to decide whether plaintiff and defendent are of the same cast are not.

I agree with the munsiff has failed to make out any caste for damages.

This appeal is therefore dismissed and defendants' Costs of opposing it will be paid by the plaintiff.

Judgement pronounced on the 26th June 1878.

(Sd.) J.W. BEST

(True Copy)

(Dt. Judge)

ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತವನಾದ ಹೆಬ್ಬಾರನು ಮಣೆ ಇಡುವವನಲ್ಲ. ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೆಲಸದ ಗಿಂಡಿ ಮಾಣೆಯೇ ಮಣೆ ಇಡುವವನು ದೀವಿಟಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವವನು ಆಗಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ ತಾಲೂಕು ತಹಶೀಲ್‌ದಾರರ ಸೀಲ್

ವುಪ್ಪಂಗಡಿ ತಾಲ್ಲು ಕಚೇರಿಯಿಂದ

ಇಸ್ವಾರು ನಾಮ ಯಾವತ್ತು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ : ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಜಾತ್ರೆ

ವೇಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣ್ವಣಾಡ ಆಕ್ರಮಗಳು ಕೆಲವು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಊರ ಜನ ಮತ್ತು ಜಾತ್ರೆಗೆ ಕೂಡಿದ ಜನರಿಂದ ಸಹಾ ನಡೆವಣಾಗುತ್ತದೆ ಎಂತಾ ಹಜ್ಜು ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದು ಅವುಗಳು ಮನ್ನಾಪಡಿಸಬೇಕೆಂತ ವಗೈರೆ ಹಜ್ಜು ಹುಕುಂ ತಲುಪಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳೇ ಕೊಡ್ವದೇನೆಂದೆ.

ಸದ್ರಿ ಅಕ್ರಮವಾದ ಕೃತ್ಯಗಳು ತಕ್ಷೀರು ಆಗ್ವದಿಂದ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಸಾಫ್ ಮನ್ನಾ ಮಾಡತಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಇದ್ದೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಯಾರೂ ಸದ್ರಿ ಅಕ್ರಮಗಳು ನಡ್ತಾರೋ ಆತವಾಲಿವಕ್ಕೆ ಶೇರಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂತವರನ್ನು ಇಂಡಿಯನ್ ಪೆನಲ್ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಕ್ಷೀರಿಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ದಂಡಿಸಲಾದೀತು ಎಂತ ಇದರ ಮೂಲಕ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸೋಣಾಗಿಯದೆ ತಾ. 24 ದಶಂಬ 1868 ಇಸ್ವಿ ಮೊ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.

ಸದ್ರಿ ಅಕ್ರಮಗಳು ಯಾವುದೆಂದೆ :

1. ಜಾತ್ರೆ ವೇಳ್ಯ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ತರೋಣಾದ ಜಾನ್ವಾರುಗಳ ಮೇಲೆ ದೇವಸ್ಥಾನದವರು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವದು.
2. ರಥೋತ್ಸವ ದಿವಸ ತೇರ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ರುಮಾಲು ವಗೈರೆ ಹರಿದು ಬಿಸಾಡ್ವದು.
3. ವಿಧವ ಹೆಂಗರಿಗೆ ಅಪಮಾನ ಆಗ್ವ ಹಾಗೆ ಬಾಯಿ ಬಡಕೊಳ್ಳುವದು.
4. ಸಪ್ತಮಿ ದಿವಸ ಆರಾಟದ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರು ಕುಮಾರಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಭೃತ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಾ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸುಲಿಗೆ ಎಂತ ಆಜುಬಾಜು ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವದು.
5. ಸರಕಾರ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿ ಹಾಕಿದವರಿಂದ ಕಿನಾರೆ ಮನೆ ಜನರು ಬಾಡಿಗೆ ಎಂತ ವಸೂಲು ಮಾಡ್ವತ್ತದ್ದು.

ಸಹಿ

ಈ ಇಸ್ತಿಹಾರು

ತಹಶೀಲ್ದಾರ್

ಎರಡು ಪತ್ರಗಳು

2ನೇ 3ನೇ ಮುಕ್ತೇಸರರ ಬಳಿಗೆ ರವಾನೆ ನಂ. 9

ತಾ. 8-1-'86

ಶಿವಳ್ಳಿ ಮತ ಸ್ಥಾಪನೆಗಳ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರರ ಕ್ಯಾಂಪಿನಿಂದ

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕನ್ಯಾ ಕುಕ್ಕೇಗಾಯ್ಡು ಮಾತೋಭಾರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಳ ವೇವಳ ಮೊಕ್ತೇಸರರು 2ನೇ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಸ್ಪತ್ಕರು 3ನೇ ನರಸಿಂಹ ಆಸ್ಪತ್ಕರು 4ನೇ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಇವರಿಗೆ ತಾಕೀತು.

ಸದ್ರಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿವೆ ವನದ ನೆವನದ ಮೇಲೆ ವಳಬಾರ ಕೂಡದಾಗಿ 1ನೇ ಮುಕ್ತೇಸರರು ಅಡ್ಡಿ ಕಾಯ್ದುತಾರಂತ ತಿಳಿತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಬೋನಕ್ಕೆ ವಿಫ್ಲವಾಗಿ ಅಂಥವರು ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವುದಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಕೂಡದು. ಕ್ರಮವಾದ ಬಹಿಷ್ಕೃತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಟಕಾಯಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಬರಹ ಮೂಲಕ ಪಡಿಯದೇ ಇರುವಂತವರನ್ನು ಯಾವಾಗ್ನು ತಡುಬೋಜನಕ್ಕೆ ವಿಫ್ಲಪಡಿಸಕೂಡದು. ತಾ.

1-8-'86 ಮೊಕ್ಕಾ ಎಡಮಂಗ್ಲ ತರುಮೋರಿ ನಾರಾಯಣ ಶ್ರೀಶ್ವಾಯನ ರುಜು (ಇನ್ನು ಎರಡು ದಸತು ಇದೆ)

ಇದರಲ್ಲಿ 1ನೇ ಮುಕ್ತೇಸರರಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮಗೆ ವಿರೋಧವಿದ್ದ ವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಟಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೂಡಾ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

Madras Gageeteer William Travellar

Subramania : Village in Uppinangady Taluk of S.K. 12'-41' N. and 75'-36' E. of the foot of mountain name of which Pushpagiri boarder of the District Coorg Elevation 5626 feet above the sea. At its Summit are many aneient cairus. In the village is an old famous. Saivate Temple and it is on the chief centres of surpent warship in South India. Annual festival in November and december. Gattu fair held : 5000 Cuttbare normaly brought from Mysere.

ಇದರಲ್ಲಿ 8-1-1886ರ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರಿಗೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ಮಾಧ್ವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಕಾಣಿಕೆ ವರಾಡ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಂತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಮದರಾಸು ಗಜೆಟಿಯರ್‌ನಲ್ಲೂ ಶಿವಸಂಮ್ಮಂಧವಾದ ಶೈವಾಲಯವೆಂದೇ ವಿವರಿಸಿರುವರು.

ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಗಣಪತಯೇ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

|| ನಮಸ್ತುಂಗರಶಿರಃ ||

ಶ್ರೀ ಮನ್ಮಹಾ ರಾಜಾಧಿರಾಜ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀವೀರ ಹರಿಹರ ರಾಯರ ಕುಮಾರ ಪ್ರತಾಪ ಬುಕ್ಕ ಮಹಾರಾಯರ ನಿರೂಪದಿಂ ಮಂಗಳೂರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಗೋವೆಯ ಬಾದವವೊಡೆಯರು ಆಳುತ್ತಿಹಲ್ಲಿ ಶಕವರುಷ ೧೩೨೯ ವರ್ತಮಾನ ವ್ಯಯ ಸಂವತ್ಸರದ ಚೈತ್ರ ಶು ೧ರಲ್ಲ ಕಡಬದ ಸ್ಥಳದ ಕುಕ್ಕೆಯ ದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮಶಾಸನದ ಕ್ರಮವೆಂತೆಂದರೆ ಕುಕ್ಕೆಯ ದೇವರಿಗೆ ಉಳ್ಳಂಥಾ ದೇವರ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೂ ಅರಮನೆಗೆ ನಾಲ್ವರು ಪಾದಮೂಲಿಗಳು ತರುವ ವಸ್ತುವಿನ ವಿವರ.....ಇನ್ನೂರ ಎಪ್ಪತ್ತು ಹೊನ್ನಮ್ಮ ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕಸ್ಥಾಯಿ ಆಗಿ ನಡೆದುಬಹುದು. ಈ ಧರ್ಮವನು ಬಂಗರ ವೊಡತನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾನೀಕರು ನಡೆಸಿಬಹರು. || ಸ್ವದತ್ತ || ಪಷ್ಠಿ || ಏಕೈವಃ ಭಗಿನ ಗ್ರಾಹೇಃ || ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಪೂಪು ಬಾಶಂಣನ ಬರಹ.

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಂವ ಪುರಾಣೇ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಸಂಹಿತಾಯಾಂ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಖಂಡೆ

ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರೋತ್ತತ್ತಿನಾಮಪಷ್ಕೋಧಾಯಃ ||

ವಿಜ್ಞಾಯ ಪೂರ್ವಸೀಮಾಂ ತಾಂ ಭುವಮಭ್ಯುತ್ಸರ್ಜ ಹ | ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮುಖ್ಯಾನಿ

ತೀರ್ಥಾನ್ಯಾಯತನಾನಿ ಚ ||೪೭|| ತತ್ರ ಪ್ರಕಾಶಮಗಮ- ದ್ಗೋರ್ಣಂ ಜಲಧೇಸ್ವತೇ | ತದಾ
ರಾಮಃ ಪ್ರಹೃಷ್ಣಾತ್ಮತಾನ್ ವಿಪ್ರಾನ್ ಪ್ರತ್ಯಭಾಷತ ||೪೮|| ಗೋರ್ಣಂ ಕ್ಷೇತ್ರವರ್ಯಸ್ತು
ದತ್ತೋಽಯಂ ಭವತಾಂ ಮಯಾ | ದೇವಸ್ಥಾನಾನಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಣಿ ತೀರ್ಥಾನ್ಯಾಯತನಾನಿ ಚ ||೪೯||
ತಪಶ್ಚರದ್ಧಂ ವಿಧಿವದ್ಯಥಾಪೂರ್ದಮವಸ್ಥಿತಾಃ | ಸುವುತ್ರ ಪೌತ್ರ ಸಹಿತಾ ದೇವತಾ- ತಿಥಿ ಪೂಜಕಾಃ
||೫೦|| ಧನಧಾನ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಾರ್ಥಾಃ (ಸ ಸಂಭವೇಥಾಃ ಕದಾಚನ | ಮಧುನಾಮೃಭಿಧಾನೇನ
ವಿಶ್ವಸ್ತಾಯಾಂ ಕಲೌಯುಗೇ ||೫೧|| ಪುತ್ರಸ್ತು ಜಾಯತೇ ತೇನ ಯುಷ್ಮಾಕಂ ಚ ಪರಾಭವಃ ||
ಭವಿಷ್ಯತಿನ ಸಂದೇಹೋ ಸ್ವಮತಾ ಸೂಯಕಾರಣಾತ್ ||೫೨|| ಈಶ್ವರಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದತ್ವಾದ್ಭಾವ್ಯಂ
ಶ್ರೇಯೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ | ||ಋಷಯ ಊಚುಃ || ಕಿಂ ಗೋತಂ ಚ ಕಥಂ ಜಾತಾಃ ಕಿಂ ನಾಮ ತೇನ
ನಿರ್ಮಿತಾಃ | ಏತತ್ಸರ್ವಮಶೇಷೇಣ ವಿಪ್ರಾಣಾಂ ಬ್ರೂಹಿ ಸೂತಜ ||೫೩|| ಸೂತ ಉವಾಚ
ಶೃಣಾದ್ಭವ್ಯಮಪಯಃ ಸರ್ವೇ ಕಥಾಮತಿ ಪುರಾತನೀಂ | ಷಣ್ಮುಖಸ್ಯ ಯದೈವಾಹ ಭಗವಾನ್
ಗೋವೃಷದ್ವಜಃ ||೫೪|| ತತ್ತೇಹಂ ಸಂಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಭವಂತಃ ಶೃಣುತಾದರಾತ್ | ಆದೌ
ರಸಹಸ್ರಾಣಿ ವಿಪ್ರಾಃ ಶೈವೇನ ನಿರ್ಮಿತಾಃ ||೫೫|| ಪಶ್ಚಾತ್ತು ಷಟ್ಪದಸ್ರಾಣಿ ವಿಷ್ಣುನಾ
ನಿರ್ಮಿತಾಖಿಲಾಃ ತಾವಂಶೈವ ಸಹಸ್ರಾಣಿ ಭೂಸುರಾ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ಮಿತಾಃ ||೫೬|| ಶೇಷಾಂ
ಶುಶ್ರೂಷಣಾರ್ಥಾಯ ಶುದ್ಧಾಸ್ತದ್ವಿಗುಣಾಃ ಕೃತಾಃ | ಆದೌ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಯಾ ವಿಪ್ರಾಃ
ಪೂಜಾರ್ಥಂ ಮಮ ನಿತ್ಯಶಃ ||೫೭|| ಶಿವದ್ವಿಜೇತಿ ವಿಖ್ಯಾತಾಃ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ಕೋವಿದಾಃ |
ಷಟ್ಕರ್ಮ ನಿರತಾಃ ಶಾಂತಾ ವೇದಪಾಠರತಾಃ ಸದಾ ||೫೮|| ಪಂಚಯಜ್ಞಪರಾ ನಿತ್ಯಂ
ಗೋತ್ರಮಷ್ಟಾದಶೋತ್ತಮಾಃ | ಅಂಗೀರಸೋ ಭರದ್ವಾಜೋ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರೋಽಥ ಗೌತಮಃ
||೫೯|| ಕೌಶಿಕೋ ಕುಶಿಕುಶ್ಚವಮತ್ರಿಗರ್ಗ್ಯಸ್ತದೈವ ಚ | ವಶಿಷ್ಠೋ ಭಾರ್ಗವಃ ಕಣ್ವಃ ಭೃಗುಃ
ಕಶ್ಯಪ ಏವ ಚ ||೬೦|| ಆಗಸ್ತ್ಯ ಕಪಿಲೋ ವತ್ಸ ಜಮದಗ್ನ್ಯುಪಮನ್ಯವಃ ||೬೧|| ಅಹಂ
ವಿಭೂತಿರ್ಬಹುಭಿರ್ಲಿಂಗ ರೂಪೇ ವಸಾಮ್ಬಲಂ | ಲಿಂಗಂತು ದ್ಯೋತತೇ ಯತ್ರ ತತ್ರ ತತ್ರ
ವಸಂತಿ ಹಿ ||೬೨|| ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರೇ ತು ಗೋರ್ಣೇತವ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ತು ಷಣ್ಮುಖ | ಗಯಾಪದೇ ತಥಾ
ಚಾನ್ಯೇ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರೇ ಚ ಭೂಸುರಾಃ ||೬೩|| ತೇಷಾಂ ಸಂತಾನಜಾ ಯೇ ಚ ಧರ್ಮಿಷ್ಠಾಃ
ಪುತ್ರಪೌತ್ರಕಾಃ | ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ನ ಸಂದೇಹೋ ಮಮ ಧ್ಯಾನ ಪರಾಯಣಾಃ ||೬೪|| ತತ್ಸ್ತೇ
ಭೂಸುರಾಃ ಸರ್ವೇ ಹರ್ಷೇಣ ಮಹತಾನ್ವಿತಾಃ | ಕೃತಕೃತ್ಯಾ ಭೃಶಂ ರಾಮಮಾಶಿಷಾ ಸಮಪೂಜ-
ಯನ್ ||೬೫|| ಅಥ ತೈರಭ್ಯನುಜ್ಞಾತೋ ಯಯೌ ಪ್ರಾಪ್ತ ಮನೋರಥಃ | ಗತೇ ಮುನಿವರೇ
ರಾಮೇ ದೇಶಾತ್ಸ್ಮಾನ್ನಿಜಾಶ್ರಮಂ ||೬೬|| ಹರ್ಷೇಣ ಮಹತಾಯುಕ್ತಾಃ ಪ್ರತಿಜಗ್ಗುರೈಕಾಃ ||
ಆವಸನ್ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಾಶ್ಚ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಪರಾಯಣಾಃ ||೬೭|| ವಿಶೇಷೇಣ ಗುಹಕ್ಷೇತ್ರೇ ವಾಸಂ
ಚಕ್ರುರಂತಂದ್ರಿತಾಃ | ಧಾರಾತೀರ್ಥೇ ಮಹಾಪುಣ್ಯೇ ಸ್ನಾನಂ ಕೃತ್ವಾತು ನಿತ್ಯಶಃ || ಪಂಚಯಜ್ಞ
ಪರಾ ನಿತ್ಯಂ ವೇದಪಾಠರತಾಃ | ಮುಚುಕುಂದಾಜ್ಞಯಾ ಸರ್ವೇ ಸ್ವಂದಪೂಜಾ ಪರಾಯಣಾಃ |
ತತ್ರ ತಸ್ತು ಸುಸಂತೋಷಪುತ್ರ ಪೌತ್ರಾದಿಭಿರ್ಯುತಾಃ ||೬೮||

(ವಿಶ್ವಸ್ತಾ=ವಿಧವಾ)

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಒಂದು ಮತವನ್ನಾಗಲೀ ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಲೀ
ದೂಷಣೆ ಮಾಡಿ ಬರೆದದ್ದೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸ ಕೂಡದು. ನನಗೆ ಯಾರಲ್ಲೂ ವೈಷಮ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಮತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೇನೇ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬಲ್ಲವರು ಅದನ್ನು ದೋಷವಾಗಿ ಎಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ “ಕಾರ್ಯ ಮಿತ್ರೈವ ಯತ್ಕರ್ಮನಿಯತಂ ಕುರುತೇರ್ಜುನ” ಎಂಬ ಗೀತೋಕ್ತಿಯಂತೆ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಂದು ಪಂಗಡ ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವ್ಯಸನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಬಲ್ಲ ಆ ಪಂಗಡದ ಹೊಸ ಜನಾಂಗವು ತಮ್ಮ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಗೈಯುವರೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಂಸಕ್ಷೀರ ನ್ಯಾಯವರಿತು ಓದುಗರು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಮಂಗಳ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಧ್ಯಾಯೇತ್ ಷಣ್ಮುಖಿ ಮಿಂದು ಕೋಟಿ ಸದೃಶಂ ರತ್ನಪ್ರಭಾಶೋಭಿತಂ ।

ಬಾಲಾರ್ಕದ್ಯುತಿ ಷಟ್ಕಿರೀಟ ವಿಲಸತ್ಕೇಯೂರ ಹಾರಾನ್ವಿತಂ ॥

ಕರ್ಣಾಲಂಬಿತ ಕುಂಡಲ ಪ್ರವಿಲಸದ್ ಗಂಡಸ್ಥಲಾ ಶೋಭಿತಂ ।

ಕಿಂಚಿತ್ಕಂಕಣ ಕಿಂಕಿಣೀ ರವಯುತಂ ಶೃಂಗಾರ ಸಾರೋದಯಂ ॥

ಪೂರ್ಣಮದಃ ಪೂರ್ಣಮಿದಂ ಪೂರ್ಣಾರ್ತಪೂರ್ಣ ಮುದಚ್ಯತೆ ।

ಪೂರ್ಣಸ್ಯ ಪೂರ್ಣಮಾದಾಯ ಪೂರ್ಣಮೇವಾವಶಿಷ್ಯತೆ ॥

॥ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ॥

